கணபதி துணை

கல்வளையந்தாதி

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

சின்னத்தம்பிப்புலவர்

அருளிச்செய்தது.

இஃது

[illegible]

பிரசித்த நொத்தாரிசு

க. முத்துக்குமாரப்பிள்ளையால்

மயிலிட்டி

நல்லையாபிள்ளையாயினார்

[illegible] யந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

[illegible]

ஆக்கியோன் பெயர்.

செம்பொற குவட்டினிற்பாரதந் தீட்டியசோட்டினனைசேர்க்
சம்பக் கரிமுகன் செல்வனை வாழுஞ் சணபதிக்கு
கம்பற் கினிபழுற் சங்கத்த நூலென நல்லைச் சின்னத்
தம்பிப் புலவனல் லகராதி மாலையைச் சாற்றினனே.

MAHAMAHOPADHYAYA
Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY
TIRUVANMIYUR, MADRAS-41

கணபதி துணை.

கல்வளையந்தாதி

காப்பு.

தார்கொண்ட பூமல்லிகைச்சேக்கையிற்றும்பிசாலப்பம்புஞ்
சீர்கொண்ட கல்வளை யந்தாதி பாடத் திரைக்கடல்சூழ்
பார்கொண்ட பல்லுயிர்க் கானந்த மும்மதம் பாயுங்கும்பக்
கார்கொண்ட கம்பக் களியானை முன்னின்று காப்பதுவே.

ஒன்று யிருசுடர் முத்தொழி ஞான்மறை யோதுமைந்தாய
நன்றாய வாறங்கம் யாவுக்குங் காரண நாதனுமாய்
நின்றாய்நின் கல்வளை யந்தாதி பாடவென் னெஞ்சகத்துங்
பொன்று வருள்புரி வாயானை மாமுகப் புங்கவனே.

கற்பக நாடர் பதின்சதக் கண்ணனெண் கண்ணன்றொழுங்
கற்பக வருசி யிடக்கண்ணாண் றந்தமுக் கண்ணனன்றிற்
கற்பக வேலெறி வேடனை வன்கல் வளைப்பதிவாழ்
கற்பக நன்னிழல் சேர்ந்தார் கருக்கரை கண்டவரே. (க)

கண்டலம் போதைப் புளினமென் றோர்ந்துகங் கம்பதுங்கிக்
கண்டல மார்ந்து சிறகாற்றுங் கல்வளைக் கற்பகநின்
கண்டல மூன்று மெனையாள்பொற பாதமுங் காணவின்று
கண்டலன் போற்கண் படைத்திலன் வாசக் கமலத்தனே.()

கவானரம் பையஞ் சுரும்பு விரும்பு கருங்குழற்போ [சங்
கவானரம் பைக்குலம் போற்றிட வாழ்தல்கண் ணேனினிச்
கவானரம் பைங்க தலிக்கனி சிந்திடுங் கல்வளைப்புங்
கவானரம் பைத்திகழ் யாழ்க்கூற றுமையருள் காதலனே.

அருளத் தனந்து சிலைகடை யாளசுட ராழிகொள்ளை
யருளத் தனநதந் தெரியா வகைநிற்கு மைமமுகனின்
றருளத் தனநத வனஞ்சூழுங் கல்வளை யணணலடி
யருளத் தனநாரம் வாழவானென முற்கீனை யஞ்சிடுமே.

அஞ்சத் திரத்தன் முழவென வேகொதித தார்தருப்பி
யஞ்சத் திரத்தந் தகன்வரும போதன் னபயநடை
யஞ்சத் திரதத வடிவா ணயனத் தயலைபெறற
வஞ்சத திரத்தன்றலை வாரென் கல்வளை யானந்தனே.(ரு)

தனநதனந் தகஙி மருப்டன்ன மாதா தரைவிரும்பு
தனநதனந தகஙிசழ் தண்டுறை தோறுமென் சஞ்சரிகந்
தனநதனந் தந்தெமி பெனகல வளையலெசங் கக்குழைகசா
தனநதனநதந்தமொன்றுனென றுநெருந்தனி லுனனுமே.

சநதன மின்னுபொற கச்சணி பாரத தாதடம்ப
சந்தன மினனிடைப் பூவஞ்சிக் கொம்பன னையலுட்க
சந்தன மின்னலுற் றுளகல் வளையன றனகிடம்போரு
சநதன மின்னம வரககண டிலோமென்ன தாமதமே. (எ)

தாமதிக் காந்தச் சிலைபோன் மனததினைத தந்தசைகா
தாமதிக் காநதகை மென்மொழிப பூமின றலைமகனவே
தாமதிக் காந்தர மாகிநின் றேன்மைநத தண்ணிதழித
தாமதிக் காநதம் புகழ்கல் வளையநின் றட்கஞ்சமே. (அ)

கஞ்சக் கரந்தனின் மூவிலை வேல்கும்பங் கார்முகஞ்சங
கஞ்சக் கரங்கதை மாதுள மேந்தி கவின்களம்பூ
கஞ்சக் கரம்பயில் வேல்வலவைக்கொரு காந்தன்பொன்று
கஞ்சக் கரப்புலி கும்பிடுங் கல்வளைக் கைவரையே. (கூ)

வரையாரம் யாலன்ன தோணகை வாணி வலவைகுண
வரையாரம்பார்சடையார்கலவளைவெறபவண்ணமுததேன்
வரையாரம் பாளிதப்பூட் கொங்கைமீதுவயுங்குதொய்யில்
வரையாரம் பால விழியா ளிடையின் வறுமைகண்டே,

கல்வளையந்தாதி.

மைக்கண்ட னேறிய தேரச் சுறுக்கும் வாசன்வெந்தி
மைக்கண்ட நம்மையொட் டாவைங் காசதன்னால்வா
மைக்கண்ட வாளானை யார்குடையு மடுவினைமா [மி...
மைக்கண்ட னீழலிற் சங்கினுந் தென்கல் வளையபதியே

கல்வளை யாச விரும்புநெஞ் சேகை யரோடுறவா
கல்வளை யார்சுனை வாயாக காம்பல்செங் காவியின்பக்
கல்வளை யார நிலாவீச விள்ளுங் கழனிசூழுங்
கல்வளை யானங் குசபாச மேந்துங் கான்புகழே. (கஉ)

கரும்பனை யசுதனைப் பூவெ ழிடந்தசெங் கண்விடைப்பா
கரும்பனை யசதுவசகிரசுதுடல்போாதசகடவுண்மொழிக்
கரும்பனை யசதன்கை மாங்கனி வாங்கிய கல்வளைமா
கரும்பனை யசதனை யானமற வேனபுன கவிதைகொண்டே

கவிநாய கன்றிடு வாய்ககிரைப் பண்டங் கறையிரதசுதக்
கவிஞுப கன்மக் குடம்பையைய வீக்கியென் கணபயன்
கவிநாய கன்றெழும ராமன் கொலைப்பவங் சாய்ந்திடுதுங்
கவிநா யகதிருக் கல்வளை வாழுங் கணபதியே. (கச)

கணைத்தலை வன்குழ விப்பிறைக்கோட்டனகதிர்மணிப்பைக்
கணைத்தலை வன்னச் சராக்கச் சரையன களமரில்லங்
கணைத்தலை வண்ண வளையூருங் கல்வளை காணிலரைக்
கணைத்தலை வறபகை முனபணி மானுங் கருதிடினே. (கரு)

கரியான னத்தன்றெழுபதம்வேண்டிற்கண் ணார்பவஞ்சங்
கரியான னத்த மவர்க்கிழைப் பாண்கடற காசினிக்கோர்
கரியான னததம் புரிகோட்டுக் கல்வளைக் கன்னமத
கரிடான னததன புகழ்பாடி யுள்ளங் கசிந்திடுமே. (கசு)

சிந்தா மணிசென்ற லன்றி னிலாப்பகை செய்யவணி
சிந்தா மணிமுலை வாடின னேழு செகமளந்த
சிந்தா மணிதுள வன்றேடு கலவளைச் செய்யவருட்
சிந்தா மணிவரக காணேன் பயோதரச் செல்லினமே.

தரங்க வளக்க ரொலிவே யிசைநனி தாக்கத்துப்ப
தரங்க வளக்கரிக் கொங்கைக குதவிலன் றுரைசிரந்
தரங்க வலைப்பட வெண்ணை விடாமச தந்திசொல்லந்
தரங்க வளககல வளைப்பதி மேவிய தற்பரனே. (௧௮)

பாசங்க முத்தமிழ் கல்லா வெனையனைப் பாவித்திகம்
பாசங் கரவென்று மெய்ந்நொந்து பெற்ற பலனன்றுதா
பாசங் கமவுயி ருகந்துயி ராய பரஞ்சுடரே
பாசங்க மாறந் தணாபோற்றுங் கல்வளைப் பண்ணவனே.

அவலம் புரிமுக் குறும்பைந்து பூக மடக்கிமென்று [ய்
யவலம் புரிமலர் தூய்த்தொழுதேதத வருண்மெய்யர்மே
யவலம் புரிமருப் புத்தக ரூரு மறமுகன்முன
னவலம புரிவயற் கல்வளை யாலயத தாதிக்கனே. (௨௰)

திக்குடையானடியைப்போற்றிப்பூவலஞ்சென் றுசெஞ்சோ
திகருடை நீழலின மேவந்த ணாசெப்பு வீரெனறன்பா
திக்குடையான்கல்வளையான்சிலம்பினிறரேன்பண்ணையோ
திக்குடை யோதிச்செங் ாலியுங் காளையுஞ் சென்றனவே.

வேதா ரணிய் முறைவேயின் முத்தருள் வேழமுய்ய
வேதா ரணியம்பொ ரூடேத்து கல்வளை வெற்பண்ணமே
வேதா ரணிய மலைதிருக கோயில் விளங்கநின்பால்
வேதா ரணியந்த காரநம் பாலில் விதித்தனனே. (௨௨)

தனையா யதுவிய தந்தையில் வாழ்க்கை தணந்தருட்சிற
தனையா யதகந் தனினின்று செய்யுந் தவததிர்வெண்டந்
தனையா யுததி யகிலம் ப[illegible]ந் சதுர்விதவே
தனையா யுதன்றொழுங் கல்வளை யானைச் சரண்புகுமே.

சரநதண் டருமல்ர்வேண்மை தூனன்செந்தமிழ்க்கலைபஞ்
சரந்தண் டலையிற் கிளிதேருங் கல்வளை தங்கிடுகுஞ்
சரநசண்ட பாணி யழகினைக காணப்பொற றுமறைவா
சரந்தண்டர் போல வினமயாத பார்வையைத தந்திலரே.

தந்தனந் தாமரை வெற்பிரு ணேரிடை சாய்நடைபா
தந்தனந் தார்க்குழல் யாமளை கோமளை சாமளைப்பெண்
டந்தனந் தாபணை நெல்விளை கல்வளை தன்னிலொற்றைத்
தந்தனந் தாவிளக் கேயெனப் போமிருட் சம்பந்தமே. (௨௫)

சம்பந்த மாவினைத் தென்னவற் கியந்தவன் ருங்குமருட்
சம்பந்த மாமுனி பாமாலை சூடி தருபொருண்மா
சம்பந்த மாலம புனைசூழுங் கலயனாத தந்திவெம்பா
சம்பந்த மாபையென பாணிக்கு வாழ்வுசம் பாதிப்பனே.

பாலை வனத்தரைக் கியாரளிப் பாரென்று பன்னினளோம்
பாலை வனத்தடங் காகண்டு வெட்கும படிவந்தமின
பாலை வனத்தகன் றுளகல் வளைப்பர மானந்தன்றன்
பாலை வனத்தள வும்மன பிலாரிற் பதைபதைத்தே. (௨௭)

தைக்கும் பகழி யுடல்பாய் தறுகட் சயிலம்வந்த
தைக்கும் பகன தனத்தீகண் டெரெனிற் சாற்றிடுமே
தைக்கும் பகனன்முன் னேனைப்பந் தாடித் தகாத்துராஞ்சி
தைக்கும் பகவனறென கல்வளை வாசன் றடமலைக்கே. ( )

மலைவல் லியமயிரி யாந்தில்லைக் காறுறை மாமதங்கி
மலைவல் லியமபிள நீரின பயோதரி வாணிமைய
மலைவல் லியம்பிலங் கானமுளை கல்வளை வாணன்பொங்க
மலைவல் லியமபா வையயானெய் யாமுன வரவல்லையே.

வரம்பல வனபருக் கீவா ரெனக்குமெய் வாழ்வுதரு
வரம்பல வனகொன்றை மாலிகை யாசதி வளைந்தகற்ற
வரம்பல வனபெற்ற மாதங்க வானனா மளளர்செய்யும்
வரம்பல வென்றுண் டலாமூன் கல்வளை வானவரே. (௩௦)

வானஞ் சலஞ்சலத் தியொலி மண்மயங் காவுயிர்போ
வானஞ் சலஞ்சலம் வாதிடுங் காற்றுயர் மாற்றவரு
வானஞ் சலஞ்ச லெனவுரைப் பான்கல் வளைப்பதிவாழ்
வானஞ் சலஞ்சலக் கைத்தல மாறன் மருமகனே. (௩௧)

மகரந் தவள மலர்ச்சோலைப் பொங்கரின வான்குளிரி
மகரந் தவழ்கல் வளையாகு வாகன வல்லவைவா
மகரந் தவள மருப்பானை வேங்கை மடங்கலெண்கு
மகரந் தவளைபுள ளாறுலு நினனை மறப்பரிதே. (௫௨)

அரவம் புலிங்க வனறகண்ண வென்றரி போற்றச்சிலம்
பாவம் புலிபணி கேட்பமன ருடி யருண்மதலை
யரவம் புலியணி கோடீரன கல்வளை யணணல்கண்ணே
யரவம் புலிய குணத்தா ரெனிறு மவாமுதநரே. (௫௩)

சரப்பணி யாரம் பலபூண்டு நேர்முதறு ருளைநறசூழ்
தரபபணி யாரைத தடிநதல சாழ்தலிற சாக்கரைசசுந
தரப்பணி யாா மமுதுசெய் வோனகல் வளைகதலநதா
தரபபணி யார்வதுதொடுஞசெயது வாழுத றகவுடைததே

தகரங் கமழுருந் தளந்தரளத்தன வின்னகையீா
தகரங கமலன மணககோலஞ் செய்த றடாதிருபா
தகரங கமலஞ் சிவநதோன் மருகன் றவமறறபா
தகரஙகண் மேவருங் கலவளை யானமலைச சாரலிலே. ( )

இலங்கை யிராவணன் சண்டருண் டமபட வெயசரம்ப
யிலஙகை யிராமன கடதாரை சிநதி யிரணடிருகோ
டிலங்கை யிராவதன ருழகல் யளைய னெனினமுத்திவா
யிலங்கை யிராது கடைத்தாடு றபபிப்ப னோம்பனே.

அம்பலங் காசில் வயல்சூழுங் கல்வளை யைங்கரனுட்
டம்பலங் காசியென ருயகேளவர் பின்செ லைவர்மநலா
யம்பலங் காசின் முலையாணிர மைசநத வாசறபபொன்
னம்பலங் காசிசென றேவா துரவென் னருஞ்சொர்க்கமே.

கமண்டலம் பாறகரன யோகாழி யேந்துங் கடவுளர்நா
கமண்டலம் பாதளங் கைகூப்பு தாளென றுகாட்டுவையர்க்
கமண்டலம் பார்க்குமுய் யானம் வளைக்குங் கழனியிறசங்
கமண்டலம் பாய முழங்கிடுங் கல்வளைக் காரணனே (௫௮)

MAHAMAHOPADHYAYA
Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY
TIRUVANMIYUR. MADRAS-41

காரண வாத திரிசூல பூத கணேசவன்பா
காரண வாததென் கல்வளை நாத கடம்பணிவா
காரண வாத முதலைந கிளைவைத்துக் காததழிக்குங்
காரண வாத நடநதை யுலாவுங் கலகததிலே. (௫௧)

கலகத் தமரத திரையின் றுயரைக் களைந்தருட்ச
கலகத தமர கதகசம்பி யாறசெய் கடுக்கைபுல்ல
கலகத் தமரளி வாழசோலைக் கலவளைக் கறபகவென்
கலகத தமரவிந தத்திருக் காலெநதக் கால்வைப்பதே. ()

வையத திருக்கை யுறப்பா ெகினம் வளைமணிக்கு
வையத் திருக்கை கயிலையில் வெண்மங்கு ணேர்கலவளை
வையத திருக்கைப் பரியாககி பிளளைகரு மானனையா
வையத் திருக்கை யயாநதாளென ரேறு மதுகரமே. (௬௧)

கரவடம் பத்தி யிலார்க்களிப் போயிருள் காய்நதிடும்பாற
கரவடம் பதி யொளிபாய முலைச்சங் கரிபெறுமைங்
கரவடம் பதிாக காறுஞ்சு மானமரு காசநதரசே
கரவடம் பததிரட் கல்வளை யாயெனைக் காததருளே. ()

அருநதுகிக கையமில் கற்பீந்த மேனை யசலவரை
யருநதுகிக் கைக்கு மஙளாயப் பிறநதிடு மனனைவிட
மருநதுகிக் கைபபுனை கூறைப் பிஞகி யருளகலவளை
யருநதுகிக் கைககுனற மேயடி யேனுன் னடைக்கலமே

அடைக்கலங் காவென்ற போக்கினி யான்மட வன்னக்கண
மடைககலங் காரஞ் சினையென றணைகல் வளைவரைவா
யடைக்கலங் காட்டுந தனததீர விரக மலப்பொன்னி .
லடைககலங் காக்கவென்றெனறு குணதிசையாவதுவே

வனத்தானை யன்றெழு மம்மானை யம்புலி மானணிசெவ்
வனததானை யனன வயற்கல் வளைப்பெரு மானைமறை
வனத்தானை யனக் கனைமலை மான்மரு மானையைம்பூ
வனத்தானை யன்புசெய் வார்முகைப பாலை மறந்தவரோ. ()

தவராக மாதன கச்சிலே கோலிபொற் றுளபெறமைத்
தவராக மாக விடந்தவன் சாபந் தவிர்த்தவன்மா
தவராக மாகநற் காமுரல் கல்வளைத் தந்திரனமா
தவராக மாகரன கண்ணுறு பூங்கொன்றைத் தாமத்தனே.

மத்தன பராபரை சீராட்டு பிள்ளை மணிமந்தர
மத்தன் பராவிச் சிவநதிடு சேவடி வாயந்தபது
மத்தன் பராகவெண் ணீறணி கலவளை வானவனு
மத்தன் பரான வான்றே கயிலையில் வாழ்பவரே. (சுஎ)

பவநம் புயர்தொண்டர்க கிலலாமை யாக்கும் பரன்கனனீ
பவனம் புயங்க முடியோநது மண்விண் படிவன்கரும் [ர்
பவனம புயலளக குங்கல் வளைபபதி மீதிலுறை
பவனம் புயன்றொழும் பாதாம புயனெம பநதெயவமே.

பரமாநந தககன மழைமாரி காத்திடும் பைங்கனகாம்
பரமானந தக்கந தரவிந திராணி பதிய யனும்
பரமானந தக்கல் வளையதத னுததம பததாசித்தன்
பரமானந் தபபிளளை யார்துணைச் சேவடிப் பங்கயமே.

பங்கைய மாலை யளிக்குழல் வாயமுலை யனமொழிகோ
பங்கைய மாலை யணையாட் குதவரன பாலனறடப
பங்கைய மாலை யலர்கல் வளைக்கண் யரிநதொருகூ
பங்கைய மாலைபந தொட்டியற் றுரெய் யடியுபவரே (ருo)

வருந்தும் பிறவி யலைவாரி நீந்த மதுவினைக்க
வருநதும்பி வீழமலர்த தாடபுணை தாகன்னல் வான்கதிர
வருநதும் பிரகாசப் பொறறேர் தடுக்கும் வளக்கல்வளை
வருநதுமபி மாமுகத தையாமெய யாருண்ட வணடியனே

வண்ட மருங்குலை யான்மரு கன்கல் வளைசசிலம்பா
வண்ட மருங்குலை ஞாளியு மாறு வருமதாவாய
வண்ட மருங்குலை விற்கொண்ட வேட்டுவர் மாவலிது
வண்ட மருங்கு லிளவஞ்சி பாலல்லின வாரலையே. (ருஉ)

வாரிக் கடுக்கை யணியண்டர் சொல்ல வரவெனைநீர்
வாரிக் கடுக்கையி னூற்பாவி யீர்கண் மணத்துவைத்தேன்
வாரிக் கடுக்கைமென் றூண்டுஞ்சு காமயி லாடக்கண்டு
வாரிக் கடுக்கைசெம் பொன்னூற்று கல்வளை வாசனையே.

வாசவ னந்தர நாட்டோர் அதிக்கு மரக்கலுழி
வாசவ னந்தற்கு ஞானோப தேசம் வழங்குமெய்யா
வாசவ னந்த வளவளை சேர்கல் வளைப்பதியின்
வாசவ னந்த்ர விபோலுன் றுடலை வைத்தருளே. (௫௪)

அருககரைக் கன்ன றெருடுங்கல் வளைய னருகிதழி [நே
யருக்கரைக் கன்னங்கை யைத்தநரை யாயுடை யான்வினை
யருக்கரைக் கன்னலிற்றீப்பாண்வரைமின்ன ராம்மணிப்பை
யருக்கரைக் கன்ன நடைக்கென்ற றுவி யகன்றதுவே.

அகம்பத்தர் நெஞ்சமுங் கல்வளைக் சோட்டமு மானவன்றீ
யகம்பத கரைச்சங் கரிதரோன் மருரானறண் டாழிவெள்
யகம்பத் தரொன்றளி யூதாத பூவிறைத் தன்புருகி [னீ
யகம்பதர் தாம்பெறும் பேறப ளூலு மளப்பரிதே. (௫௬)

அப்பா தகமல நீக்கிச் சிலம்பிசை யார்த்திடுங்கோ
லப்பா தகமலம் பூசித்து நேசிக்க வன்புதவா
யப்பா தகமலங் கார்வயற் கல்வளை யாதிபொன்று
தப்பா தசமலந் தாங்குஞ் சடைக்கரு ணகரனே. (௫௭)

கருவாம் பாயயி னைக்கியர் தாறுகற் றுச்சுற்றுப்ப
கருவரம் பாயப் படேலன்ன மேகல் வளைக்களிற்றைக்
கருவரம் பாய்ந்துகண்டோர்காட்டுதுபத்தின் கற்றையள
கருவரம் பாயதுண் டாலிக்கு மாலிக் கனமல்லவே. (௫௮)

கனஞ்சஞ் சரித்திடும் வண்டலை தண்டலைக் கல்வளையே
கனஞ்சஞ் சலமுறு பாசா டவ்வெளி கண்டவனேங் [டி
கனஞ்சஞ் சரிசொலும் வேற்கண் ணிடைச்சுக் சருங்குழலு
கனஞ்சஞ் சரிக்கங் களைநீ திருக்கக் கடனல்லவே (௫௯)

MAHAMAHOPADHYAYA

கடம்பிடிக் குங்கமஞ் சூன்மா லளாந்திடுங் கல்வளையான்
கடம்பிடிக் குங்கர டத்தறு கட்சிறு கட்களிறு
கடம்பிடிக் குப்புய னீருட்டு வெஃபநங் காமர்வஞ்சி
கடம்பிடிக் குங்கணங்கள் காதள வோடிக கதித்தனவே. ( )

கதிரைக் கடவுள் குருமானை மேவச்செய கங்கணநா நெற
கதிரைக் கடலொலி போன்மள்ள ரார்த்துக் களைநதசெங்
கதிரைக் கடைச்சியர் போரேறறுங் கல்வளை யாய்ககனக்
கதிரைக் கடவயிற் றாப்பாயென் றல்வருங் கையலமே.

வாச்சந் திரனெனுஞ் செந்தமிழ்ப் பந்தம் வழூர்துநற
வரச்சக கிரண ததின் மாறறுங் கடாசல மங்குஜூலா
வாச்சக திரதில கம்வளர் கல்வளை மானுயிர்க
வரசசந் திரவி னடநதா னுணவென வநததுவே. (சுஉ)

வந்தனை யன்பர் மனத்தான் டடைபடு மாதங்கங்க
வநதனை யன்றுகொன லேனமுக நாபிகண வாய்கரஞ்சி
வந்தனை யன்பணி கல்வளை யான்வர மனனவனி
வநதனை யனறெனின் மானுயி ரம்புலி மாதுணனுமே. ( )

மான வலக்கண்ட வாவினைப் பஞ்சினை மாய்ச்சம்பவ
மான வலக்கண்டை மாவுரி யான்வன சப்பததகின்
மான வலக்கண் டரிததோன் புகழ்கல் வளையிறபெரு
மான வலக்கண் டகர்க்கொழிப் பாயென மாலறுமே. ( )

மாலை யனங்கங் கரியோன் பசம்பெரி தன்றுமன்றின
மாலை யனங்கங் கைவார் சடிலேசன் மகலைகொன்றை
மாலை யனங்கங் கணவெங் கணபண வாளரவன்
மாலை யனங்கங் குலாங்கல் வளையிரு மாதவர்க்கே (சுரு)

இரும்புண் டரவெண்டு கண்மணி மந்திர மெய்தன்பரா
யிரும்புண்ட நீரெனத் தற்சேர்க்கு நாதனை யிக்குநெறப
யிரும்புண்ட ரீகமுஞ் சூழ்கல் வளையனை யெண்ணிப்பன்னி
யிரும்புண டருமயிறறென் றிசைக்கோன்பின்னையெனசெய்வதே

வன்னி களங்க னரிமா றுதிக்குமலைமகள்கை [ற்ற
வன்னி களங்கனி யென்றெண்ணு கண்டன் மகிழ்ந்துபெ
வன்னி களங்கப டற்றோர் பிறவி வலைபபிணியாம்
வன்னி களங்களை புங்கல் வளைக்கும்ப மாதங்கமே. (௬௭)

தங்க மலையதி னூல்வேதப் போலி தனைவரைமா
தங்க மலையச மேழ்காதம் வாசந் தருங்கல்வளை
தங்க மலையம் பிகைகுமரா வென்று சாற்றிறசந்த
தங்க மலையருமை பாக்கொம் பிரண்டுந் தருவிப்பனே. (௬௮)

தருமந்தக் காரிடந் தாககிடு மாமுகன் சந்தனப்பூந்
தருமநதக் காலசை கலவளை வாசன்றன் னூட்டினின்மா
தருமநதக் காலமுந் தப்பாமற சீரதி தாரைத்துளி
தருமந்தக காரமுந்த முனறோர் கடவுதல் சால்புடைத்தே.

சாலிக்கு வாலிக்கு வெங்கணை யேவித தயங்கியபாஞ்
சாலிக்கு வாலிய தூசருள் கோலமுன் றுங்குபொறை
சாலிககு வாலிப மார்ககண்டர்க கீந்தவன் றந்தமைந்தன்
சாலிக்கு வாலிக்கு வான்றவுங கல்வளைத் தானத்தனே.

தான வரங்கம்பங் கஞ்செய்யுஞ் சாரஙகன் றுழுமுத்தித்
தான வரங்கது வாவேற் குமரன் றமையபமழைத்
தான வரங்கம் பலததான் றருகளி றேகலவளைத
தான வரங்க ளுதவாயென் சிததத் தறியினின்றே. (௭௧)

சித்தம் பரமுத் தலைவேலன் யாம்பரை சிக்கெனவி
சிததம் பரமுத் தரிகங்கொண் டோன்மைநதனை செய்யிற்பரி
சிததம் பரமுத்த நாகொன்று கல்வளைத் தேவையுன்னுஞ்
சித்தம் பரமுதத ராவாருக் காகுஞ் செயத்தம்பமே. (௭௨)

தம்பஞ் சுரதஞ்செய் யாதின்ற சேய்தொழுந் தூளினன்கீ
தமபஞ் சுரமிழற் றுஞ்சோலைக் கல்வளைச் சாரலிற்பா
தம்பஞ் சுரத்தப்பு படைச்சேக்கும் பொற்கொடி சுற்பத்தினி
தம்பஞ் சுரருண்டி போன்மொழி தேன்குழ றுளெங்குமே.

கும்ப னகத்திய னூலளந் தோகொற்ற வாகல்வளைக்
கும்ப னகத்திற் கனகா சுரறசெற்ற கோளரியே [வாய்க்
கும்ப னகத்தின் சிறகரிந் தோன்றொழுங் கோன்வெற்பின்
கும்ப னகத்தின் புவிதாங்கி யோகுறைந் தாய்புயமே.(எச)

புயங்கந் தரித்தவன் கட்கலன் பூண்டு சிலம்பிசுற்றப்
புயங்கந் தமைந்து மடக்கிச் சடமபுற்று மூடவெம்பேய
புயங்கந் தரத்தக்க கானுறை மாரவப் போதர்கசன்றம்
புயங்கந்த நாறிடுங் கல்வளை யானடிப் போதரிதே. (எரு)

அரியா தவனிந் தளகேசன் வானயி ராயதத்தி
னரியா தவனிறைஞ் சுந்தாட் பதுமமண் டாயிறப்பை
யரியா தவனி மலக்கல் வளையுறை யத்தபொய்யாக்
கரியா தவநிலை யார்க்கெளி யானெ னகப்பொருளே. (எசு)

கப்பணத் தந்தமில் வெஞ்சூராட் டோனுடன் கார்விடைநா
கப்பணத் தந்த வரைக்குற மாதின கருத்துறவா
கப்பணத் தந்தக கரிபாபவந் தோாக்கிடங் கஞ்சகதிர
கப்பணத் தந்தவழ செயதொறு மாமுரல கலவளையே.

கல்லார மூரற்பெண் ணுக்குயிண் ணுக்குணைக் கண்ணனென்
கல்லாரஞ் செங்கழு நீர்வாவி மேவிய கல்வளையான் [ஞுங
கல்லா ருருவியங் குன்றத்தி னேற்றுன கணவர்பொன்னே
கல்லாரம் பூமுருக் கென்று றறிந்திலன் கான்மயிலே.(எஅ)

கானகத் தானத்தி சூழிலங் கேசனைக் காய்ந்துவெண்மை
கானகத் தானத்தில் வீழததரன் சேயவளை கான்றமுத்தங்
கானகத் தானத் திருள்சீய்க்குங் கல்வளைக் கட்டிபின்னற
கானகத தானத்தி யென்றேத்தி னென்பவக் கட்டறுமே.

கட்கஞ்ச மள்ளர் களைகளை கல்வளைக் கத்தன்றறு
கட்கஞ் சனைவதைத்தோன்மருகன்வரைக் காவலன்மின்னே
கட்கஞ் சனப்புயல் பொங்கா லகால கடுவடுவேற்
கட்கஞ் சமானம் வரைப்பா யிருதொழில் காட்டரிதே.

பரக்கர விந்தறச் சொன்னேனை பெருவழு தேவெங்கொலை
பரக்கர விந்தம் பயில்வன நீதரண்மி ஞெறினறுகே
மரக்கர விநதன குலநதோர் மணிகையி ஞறைகல்வளை
பரக்கர விநதம் புனைவோர்க் கொலிக்கு மாவங்களே.

வங்கந சணவர் திகிசேடப் போனதென் வாய்ந்தபில
வங்கங் கணச்சி யுடைசகுங் கட நாணி வாரந்தநற
வங்கந சணவி மடைதததது தெனசல வளையிலர
வங்கந சணனதிரி யன்ஞள்பொன னங்க மருவுறவே.

மருகசாவி ஞறிடக் ரேங்குஞலு வாவையம் வாசங்கொள்ள
மருக்காவி பூம்பணினை ராரிடுங் கலவளை னாசெனறை
மருக்காவி யனன வளைபபா டில்சவி வாணரெனக [ரா
மருககாவோ பாலு ரேத் சாலெனப் பாடொ மாறதரையே.

சரைகருந ததிகருங் சணிவாயங் காந்து தயங்கியமந்
தரைகருந் தவாளி தனுவாங்கு மால்பணி தறபரனமைந்
தரைகருந தளக்சஞ்ச மானமதிழ் கல்வளை தங்கியநா[ே
தரைக்குந்தன முனனவளைபபாடலா ற்கொள்வர் சங்கதமே.

சங்கர ஞட்டத்தி ஞ்டஞ்ச நாறபொறிச் சர்ப்பம்வன
சங்கா ஞட்டநதவாதசோன றுயிலவடந தணடரனாஞ
சங்கர நாட்டயில் சோவஞ்சி கல்வளைத தநதியங்கு
சங்கர ஞட்டன்பி னன்பநண் டாயென் றனதுயிரே.

தனக்காக்கை யன்றி வழுங்காரைப் பாடித் தளர்பசிய
தனக்காகக்கை யுண்ணு முடல்வீக் கிடச்சலித தேன்சிலையே
டனக்காக்கைபோக்கியநோகஞெனன்மைநதரண்காரிணைச்சர
தனக்காக்கைந் நீட்டுதென் கல்வளை யனபர் சகாயததனே,

காயப் படவு தளங்ரிச் சிலேட்டுமக் கால்விசைத்துக்
காயப் படவு முடியுதை யோமலர்க் சாவணமா
காயப் படவுயர் கல்வளை நாத கரியுரியே
காயப் படவுஎம காதல னின்ற கரமுஞசனே (அ)

MAHAMAHOPADHYAYA

மஞ்சரிக் கண்ணிமின் வேணியன் கல்வளை வாசன்மணி
மஞ்சரிக் கண்ணிய சாபத்தை மாறறும் வரதனவெறபின
மஞ்சரிக் கண்ணிப் புயத்தாய மனங்கலங் காயின்றுநீ
மஞ்சரிக் கண்ணி நகைக்குடைந தாயுன் மனததுரமே. ()

துரங்கந்தந தாவளந தேரா ளொனும்படை சூழ்ந்திடுஞ்சா
துரங்கந தரணி படைசதிர்தர லோகமுந் துய்ப்பரிதோ
துரங்கந தனிலுறை மாலேத்துங் கல்வளைத் தும்பிகறசிந்
துரங்கநதவேடுணைக்கன்பானமெய்த்திருத்தொண்டருக்கே

அருமநத மாருதத் தேரோறகு மைத்துன னெனபிரா
னருமந்த மாமுகன கல்வளை யானவெறபி னுடவரை
யருமநதக் கார்க்குழன் மாலையும் வாடின தையமில்லை
யருமநத மானுக்கிருப்புவெள்ளே றுடையான வையமே,

வைப்பர சத்தி யுரியா னிடத்தின மகிழ்தருபார்
வைப்பர சத்தி திருமுலைப் பாலுண்ட வாயனமத
வைப்பர சதத் செறிநதிடுங் கல்வளை வானவர்கோ
வைப்பர சத்தினம் பெறறுராற றூர்துயர் மாநிலத்தே. ()

மாவாரணமெனக்கொண்டோன்விழிபட்டுமாய்ந்தவெங்கா
மாவா ரணங்க ளொருநாலு மேதநி வணங்குமநத [கண்
மாவா ரணங்கல் வளையானறந் தான்கொன்றை மாலையெங்
மாவாரணங்கினையென்செய்குவாயமலர்வாளிகொண்டே,

வாள முருக்கிதழ் வல்லவை சேர்கல் வளையிற்பிர
வாள முருக்கிந்த வேணியன் வெற்பின மதித்தசகர
வாள முருக்கு முலையாய் மலர்க்கரங் கொண்டுகர
வாள முருக்கயி னேர்வாரி பொத்துதன் மற்றரிதே.(௨௰)

மறகடந் தாவருங் காமேவு கல்வளை வாசன்வெங்கா
மறகடந் தார்புகழைங்கரன வெற்பிலவன பார்த்தனுடன்
மறகடந் தானகட் டழல்குளிர் தீச்சுர வாரியென்னு
மறகடந் தாங்கிய கொங்கையெவ் வாறு மருவினளே. ()

[illegible]ங்கணி யார்தம் மலரோடை பிறந்து வயினிடத்த
[illegible]கணி யாரெனச் சோதிடரு சொல்லினர் வாளரிச
[illegible]கணி யாதுசெய வாணம விதிவசம வல்லவவா
[illegible]கணி யாமமந்தா கல்வளை வாசாமலையகநதே.(கூ[illegible]

கு[illegible] சாலிகை யார்க்குங் குழாகரும் பேயுயர்மா
[illegible]றாறு காலக நதுமொரி வந்து கன்னியம்பூ
[illegible]றாறு காலுங் [illegible] யாரகைரைந்தவே
[illegible]றாறு காலவருப கல்வளை வாழைற காண்வெறபிலே(

[illegible]ருனி மாதுளா மேதிய கல்வளையாண்
[illegible]வழு சேயிப் படைகல மேவிவரு
[illegible]ணிபெரு. மானபுகழ சற்றிடச்சி
[illegible]ப ஞயிர நாப்பெறு காரணமே. (கூ[illegible]

[illegible]ரப் பிணைவிழி வல்லவை பாலமர் கலவளையான்
[illegible]ப பிணையொ வெகுநின றனவெறபிற காமரந்[illegible]
[illegible] பிணையற கருள்வஞ் பாதசனனியீா பொறியா[illegible]
[illegible]டபிணையொனறுவந்துணைடோசொலலுங்கணடனு.

கண டால [illegible] பெருமா ளுகவிய காண்முளைபன்
கணடால பாந்[illegible] கைதறனு வாகனன கலவளையின
கணடால [illegible]றுங் கரகத்தனைக் காணத் தொழப்புகழக்
கண்டாலவு[illegible] ககுகலம் பெறறேனறறேனெனகனாதயே

[illegible]சாநிற மால்சாபந திாக்கியுங் காரணவென் [றே
[illegible]ரமெருசறறோனறுபுணமா லைகைகொளவை[illegible]
[illegible]கட தருமலர் கோவைசெய் காருங் கவினுமனறே
[illegible]கரு தள மணிமாடக கலவளைக கற்பகமே. (க00

கல்வளையந்தாதி முற்றிறறு.

முருகன் துணை

தணிகை அந்தாதி

வித்துவான் அ. மு. பரமசிவானந்தம்,
ஆசிரியர் 'தமிழ்க் கலை',
ஆண்டர்சன் உயர்நிலைப் பள்ளித் தமிழாசிரியர்,
காஞ்சீபுரம்

சாது அச்சுக்கூடம்
இராயப்பேட்டை
சென்னை
1938

௳

முருகன் துணை

பதிப்புரை

கலைதனைப் பயின்று என்றுங்
கலைதலில் மனத்தா போற்றுங்
கலையணி பவற்கும் நல்ல
கலையணி மகட்கு மாங்கோர்
கலையுணா மகவாய்த் தோன்றி
கலைபயில் பவரைக் காத்தான்
கலையரு ளருஞ்செல் வமமே
கலையணி வள்ளி காந்தன.

தண்டமிழ்த் தெய்வமெனப்படும் செவ்வேளிணையடியின் அருள் வேண்டி வழிபடும் அடியார் பத்திச் சுவை நனி சொட்டச் சொட்டப் பாடிய கவிகள் பல. அவ்வாண்டவன் மேலுள்ள போராக காதல் வயப்பட்டயானும் இச்சிறு நூலை எழுத அவாத் கொண்டேன். 'முத்தமிழால் வைதாரையும் இங்கு வாழ வைப்பான்' என்று அருணகிரியார் கூறியபடி அம்முருகன் தமிழ் மொழித் தலைவனாமையின், அதில வைதாலும் வாழ வைக்கும் வன்மையாளன். எனவே, என் சிறு கவியும் நலம்பல பெறுவிடினும் என் மனத்திடைத் தோன்றிய நெகிழ்ச்சி மலர் இதுவே யாகும். இம்மலரைக் கனித தமிழ்த் தலைவனாந தணிகைக் கந்தப்பெருமானது பாதப் போதுகளுக்கு அணிகிறேன்.

அ. மு. பரமசிவானந்தம்

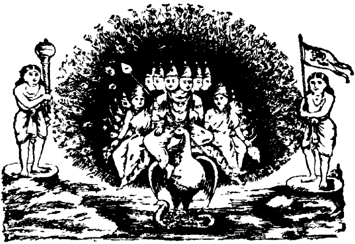

உ

முருகன் துணை

தணிகை அந்தாதி

எங்கும் நிறைந்த இமையவர்தம் பெம்மானே
மங்கை இருவர்து மன்னானாய்—கங்கைசேர்
சங்கரனார் பெற்ற தமிழ்த்தணிகை மாமலையாய்
எங்களைநீ காப்பாற் றுவாய். 1

வாயார நின்புகழை வாழ்த்திப் புகழ்ந்துநிதம்
தாயாக உன்தணிகை சார்ந்திட்டேன்—பேயனென
என்னைநீ விட்டாலும் ஏன்று மகிழ்ந்தாலும்
உன்னின் அருளதுவே உண்டு. 2

உண்டும் உறங்கியும் உன்மத்தன் போலெங்கும்
பண்டன்று மின்றும் பாந்திட்டேன்—அண்டருடை
பொன்கொழிக்கும் நற்றணிகைப் புண்ணியனே எந்நா
அன்பருளத் தின்ப அருள் தா. [ளும்

அருளைத் தரவேண்டி அண்டருடன் ஏனோர்
பெருமைப் பதம்பணிந்த பெம்மான—உரிமையுடை
மைந்தன் எனையேற்று மாதணிகைச் சேர்வித்தே
உய்தற் குரியவழி ஓது. 4

ஓதா தொருநாளும் உண்மையனே நானறியேன்
வேதா தனைவென்ற வித்தகனே—போதால்
தினமும் உனைப்பரவி செல்வத் தணிகை
மனதில் பெறுவித்தேன் மன. 5

மன்னாய் மலைகடலாய் மாபொருளாய் நின்றருளும்
என்னாய் எனதுடைய இன்பொருளாய்—கண்ணனை
நற்றணிகை வாழ்வாய் நவில்வார் உளப்பொருளாய்
உற்றவனே உண்மையெனக் கோது. 6

உண்மையென உன்பாதம் ஒன்றே நிலையாகத் [யுடை
திண்மையுடன் சித்தத்தில் சேர்த்திட்டேன்—தண்மை
போரார் தணிகைப் பெருமலையில் உள்ளவனே
நேராக என்முன்னே நில். 7

முன்னின் றுனைப்பணிந்து முக்காலும் போற்றிசெய்தே
என்றும் இருக்கின்றேன் என்இறைவா—குன்றமெலாம்
உன்னுடைய தாக உயர்தணிகை வாழ்வாக
மன்னும் மனமுடைய வா. 8

மணமென்று போதாமல் மற்றொரு மாமணமும்
குணமென்று கொண்டிட்ட கோனே—அணிதணிகை
தன்னை மறவாத கனையனையும் உன்னடியில்
என்னை இணக்கிவிட் டாய். 9

ஆய்கின்ற அன்பருளத் தன்புருவாய் நின்றென்றும்
பேயும் கருணைமண்டிப் போமுகிலே—நீயுமொரு
வள்ளி பொருட்டு வளர்தணிகை கைவிட்டே
உளளிப் புறப்பட்ட தேன ? 10

ஏனோதான் உன்கருணை என்மீதில் வாராது
கோனேயாய எங்குநிறை கொற்றவனே—வானாடா
கோவளித்த செல்வியுடன் குன்றத்து வள்ளியுடன்
தேவார் தணிகை வந்தாய். 11

வந்தாய் இருந்தாய் வளர்ந்தாய் அடியார்தஞ்
சிந்தா குலந்தீர்க்கும் சேவலனே—உய்ந்தேனியான்

உன்னருளைப் பெற்றேன் உயர்தணிகை வாழ்வுற்றேன்
இன்னருளை ஏற்றுடனே வா. 12

வாவா வளர்தணிகை வண்டமிழ்சேர் கோமானே
தேவா எனப்போற்றத் தேராமல்—நீதானும்
பேசா திருந்தால் பிழைஅகற்றி மெய்ம்மைவழி
கூசாமற் காட்டுபவா கூறு. 13

கூறாய் ஒருவார்த்தை கூறிநிதம் உன்பாதப்
பேராய் தினம்படிக்கும் பெற்றிமையேன்—ஒருநாளும்
உன்னை மறந்தறியேன் உன்தணிகை விட்டறியேன்
என்னைநீ வாரா தது. 14

வாராமல் நீஇருந்தால் வந்தென்னை அஞ்சலென
ஆர்தான் அருள்புரிய வல்லார்கள்—பேர்தான
உரைத்திடினும் பொய்நீக்கம் உண்மையென உன்னை
உரைத்திடுவேன் உற்றிடுநீ உள். 15

உள்ள மலமகற்றி உண்மைப் பொருளுரைத்து
மெல்ல வினைப்பாசம் விட்டகல—உள்ளமதில்
மெய்க்கருணை வைத்து வியன்றணிகை மன்னவனே
பொய்ப்பாவம் என்னைவிட்டுப் போக்கு. 16

போகவொன்று வேறில்லை பூதலத்தில் நின்னையல்லால்
ஆக்கி அழகுசெய்வா ராரிங்கே—நோக்கரிய
வண்டணிகை மன்னு வளர்வேடர் தன்மகளைக்
கொண்டவனே நின்அருளைக் கூட்டு. 17

நின்அருளைக் கூட்டாமல் நீள்தணிகை மீதினிலே
மன்னவனே நிற்பதுவும் மாண்பாமே—முன்னொருநாள்
கீரன் விழையக் கிடுகிடென வேகடந்து
நேரருள் செய்யுமெந் தாய். 18

தாயாகித் தந்தையுமாய்த் தாரமெனச் சுற்றமுமாய்
நீயாகி யேநின்ற நின்மலவோ—சேயேனும்
உன்னை யெதிர்நோக்கி உன்றணிகைப் பேர்பாடி
என்னை அறிவதெந் நாள். 19

எந்நாளில் நின்கருணை என்னையுமாட் கொண்டருளும்
பொன்னனார் தணிகைவரைப் பூமானே—பன்னாளும
போற்றும் அடியார்தம் பொய்யெல்லாம் பொன்றுவிதந்தக்
காத்தருளும கந்தவே ளே ! 20

கந்தா கடம்பணிவாய் கார்த்திகையார் பாலுண்ட
மைந்தா மகிழ்தணிகை மாதவா—செந்தூர்
தன்னி லிருந்து தயவுடனே கண்ணோக்கி
முன்னி வெளிநின்ற வா ! 21

வெளிநின்று மெய்யன்பர் வேண்டும் படியே
அளிகொண்டு அன்னவாபால ஆறுய்—ஒளியுள்ள
கண்மூன்றுன பெற்ற காவலனே நற்றணிகை
அண்ண லினைவிட் டது. 22

விட்டவினை சேராமுன வீணரைநேர் பாராமுன
இட்டமுடன் நற்றணிகை எனநெஞ்சே—சட்டிதனில்
அன்பால் நினைவார்க் கருளுருவாய வந்தருளும
மனபாலான் மல்கும் இடம். 23

இடமொன்று மில்லையெனக் கிவவுலகி லெல்லாம்
விடமுண்ட வித்தகனார் மைந்தன்—திடங்கொண்ட
பற்றாக வேபற்றி பைந்தணிகை யைநினைந்தே
உற்றாராய் வாழ்த லினிது. 24

இனப அருளுருவே என்தணிகைக் கோமானே
கந்தனென வேவந்த காவலனே—எந்தமது

பாசம் அறுத்துப் பழவினையைப் பாறுவித்து
நேசம் உறஅருள்வாய் நின்று. 25

நின்றுங் கிடந்தும் நினைக்கும் நினைவெல்லாம்
ஒன்றேயாய் ஒன்றாவதும் ஓர்ந்திலையே—சந்ததமும்
நின்றன் புகழ்பாடி நின்றணிகை யேபகர்ந்தே
உன்றன் பதமவிழைவேன் உற்று. 26

உற்றபெருஞ் சுற்றமுதல் ஓங்குபுகழ்த் தந்தைதாய்
மற்றுள்ள எப்பொருளும் மன்னாவோ—கற்பனையாய்
தோன்றி அழிவதொரு தோற்றமாம் ஆதலினால்
சான்றதொரு தண்டணிகைச் சேர். 27

தண்டணிகைச் சேர்க்காமல் சண்முகனே நீஇருந்தால்
அண்டையிலே அஞ்சலென ஆரிருப்பார்—தண்டமிழ்
குன்றங் களிலமர்ந்து கோடி விளையாடல் [சேர்
என்றும் இயற்றிநிற் போய் ! 28

இயற்றுமொரு வல்வினையால் இவ்வுலகில் வந்து
மயக்கமுறு வாழ்க்கையினில் மாய்ந்தேன்--துயக்கறுத்தே
உண்மைப் பொருட்டுருவாய ஒண்டணிகைச் சீமானே
எண்ணற் கரியவனே நீ. 29

கரியவனார் தம்இளவல் கார்கடலிற் றங்கும்
கரியவனார் தம்மருகன் காணாய்—பிரியமுடன்
அன்பால் துதிப்பார் அவருள்ளம் தங்குமவன்
மன்பார் மகிழ்தணிகை மன். 30

மன்னவனாய் எவ்வுலகும் மன்னி அருள்புரியும்
என்னினிய கண்ணுக் கினியோனே—உன்னரிய
நற்றணிகை மேவும் நலமுடையோர் உண்மைவழி
உற்றவர்க ளுள்ளத் துளன். 31

உள்ளத்தைத் தூய்மைசெய்து உற்ற புகழ்பாடி
வெள்ளத் தனை இடும்பை வந்தாலும்—எள்ளிமிகத்
துன்பம் அடையாமல் சொல்தணிகை யேசென்று
இன்பம் அடைவதென்றோ எந்து. 32

இன்பம் அடைந்தே இருநிலத்தே உண்மைவழி
பின்சென்று பெற்றேன் பெரும்பேறு—மன்னியதோர்
தண்டணிகைக் கண்டஉடன் சண்முகனார் போதனை
வண்டமிழில் வாழ்த்தி நிதம். 33

நித்தநித்தம் உன்புகழே நெஞ்சால் நினைவதுவும்
எத்திசையும் நின்னுருவம் காணுவதும்—பத்திசெய்யும்
மஞ்சார் தணிகை மலைமீது நிற்பதுவும்
எஞ்சாமல் இன்றெனக்குத் தா. 34

தாராமல் நீஇருந்தால் தஞ்சமென யானடைய
ஆர்தான் இருக்கின்றார் அண்ணலே—பேரான
வண்டணிகை மேவும் வளர்புகழ்கொள் பூமானே
கண்டிரங்கா தென்னவழி காட்டு. 35

காட்டிற் றனியிருந்து காய்கனிக ளேபுசித்து
வீட்டின் விழைவிற் குழல்வேறிருப்போர்—நாட்டமுறும்
தண்டணிகைச் செவ்வேள் தளிர்மலர்த்தாள் ஏத்தினின்
எந்தவினை யும்அறுமென் றெண். [றல்

வினையறுத்து வீட்டின் விளைவளித்து நம்மை
அணைய வருவனவன் கண்டாய்—தணிகைமலை
வேலா யுதனவனே வேட்டுவப்பெண் ணினமகிழ்ந்த
ஆலால முண்டஅரன் சேய். 37

ஆலால முண்டு அமரரிடர் தீர்த்தவர்க்கு
மேலான மைந்தனென வேயுதித்து—மாலால

துனபப் பிறவியினில் சுறறியுழல மக்களையே
இனபக் கரையேறறு வான. 38

வானாகி மண்ணாகி மற்றுள்ள பூதமுமாய்
கோனாகி வநதருளும் கொறறவனே—மாணா
வளா தணிகை மனறு வளளியணை கநதா
உளமதனில் உறறிருப்பாய் ஊங்கு. 39

ஊங்கொன றெனையடைய உனனருளால் இவவுலகில்
எங்கும் படிவழியும் இல்லையால்—தாங்கரிய
போரைப் புரிநது பொலிவிழநது சூரனுமே
தீரத திரிததிட்ட வா. 40

திரிதத மனமுடையேன செவவேள்நின பாதம்
கருததில் இருததுவதும் கண்டாய்—விருப்பமுடன
வேடிச்சி கொங்கை வேண்டிஒரு வேடனென
வாடிப் புறப்பட்ட வா. 41

புறமென் றகமென்று போயஇரண்டு மொனறும்
வரமொனறு நீயருளல் வேண்டும்—சிரமாறு
கொண்ட குமாரா குளிர்தணிகை வேலவா
கணடேன் உனதருமைக காட்சி 42

காட்சிக கெளியனாய்க் கண்ணுறறேற அனபருக்கு
மாட்சி அளிததிட்ட மனனவனே—சேட்சியமர்
நற்றணிகை வாழும் நலங்கிளரும வேலோனே
குறறமதைப் போககிக குறி. 43

குறியும் குணமும் குறித்தறியாத தன்மையினால்
அறிய முடியாத அணணால்—பிரிவறியேன
உன்னை எதிர்கண்டுன் உயர்தணிகை யேபாடி
என்னை அறிவதெந நாள்? 44

எநநாளில் நின்கருணை எனனையுமாட் கொள்வதுவே
பொன்னார் தணிகைவரைப் பூமானே—கண்ணான
வண்டமிழின் செல்வா வானவர்கோன தன்மகளைக்
கொண்டவனே உனனருளைக கூட்டு. 45

கூடியவர்க் குண்டாகும் கோடிபெறு நன்மகிழ்ச்சி
நாடறியேன பெற்றதிலை நமபாவோ—வீட்டினிமை
பற்றி யறியேன பகாதணிகை மனனேநீ
உற்றெனக்கே உண்மையினை ஓது. 46

ஓதா திருநதால் உயர்வீடுற் றிடுமோதான !
மீதாம் புவியினிடை மேவுவீர்—தீதகல
வண்டணிகைக் கோமானை வள்ளியணை சேமானைக
கொண்டுநிதம் காதலிப்பீர் கண்டு. 47

கண்டை நிகர்மொழியார் கண்டுநித மேதிரிவீர்
உண்டேயோ உண்மைவழி உங்களுக்கே—எண்டிசையும்
போற்றுந தணிகைப் புரவலனைக் காணாமல
வீற்றிருநதால் போமோ வினை. 48

வினைவழியே சென்று விளையாட்டை எண்ணி
மனவடககம இல்லாமல் மாள்வேன—தினையருநதும்
வள்ளி அணைபாலா வண்டணிகை மன்னாவோ
எள்ளிவிடா மலஎனைநீ ஏநது. 49

எனனெனறு வாய்திறந்து எநதனையும் காவாமல்
கோனேயாய் நின்றாலும் கொண்டிடுவேன்—தேனாறும்
வண்டணிகை மனனா வளர்சிலம்பே கொண்டவா
கண்டுனனை என்கருததிற் றான. 50

தானாகி வநது தனியாம் கருணைபுரி
கோனாகி நின்றஉயிர்க் கொற்றவா—மானனைய

வள்ளி பொருட்டாய் வளர்வேட னாகியவா
உள்ளி தணிகைநினைந் தேன். 51

நினைத்தற் கரியதொரு நின்மலனார் பெற்ற
மனத்திற் குகந்த மகனே—புனத்தயலே
நின்று மணம்புரிந்த நித்தியனே தணிகைபுகின
அன்றே வினைகள அறும். 52

அறுமுகவா உண்மைக கடைக்கலமே நின்னைப்
பெறுவழியைக காட்டியெனைப் பேணுவாய்—உருவிலா
தன்னை யெரித்தஒரு தாணுவருள் புத்திரனே [ன்
உன்னைநினைத் தேனுளத்தி னுள. 53

உளத்தில் அமர்ந்தெனக்கே ஓர்வீடு காட்டி
பளத்தில் விழும்என்னைப் பார்த்து—விளக்கமுற
எவ்வுலகும் போற்ற எழிற்றணிகை மீதமர்ந்து
வெவ்வினைகள் வேரறுப்பாய் வேண்டி. 54

வேண்டும் அடியார் வெவ்வினைக ளைப்போக்கி
மாண்ட புகழுடைய மணாளவோ !—ஈண்டுனைத
தேடி மனங்களித்துச் செல்சூழ்ந்த தண்டணிகை
நாடி வழிஅறிந்தேன நான. 55

நானும் எனையறியேன நல்வினையைச் செய்தறியேன்
மானொன்று கண்ணார்கள் தம்மயக்கில்—யானென்றும
ஆளானேன் என்தணிகை அண்ணா நினைத்தறியேன்
கேளாளா எந்தைநீ கார். 56

காரார் தணிகைவரைக் கற்பகமே கீரனுக்காய்
ஓரா யிரம்பேரை உய்வித்தாய்—சீராளா
என்னைக் கடைக்கணித்தே ஏனென்று வாய்திறந்தால்
உன்னைப் பழிப்பவரார் ஓது. 57

பழிகள் பலஎனமேல் பாரிற் படினும்
விழிகள் ஆறிரண்டு கொண்டாய்—வழியதனில்
வந்தே அருள்புரிவாய் வண்டணிகை மன்னனே
உந்தின வினைகள் அறும். 58

அற்றதொரு தீவினையும் அண்ணலே நானடைந்து
பெற்றதொரு பேறிங்கு பேசவோ—நற்றணிகை
வள்ளி மணவாளா வானவர்கோன் செல்விமணம்
உள்ளி உகந்திட்ட வா. 59

உகந்ததொரு தன்னடியார் உள்மனத்தே நின்று
மகிழ்ந்தருளும் மாதவனே மன்னும்—சகந்தனிலே
உன்னும் தணிகையினும் ஒங்குவரை மீதினிலும்
எண்ணுமொரு அன்பரிடத் தும். 60

அன்பர் மனத்துறையும் ஆனந்தத் தேன்அமுதே
இன்ப வடிவான இறையோனே—என்பெறினும்
உன்னை மறவேன் உயர்தணிகை யேகினைவேன்
என்னைக் கடைக்கணிப்பாய் இன்று. 61

இன்றமுத லல்லாமல் என்றுண்டோ நீஅன்று
நன்றெனவே நான்தேடி நாடினேன்-பொன்றலிலா
வண்டணிகை வாழ்வே வந்திற பெருவிருந்தே
கண்டனனே உந்தனைநேர் காண். 62

காணு மலரடியாய் கண்மூன்றன் தன்புதல்வா
வேணு மகிழ்ந்தளிப்பாய் வித்தகா—பூணரிய
நச்சரவம் பூண்டார்க்கு நற்பொருளை ஓதுபவா
மெச்சும் தணிகையில் வந்தாய்! 63

வந்துனை அஞ்சலென வாய்திறவா தேயிருந்தால்
சொந்தமென யாரழைப்பார் தூயோனே—நந்தமது

கல்விப் பயனே காணரிய தண்டணிகை
நல்வித் தகாமுன் நட. 64

நடனமிடும் நன்மயிலின் நங்கை இருவர்
திடமுடனே சூழவரும் செல்வா—படரெல்லாம்
பற்றி வருந்தாமல் பாதுகாத் தெந்தனையாள்
வெற்றிபெறு வேலா யுதா! 65

வேலா யுதங்கொண்டு வேடிச்சி கொங்கைதனைச்
சீலா விரும்புவது மேதோ—மாலாகி
மண்ணுலகில் யானபொய்யில் மாளாமற் காத்தருள்வாய்
எண்ணுமத் தணிகைக் கிறை. 66

இறையவனும் எவ்வுலகும் ஏத்துமொரு தன்மை
மறையின் உயர்பொருளே மன்னு—உறையெனக்கு
வள்ளி புடைவரவாய் வண்டணிகை மீதமர்வோய
கள்ளமிலா உள்ளமதைத் தா. 67

தாராமல் நீஇருந்தால் தந்தெனையாட் கொள்ளுபவர்
ஆர்தா னுரைத்தருள்வாய் ஆண்டவனே—சீர்நாடும்
வண்டணிகை வாழ்வே வளர்அன்பர் சிந்தையமர்
கண்டே நினைக்கண்டனன். 68

கண்டு இருவிழியால் காணரிய இன்பநிலை
கொண்டே உயிர்வாழ்வேன் கொற்றவா—பண்டொரு
அன்பர்க் கிரங்கி அருஞ்சூர் வேர்தொலைத்த [நாள்
இன்பத் தனிவேல வா! 69

இன்பம் உலகியலென் றெண்ணி யிறுமாந்து
துன்பத் தொடக்கமே என்றறிந்தேன்—மன்பதையுள்
நல்லோர் மனதமர்ந்து நற்றணிகை வீற்றிருந்து
எல்லோர்க்கும் இன்னருள்செய் வாய். 70

வாயார நின்புகழை வாழ்த்திப் பணிந்ததற்பின்
சேயேனும் உனபாதம் சேருவேன—மாயோனும்
கண்ணின மணியான கண்ணன் மருகோனே
எண்ணி அருளபுரிவாய் இன்று. 71

இன்றேநான உண்மைவழி எய்தும் நெறிஅறிந்தேன்
இன்றே புனிதனென ஆகினேன—நன்றேகாண்
வண்டணிகை வேலா வளர்மயில்மேல் நீவாரா
தினறிருந்தாய் ஏதுவதற்கே. 72

ஏதும் அடியார் இருவினைகளைப் போக்கிக
காத்து அருள்புரியும கார்த்திகா—சீர்த்திமிகு
மஞ்சுசூழ்ந்த தோங்க மகிழ்தணிகை மேவியருள
செஞசெவே லேகடைககண நோக்கு. 73

நோக்கி னுனையனபர் நோய்நீங்கி வீட்டுநிலைக்
காக்கம் பெறவெளிது ஆனந்தம்—போக்கில்லென
உன்தணிகை யன்றி உயர்பொருளொன றிவ்வுலகில்
என்றனக்கு ஏதொன்று மில். 74

இல்லல இனிதிருந்து துனப மிதுவென்று
அல்லல் வழிபுகுந்தேன் ஆண்டவா—கல்லுருகும்
பாட்டுக கிரங்கிப் பயன அளிக்கும் பண்புடையோய்
வேட்டுக் குலமகள்கொண் டாய். 75

கொண்ட மயக்கில் கொற்றவனே யான்வீழ்ந்தேன்
பண்டறியாத தனமையுடைப் பானுவே—கண்டைநிகர்
நின்புகழைப் பாடி நிலைதணிகை யேகினந்தே
உனபதத்தை உன்னுகின்றேன் உள். 76

உள்ளத்தில் உண்மைநெறி ஓங்க அருள்புரிந்து
வெள்ளத தனை இடும்பை வந்தாலும்—கள்ளமுடன்
வள்ளி அணைபாலா வண்டணிகைக் கோமானே
உள்ளி அருள்புரிகு வாய். 77

உள்ளி அருள்புரியும் உததமனே நிததியனே
மெள்ள வினை அகற்றும் வேதியனே—எள்ளிடுவோர்
தாழும் பணிய தனிதணிகை மீதினிலே
யாமுமுடன காணநிற பாய். 78

பாயாகப் பூமிதனைப் பண்டு சுருட்டசுரன
மாயா வடிவு கொண்டான்—மாமருகா
செல்வக் குமரா திருததணிகை வேலவா
நல்வித் தகமதியைத தா. 79

மதியைச் சடைககணிநத மனனவனுர் கண்ணில்
நிதியத திணைஒப்ப நினருய்—கதிதருநல்
ஓஙகுந தணிகை உயர்வுள்ளாய் நின்பாதம்
நீங்கா திருக்குமென நெஞ்சு. 80

நெஞ்சால் நினைநது நினைவால் உனைப்புகழ்ந்தே
அஞ்சா வினைகளையும் அஞ்சுவிததே—எஞ்சாமல்
நல்வழியைப் போற்றி நற்றணிகை யேவாழ்ததி
வல்வினையை வெல்விப்பேம் யாம். 81

வெல்லற் கருஞ்சமரம் வேண்டி அழைததஒரு
சொல்லற் றிடுஞ்சூரன் தொலைலதுயர்—இல்லையெனச்
செய்த முருகா திகழ்கடம்பா வானோர்கள
செய்த தவப்பயனே சேர். 82

தவததின பயனுய்த தணிகைமலை மீதே
அவததின் வழிஅகற்றி ஆண்டாய்—புகற்கரிய

உனபாதம் பற்றி உயர்வீடு தான்கினேக்தே
எனபாடு தனனேச்செய் தேன். 83

செப்தகொடு வினைகள சேரா தெனேஅகல [தருள்வாய்
மெய்தவததோர் வாழ்க்துமொரு மேலோனே—உய்த
தண்டலிகைத தேவே சலனமிலா உள்ளமதில்
வண்மைதரும் வள்ளிவாழ் வே 84

வாழ்வெல்லாம் மண்ணுலகில் மண்ணுகி யேஅழியும்
தாழ்வெல்லாம் நீககியருள் தாணுவே—சூழ்புவியில்
நற்குறிஞ்சி மேவும நபமுடையோய தினதணிகை
உறறுபுகழ் பெறறுய்நதேன ஓர் 85

தேனேப் பழிககும் செல்வியாகள தம்மயக்கில்
ஊனேக கழிததினைளை ஒன றுமிலேன—கானவர்தம்
வளளி அணேநது வளா அருளாக கைக்கொண்ட
கள்ளக கணனமருகா காண். 86

மருகன் எனவுமுடன மாமனுர் தாஙென்றும்
உருகும் மொழியெல்லாம் ஒப்நதேன—பெருமையுடை
மஞசையது மீதுலவும் வானவர்கள் பூமானே
நெஞ்சில அமர்வாய் நிதம. 87

நிததம் உனதுபுகழ் நேயம உனதுபதம்
சிததம் உனதடிமை செயவேளே—பததிவழி
கொண்டு உனேப்பணிநதேன கோதிலாச் செநதேனே
கண்டே களிக்கவரு வாய். 88

களிப்பின் மிகுதியினுல் கண்ணுதலோன் மைநதா
அளிக்கும் தொழில்மறநதேன் அண்ணு—விளக்கொளி
எங்கும் மிளிரும் எழிற்றணிகை மீதமர்வோய் [யாய்
சங்கையெலாம் நீக்கியருள் வாய். 89

நீக்கி மலவினையை நித்தமுமே உன்னருளே
ஆக்கி அருள்புரிவாய் ஆண்டவா—போகநில்லேனை
நற்றணிகை வாழ்வே நாவலர்கள் தம்பொருளே
கொற்றவனே வெற்றிவே லா. 90

வெற்றிவேல் உற்றதினி வேறின்பம் வேண்டேம்யாம்
கற்றவர்கள் கண்டிடுநற் கார்தணிகை—உற்றவனே
நேராக வந்துடனே நேர்மை அருள்புரிந்தால்
ஓராத வாழ்வடைந்திட் டோம். 91

ஓமென்னும் உட்பொருளே உள்ளத் தொளிர்மணியே
நாமென்று நாடிவரும் நற்றணிகை—மேனின்று
எவ்வுலகும் காக்குமுயர் இன்ப'உரு வானவனே
வெவ்வினைகள் நீக்க விதி. 92

விதியும் எனை அணுக வேண்டாது என்னுந்
துதியும் பதமுமுடன் சூழ்ந்தால்—மதிநிறைந்த
அன்பர் நிதம்பணியும் அற்புத தணிகையிலே
இன்ப உருவத் திரு. 93

இருவினைகள் என்னைஇனி எற்றுப்பார்க் காமல்
பெருஅருளால் பொன்றுவித்த பெம்மான்—அரியதொரா
இன்பச் செயலால் எனை ஒருநாள் என்றனைத்த
அற்புத தணிகைஅமர் வான. 94

அமர்ந்து தவம்புரிந்து ஆண்டுபல நின்றாலும்
சுமந்த பழிபோமோ தூயோனே—நிமிர்ந்து
நின்றணிகைக் கண்டாலும் நின்பெயரைச் சொன்னாலும்
என்றும் பழிவாரா திங்கு. 95

இங்கிருந்து நாடோறும் ஏத்தும் உனதடியார்
பங்கிருந்து காத்தருளும் பண்ணவா—மங்கை

இருவர் உடனிருந்தே இன்தணிகை மீதமர்ந்தே
ஒருமை உணர்உற்ற வா. 96

உற்றார் அகன்றிடுவர் ஊரார் கனவிடுவர்
பெற்றாரும் பின்திரும்பிப் பாரார்கள்—கொற்றவனே !
நீயே எனக்கென்றும் நீங்காத தணிகையிலே
தாயே எனநின்றாய் தான். 97

தானாக இன்பந் தனைச்சாரச் செய்துநிதம்
கோனாக நற்றணிகைக் கொண்டவனே—ஏனோதான்
இன்ப வழிஇருக்க இன்னல் வழிஇறங்கி
துன்பம் பெறுகின்றார் சொல். 98

சொல்லொன்று சொன்னாலும் தூயதமிழ்ச் சொல்லாலே
நல்லவனே நினதணிகை நானசொல்வேன்—வல்வினைக
போக்க நிமிர்ந்தோங்கும் புகழ்தணிகை மன்னாநீ [ள்
யார்க்கும் இன்னருளீ வாய். 99

ஈவார்க்கு இன்பநிலை எய்துவதும் இந்நிலததில்
தூயார்க்குத் தூயபதம் தோன்றுவதும்—ஆய்வோனே
நின்றணிகை காணும் நெஞ்சத்தால் எய்துவதற்
கொன்றாமோ உள்ளனவெங் கும். 100

வாழி நினதருளும் வாழ்ந்திடுக நின்அடியார்
வாழிநின் சேவலுடன் வண்மயிலும்—வாழியவே
அன்பும் அருளுருவும் ஆனந்த இன்பமதும்
என்றும் இந்நிலத்தே எற்று. 101

3972
(8060)

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநணா வென்னும்
பவானிப்
பதிற்றுப்பத் தந்தாதி.

இது

பவானி போர்டு ஹைஸ்கூல்த் தமிழ்ப் பண்டிதர்

திருவாளர்

கு. குமாரசாமி பிள்ளையவர்களால்

இயற்றப்பெற்று

ஷையூர் சிவஸ்ரீ சு. நடேசக் குருக்கள்

அவர்கள் பொருளுதவியால்

பவானி சோல்டன் பிரஸில் பதிப்பிக்கப்பட்டது

1924

MAHAMAHOPADHYAYA,
Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY.

முகவுரை.

ஸ்ரீ வேதநாயகி சமேத ஸ்ரீ சகளேசப் பெருமான் றிருவருட் பெருமையை உன்னியபொழுது அடியேனுக்குண்டாகிய தீவிர எண்ணத்தாற் பாடசாலை வேலையில் ஓய்வு கிடைத்த சந்தர்ப்பங்களில் ஐந்து நாட்களில் விரைந்து இந்நூலை பாடிப் பூர்த்தியாயினமையாலும், அடியேன் இயல்பிலேயே சிற்றறிவினனாதலாலும், பின்னர்ப் பிழைகளைக் கவனிக்க அவகாசமின்மையாலும் பிழையிருத்தல் கூடும்.

அச்சுக்குக் கொடுத்தபின் எனது ஆப்த நண்பர்கள் சிற்சில திருத்தங்கள் செய்தனுப்பினார்கள். அவை வருவதற்கு முன்னமே அச்சிட்டானபடியால் மாறுதல்செய்யமுடியவில்லை. திருவருட் செயலால் இரண்டாமுறை அச்சிடநேருங்கால் அவ்வாறு செய்ய உத்தேசித்துள்ளேன்.

இப்புத்தகங்களாற் கிடைக்கும் ஊதிய முற்றும் ஸ்ரீ சகளேசப்பெருமானது திருச்சந்நிதானத்தில் நம் சைவ சமய பரமாசாரிய மூர்த்திகளது திருநக்ஷத்திரங்களில் "குருபூஜைத்" திருப்பணிக்கே சேர்ப்பதாக அச்சிட்டுதவிய ஸ்ரீ நடேசகுருக்களவர்களும், அடியேனும் தீர்மானித்துள்ளோமாதலால் இந்நூலிலுள்ள பிழைகளை அடியார் பிழை பொறுக்கும் அமலன் பொறுத்தருள்வான் என்பதும் திண்ணம். ஆதலால் தமிழுலகமும் பொறுத்து மேற்கூறிய அரியபெரிய சிவபுண்ணியம் நடைபெறக் கருணைபுரியுமாறு பன்முறை வேண்டுகின்றனன்.

இங்ஙனம் அடிமை,

கு. குமாரசாமி.

சாற்றுக்கவிகள்.

இவ்விரண்டும் பேரூர்ப் பட்டீசுரர் ஆலயம்
ஸ்தானீகம் ஸ்ரீமத் ம நா. இராமசாமி சிவாசாரிய
சுவாமிகள் பாடியன.

வெண்பா.

அந்தாதி காணற் கரியானை விற்பானுக
கந்தாதி யானபதிற் றந்தாதி—முந்துசைவ
மேன்மைக் குமாரசா மிக்கவிஞன் சூட்டினன்
பான்மைத் தமிழாற் பரிந்து.

அரன்பணிகொ ளன்ப னவனடியார்க் கின்பன்
பரனையலாற் பாடாத பண்பன்—வரம்பெறுசீர்
வீறூர் குமாரசா மிக்கவிஞன் சொல்கவிபோல்
வேறூர் புகலவார் விளம்பு.

இது கோயமுத்தூர்ப் பிரபல வக்கீலும், சென்னைச்
சர்வகலா மன்றத்தின் அங்கத்தினருமாகிய
திருவாளர் ஸி. கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் பி.ஏ.
அவர்களால் இயற்றியது.

சீர்கொண்ட பவாநிநகர் வேதவல்லி
யிடங்கொண்ட தேவ தேவன்
பார்கொண்ட பதமலர்மேற் பதிற்றுப்பத்
தந்தாதி பகர்ந்து தானும்
ஏர்கொண்ட இன்பெய்தி உலகிற்கு
முய்யுநெறி யிதுவென் றீந்தான்
கூர்கொண்ட பத்தியினன் குமாரசா
மிப்புலமை குறிக்கொண் டாரே.

கோயமுத்தூர்க் கவர்ன்மெண்ட் காலேஜ்
தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்
திருவாளர அ. கந்தசாமிப் பிள்ளையவர்கள்
பாடியன.

கட்டளைக் கலித்துறை.

பந்தாதி மாலை முலைக்குய மாலைம பகாரந் தலைந்து
கந்தாதி மாலைய வலம்வம [illegible] வுறையுங
கந்தாதி! மாலையன காழுத வா!வுன கழறஞ்சமென்
றந்தாதி மாலை பதிற்றுப்பத தாக வணந்தனமே.

(1)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அடக்கடக்குஞ் சமயப்பொய் யறிவனெனப் பரமதப்
ரறைவோ ரான [போ
தடக்கடக்குஞ் சாம்பிளிறத துரததுமொரு சைவசிங
சகச மாயை [கஞ்
படக்கடக்குஞ் சாம்பஞ்சாட் சரமெனககொள் தகவுடை
பரமன் பாலே [யோன்
தொடக்கடக்குஞ் சரிதமெனும் பலகலையுந் தெரிந்த
தூயோன் மாதோ [மைந்த

(2)

எழுசீர்க் கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பண்ணிலும் பொருளின் சுவையிலுங கனிந்து
பரம்பொருட் பத்தியும் பழுததுக்
கண்ணினி லொற்றிக் கொளத்தகுங் கவிகள்
கண்ணுதல் திருமுனே புகன்று
மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறுமபயன் கொள்வோன்
மலர்கொடு தினஞ்சிவ பூசை
எண்ணுறப் புரிவோன் குமாரசா மிப்பே
ரிருந்தமிழ்ச் சிறந்தபா வலனே.

வெண்பா.

வேதவல்லித் தாயுடனே மேவுமதி ருநகரை
நாதர்சங்க மேசுராக்கு நற்பதிற்றந் — தாதிசொன்னான்
மெய்ம்மைக் குமாரசா மிக்கவிஞ னன்றேனும்
செம்மைக் குரிசில் சிறந்து

இது திருச்செங்கோட்டு விவேகதிவாகரன் பத்திராதிபரும், ஈரோடு "கோங்குவேள்" பத்திராதிபரும் ஆகிய திருவாளர்
தி. அ. முத்துசாமிக் கோனார் அவர்கள் இயற்றியது.

அரும்பவா வெகுளியற்றுச் சிவப்பேறே
கருதுமுண்மை யன்பர் தகைகள்
சுரும்பவா வியபதமே துதிகுமர
சாமியின்பிற் சொன்னோ ரோர்புற்
றரும்பவா னவரசைக்க முடியாதா
விழைமுகக்கட் சோதி நின்ற
அரும்பவா னிக்கூடற் பதிற்றுப்பத்
தந்தாதி யன்பி னுய்ந்தே.

இவை அவற்பூந்துறைப் பெண்பாடசாலை திருவாளர் K. S. பழனிவேலுபாத்தியாயர் இயற்றியன.

நகம்பரசங் கந்தனுவா யுதமாலை
யாக்கொடிரு நற்பவாநித
திகம்பரசங் கமதேமேற் பதிற்றுப்பத்
தந்தாதி செய்தான் சீதங்

குருபரசம மணிமொழியே சைவமது
தழைத்தோங்கக் கொடியைய நாட்டும்
சகம்பரசநே சேயவே ஆண்மையில
வருகுமார சாமி யாமேல.

வெண்பா.

பதிற்றுப்பத் தந்தாதி பாடினா பவாநீ
யதிற்றுப்பத தநதா தியமபு—மிதழ்கனமெய்
மாமறைக கோம பாரதி வணணனமீ திற்குமர
சாமித தமிழ்ப்பண்டி தர்.

நன்றி பாராட்டல்.

சீர்திகழ் வதரிச செழுமறைக கொடிசேர்
சிவபாரரு சுடாரு நீணட
நாதிகழ் பதிற்றுப்பத தந்தா தியினை
நவின்றன ஞயினே னதனை
யேர்திக ழநாதி சைவனைம் முகததி
லிலகிட வருமாதி சைவப்
பேர்திகழ் மறையோன பரனறிரு வுருவம்
பெட்பொடு மும்மையுந தொடுவோன்.
சீலமார் சிவாகம மஙகளகற றுளளான்
செழுமறை யோதுநா வுள்ளான்
தாலமார் நஞ்ஞுவிற் சுநதரக் குருககள்
தவப்பய ஞகவந துதிததோன்
கோலமார் நடேசக குருக்கணல லுலகோர்
கொண்டிட வச்சினி லேற்றி
நீலமார் மிடறனெறம் மிறையருள் பெற்றான்
நேரிலயான் செய்கைமமா றெவனே.

இஙஙனம்,

கு. குமாரசாமி.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய தேவாரம்.

திருநணா பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பந்தார்விரன்மடவாள்பாகமாநாகம்பூண்
டெருதேறி
யந்தாரவணிந்தவம்மானிடம்போலு
மந்தண்சாரல்
வந்தார்மடமந்திகூத்தாடவார்பொழிலில்
வண்டுபாடச்
செந்தேனதெளியொளிரத்தேமாங்கனியுதிர்க்குந்
திருநணாவே (1)

நாட்டம்பொலிந்திலங்குநெற்றியினான்
மற்றொருகைவீணையேந்தி
யீட்டுந்துயரறுக்குமெம்மானிடம்போலு
மிலைசூழ்கானி
லோட்டந்தருமருவிவீழும்விசைகாட்ட
முந்தூழோசைச்
சேட்டார்மணிகளணியுந்திரைசேர்க்குந்
திருநணாவே. (2)

நன்றாங்கிசைமொழிந்துநன்னுதலாள்பாகமாய்
ஞாலமேத்த

மின்றாங்குசெஞ்சடையெமவிகிர்தர்க்கிடம்
　　போலுமவிரைசூழ்வெறபிற்
குன்றோங்கிவன்றிரைகண்மோதமயிலாலுஞ
　　சாரற்செவவி
சென்றோங்கிவானவர்களேத்தியடிபணியுந்
　　திருநணாவே. (3)

கையின்மழுவேந்திக்காலிற்சிலம்பணிந்து
　　கரிததோல்கொண்டு
மெய்யின்முழுதணிந்தவிகிர்தர்க்கிடம்போலு
　　மிடைநதவாறோ
ஐயாவெனமபெருமானருளென்றென்
　　றுதரிககச்
செய்யகமலமபொழிதேனளித்தியலுந்
　　திருநணாவே. (4)

முததேர்நகையாளிடமாகத்தன்மார்பில்
　　வெண்ணூல்பூண்டு
தொததேர்மலர்சடையில்வைத்தாரிடம்
　　போலுஞ்சோலைசூழ்ந்த
வத்தேனளியுண்களியாலிசைமுரல்
　　வாலத்துமபி
தெத்தேயெனமுரலக்கேட்டார்வினைகெடுக்குந்
　　திருநணாவே. (5)

வில்லார்வரையாகமாநாகநாணாக
　　வேடங்கொண்டு

புல்லார் புரமூன் றெரித்தார்க்கிடம்போலும்
புலியுமானு
மல்லாதசாதிகளுமங்கழன்மேற்கைகூப்ப
வடியார் கூடிச்
செல்லாவருநெறிக்கேசெல்லவருள்புரியுந்
திருநணாவே. (6)

காணார்களிற்றுரிவைமேன்மூடியாடரவொன்
றரைமேற்சாத்தி
பூணார்தலையோட்டிலுணாகந்தான்றானுகந்த
கோயிலெங்கு
நாணாவிதத்தால்விரதிகணன்னாமமே
யேத்திவாழ்த்தக்
தேனார்மலர்கொண்டடியாரடிவணங்குந்
திருநணாவே. (7)

மன்னீரிலங்கையர் தங்கோமான்வலிதொலைய
விரலாலூன்றி
முந்நீர்க்கடனஞ்சையுண்டார்க்கிடம்போலு
முனைசேர்சீய
மந்நீர்மை குன்றியழலால்வலிகுறைய
வழியுமுன்றிற்
செந்நீர்பரப்பச்சிறந்துகரியொளிக்குந்
திருநணாவே. (8)

மையார்மணிமிடற்றன்மங்கையோர்பங்
குடையான்மனைகடோறுங்

கையாற்பலியேற்றகள்வனிடம்போலுங்
  கழல்கணேடிப்
பொய்யாமறையானும்பூமியளந்தானும்
  போற்றமன்னிச்
செய்யாரெரியாமுருவமுறவணங்குந்
  திருநணாவே. (9)

ஆடையொழித்தங்கமணே திரிந்துண்பா
  ரல்லல்பேசி
மூடுருவமுகந்தாருரையகற்று
  மூர்த்திகோயி
லோடுநதிசேருநித்திலமுமொய்த்தகிலுங்
  கரையிற்சாரச்
சேடர்சிறந்தேத்தத்தோன்றியொளிபெருகுந்
  திருநணாவே. (10)

கல்வித்தகத்தாற்றிரைசூழ்கடற்காழிக்
  கவுணிசீரார்
நல்வித்தகத்தாலினிதுணருஞான
  சம்பந்தனென்று
சொல்வித்தகத்தாலிறைவன்றிருநணா
  வேத்துபாடல்
வல்வித்தகத்தான்மொழிவார்பழியிலரிம்
  மண்ணின்மேலே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ வேதநாயகி சமேத ஸ்ரீ சகலேசாய நம.

திருநணாவென்னும்

பவானிப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

விநாயகர் காப்பு.

தேமாலைத் தொடைமாலை முடிநாண
மைவாறசெங்கொடியாள் தேவி பாகக்
கோமானைப் பவானிக்காசிமானைக்
கூற்றினுயிர் குடித்தானைப்
பாமாலைப் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி
யாற்பரவப் பரிந்தே யெற்கு
யாமாலை யொழித்தருளும் பிரணவகுஞ்
சரத்திருதாள் வணக்கந் தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நூல்.

உலகெ லாந்தன தொருவடி வாகியோ னுணர்கி
லலகிலா வவை யாவையு மல்லவா மமலன்
விலகி லாவொளி மேவிய பவாநிவாழ் வேத
மிலகு தேவியின் பாகனென் றிசைப்பர்மெய் யுணர்ந்
தோர் (1)

உணாநதுணர்ந் துணர்ந் துன்னேயே பரமெனச் சுருதி
தணர்ந்தி டாமுத னடுவிறு தியினுமே சாற்ற
வுணர்ந்தி டாதிறந் திடுபிற தெய்வத்தை யுன்னிக்
கணாதனி விறந திடுபுலோர் காணபமோ நனுவே (2)

நறாத வீட்டினை நணணிட வெணணிடு நலத்தோ
பெறாத புனணிதி மனமணி மலரினை மணந்று
றுறாத புதகமு தனையகல் லடிசிற்கு முழுந்து
நறைவை நண்ணிடாா பரகதி நணுகலெல் நாளோ (3)

நாளு நாளுமே பொயசொலிப் பிறர்பொரு ணயந்து
·கோளு மெண்ணில கூறியே குடிகெடுத் துழன்று
தாளு மோய்ந்திடத் தவநதவிர் வழியிடைச் சரித்துங்
கேளிர் பற்றுமே கொண்டுநன் னறுத்தொழார் கெடு
வார் (4)

கெடுதி கொண்டிடு மனமொடு கிளர்மொழி மெய்யும்
புடை பெயர்ந்திடா துனதுநற் றுடொழப் புரியாய்
விடை யுகைத்தொளிர் விண்மதி முடிககணிந் திலங்குஞ்
சடை முடித்திடு சங்கர சஙகமேச் சுரனே. (5)

சங்க மேச்சுர தற்பர சிற்பர தாணு
..க ஞயக பரைதிரு நாயக வெங்குந்
.. காவிரி நாயக தயங்கு
..க வதரிநா யகனே. (6)

வதரி மேவிய மறைக்கொடி கொழுநனை மணஞ்சேர்
குதலை மென்மொழிக் குமரன்றன் றாதையைக் கொடி
யேனை
விதலை நோய்தவிர்த் தாண்டிடும் விமலனை யன்றிப
பதரின் மேவிய தேவரை யுளத்துனிப் பணியேன் (7)

பணியு மப்பணி புரிபவ னும்பணிப் பயனுந
துணிவொ டும்மதைச் செயச்சொலுந தூண்டுகோ ளுனு
மெணி யதற்குறு பயன்றரு பவனுநீ யென்ன
நணி யுனைதொழப் பண்ணுதி நணுவுறை சிவமே (8)

சிவமெனும் பொரு ளத்துவி தப்பொருள் செழிக்கு
பவமி லாதுயர் நான்கதாம் பொருளென்ப தனறி
யுவந்த சாநதமாம் பொருளென மாமறை யுரைககப்
மவந்தெ ருருளை யறிகில ரென்னறுப் பரனே (9)

பரம னேயுனைத் தொழுதிடு புண்ணியம் பலியாரா
பிரம னேமுதற் றேவர்கள் பிறநதிறந் தழல்வோரா
விரவு விண்ணிடைத தொழத்தகு விமலமெய்ச்சிவமென்
றரவு மாமறை கூறுவ தெய்வன முணர்வார் (10)

வேறு.

வார்புவி யோடு புனலனல் வாயு
வயங்கிடு வெளிகதிர் மதியம்
ஏர்பெறு புருட னெனவுறு வடிவ
மெட்டுநீ மற்றெவ ருரியார்
தார்பெறு கொன்றை முடியனே வேதத்
தலைவிபங் குறைமணிக் குன்றே
நீர்பெறு பவாநி காவிரி சூழ்ந்த
நிலையனே நணுவினிர்க் குணனே (11)

குணமெனைக் கூறு மெட்டுநிற் கன்றிக்
கூறுத லெவ்வா கவெவ ருரியார்
பணவரைக் கச்சைய பகவனே வகுரிப்
பாலமா பாலைமார் விழியாய்
மணமலர்க் கொன்றை மதியமேற் றணிந்த
வரதனே மலைமா பாதா
வணமயி பச்சை யுருவுடை மயில்சேர்
மணிமுறைப் கறைநகர் மருந்தே (12)

மருந்தனைப் பிறவிப் பிணிக்கிருள் மனக்கு
வாய்ந்தநே ரொளிவிளக் காறு
யிருந்தகாண் புலவர் நால்வருக்கு மாலி
லிமையாந்தமுப பொருள்விரித் தானைத்
தருந்தகை ஞானச் சயம்புவே யமலா
சங்கரா தாணுவே பரமா
முருந்துநேர் நகையெம் மறைக்கொடி பாகா
முத்தனே கறைநகர் முதலே (13)

முதன்மைசேர் கலைக ளெய்லெவற் றினுக்கு
முறைப்படு பூதங்க ளெவைக்கும்
விதம்படு முலகம் படைத்திடு வோர்க்கும்
விப்பிர மெனவுரைப் போர்க்கும்
இதம்பெறு தலைவன் பிரமநீ யென்ன
விசைத்திட லன்றிமெய் யன்பிற்
பதம்பெறு மனத்தோர் துதிசதா சிவனோம்
பவாநிகா யகனெனும் வேதம (14)

வேதநா யகிபங் கொளிர்மணி விளக்கே
விண்ணவ ருண்மகிழ் அமுதே
போதநா யகனே புண்ணிய மூர்த்தி
புழுத்தலைப் புலையனேன் போற்றுங்
காதனா யகனே கண்ணுதற் பரனே
கருதவா ருளத் துறை கமல
பாதநா யகனே பரம்பொருட் சிவமே
பவானிவாழ் தவாமுழு முதலே. (15)

பவானிவாழ் முதலே பரமனே சிவமே
பங்கயன் சிரங்கொய்த பதியே
யவாவினி லழுந்தி யவலமே புரிந்து
மன்பரை யடைந்திடா துற்றுந்
தவாதுனைத் தொழுது பன்மலர் சாத்தித்
தடையிலா துருகிடுந் தொழினீத
தெவாரினி யுய்வே னெனக்கருள் புரியாய்
எந்தையே நந்திவா கனனே. (16)

நந்திடா வேத முதலிய கலையு
நவின்றிடு குழுவையு முருக்கொண்
டெந்தையாஞ் சிவமே பரம்பொரு ளன்றி
யெனவுரைத் தலினுமே யுணரா
னந்தமா மலரோ னென்றிடி னுலகத்
தறிவுடைத் தகிசியா திகளா
லுய்ந்திடாச் சாரம் பெற்றவ ருன்னை
யுணர்வரோ பவானியுத் தமனே (17)

உத்தம னேமுன் னியக்கனுய் வடிவுற்
றெருசிறு துருமபுமுன் னிட்டுக்
கத்தனு னெனென் றிருந்திடுந் தேவ
கணங்களா லசைக்கொணு தாக்கிச்
சித்துரு மறைந்தா யவ்விடத் தருளிற்
சிவையினு ரெனவுனே யுணர்ததச்
சித்தமே தெளிந்தா ருன்னரு ளின்றித்
தெளிவரோ திருநனுச் சிவ‌ம (18)

தெளிவடைந் திறைநின் றிருவருட் போன்ற
செழும்புனற் பொன்னிநீ ராடிக்
களிமகிழ் வோடும் பூதிகண் டிகையுங்
கனம்பெறத தாங்கியைந தெழுத்து
மிளிர்மனத் துனைனி விழியினீர் பெருக்கி
மெலிவிடை வேதநா யகியுங்
கொளிர்நினை யுருகி யுருகியே தொழுமபே
றுற்றன னெதத்தவப் பயனே (19)

பயனுனைத் தொழுமபே றன்றியொன் றுண்டோ
பரமனே பன்னகா பரனு
வியனிலத் துயிர்கள் யாவையு மியக்கு
மெய்ப்பதி நீயலால் வேறுர்
தயையொடும் பிணிபபு நீக்கியே தாளிற்
றங்கிட வருள்புரிந் தின்பே
யியைதரப் புரியு மெந்தையே யீசா
விலந்தைமா நீழல் வாழ்பவனே (20)

வேறு.

பவனே முதலாந் திருப்பெயர்கொள்
பதியே யெல்லா வுயிர்களுக்கு
நவமே பெருகக்கு மின்பளிக்கு
நலமே கருணைக் குறைவிடமே
யவமே யெருக்கி யுழல்நாயே
னநதோ கெடுவே னளாயேற்
சிவமே தனிமை யநாதிமுதத
சிதமே நனுவிற் றிகழ்பொருளே. (21)

திகழா காயந் தனைத்தோல்போற்
சேரச் சுருட்ட வல்லவனன்றே
புகழா லுயருஞ் சிவனையன்றிப்
பேரான முதநி தனிலென்று
தகவே புகுநன் மறைசாற்றச்
சற்று மறியா முழுமூட
ரிகழே புரிவர் பவாநிநக
ரீசா வெவ்வா றுய்வாரே. (22)

எவ்வா றுன்னைத் தொழுதிடுவே
னெவ்வா றுன்னை யருசசிபபே
னெவ்வா றுன்னை வலமவருவே
னெவ்வா றுனது புகழ்விரிப்பே
னெவவா றுன்றன் சிவாகமங்க
ளியமப வல்லே னறுவுறைவோ
யெவ்வா றரிய தமிழ்நால்வ
ரிசைப்பா வுரைக்க வலலேனே. (23)

வல்லார் முலையார் மையலிடை
　　மயங்கி யுழன்ற மதிகேட
னில்லா வாழ்வை நிச்சயமா
　　நினைந்து நின்பொற் பதம் வழுத்தாப்
பொல்லாப் புலையேன் றனையாள
　　பொருநூம விடைமேல் வருவாயோ
செல்லா பொழில்சூழ் வதரிவாழ்
　　தேவே யமரா சிகாமணியே. (24)

தேவ தேவன் மாதேவன்
　　சிவனமா கேசன சாம்வசன்
மூவ ரறியா முழுமுதல்வன்
　　முத்தன சித்தன் முற்றறிவன்
ஏவா தமக்குந் தலைமைதரு
　　மிறையோன் பரமன பூரணனென
ரேவா மாறக னறைவுறையு
　　மொருவ னன்றிக கூறுவே. (25)

கூறு மீச னெனுநாமங்
　　குலவு தேவ ரெவர்களுக்கு
மேறு மென்றென் றுரைத்தவல
　　மியம்பித் திரிவா மறையுணரா
ராறு முடியின் மிசைதரித்த
　　வமலா விமையோர் வணங்குகழ
லேறு கண்ட நினக்கன்றி
　　யேவாக் குரித்தத் திருமொழியே. (26)

திருமால் பிரமன் இந்திரனறன்
செல்வப் பதமும் விரும்பிடே
யொருமான் கரத்தி லொளிர்தரநின்
றொளிரும் பரம வெளியினிடை
யருவா யுருவா யருவுருவ
மாகநடித் தைந் தொழி னடத்து
மருமா மறையின் வடிவிலங்கைத்
யமரும் கமல மலர்ப்பதனே (27)

கமல மலரோ னாயிரத்தாற்
கருத்தி லுன்னாத் தனியிருத்தி
விமலம் பெறவே யருச்சனைசெய்
விண்டு மலர்க்கண் கொண்டருளிச்
சமரந் தெறுந னேமிதரு
தலைவா விரவி பற்றநர்த்த
நிமலா பவாநி நகருறைபு
நிறைவே யுண்மை மறையோனே (28)

மறையி னினையே மறையவனு
வகுத்து மரியே முதலானோர்
முறையே மற்றை வருணரென
முழங்கு மறையோர் வணங்குதெய்வ
மிறைவா நீயென் றறிந்துமிகழ்ந்
தேதி லாரை வணங்கலவர்
குறையே யவர்கள் வேதியராக்
கூறல் நகைப்பை விளைப்பதுவே (29)

வேண்டு பழையர் தங்கள்குறை
கோணாது முடிக்கும் பெருமானே
பூண்ட கருணைப் பெருவாழ்வே
பொல்லா மணியே பொன்னேயோ
நீண்ட சோதி நின்மலனே
நிகற்கண் ணஞ்ஞவி லுறைசிவனே
காணாடலை செய்யும் பரமபொருளே
கரிசில வதரிக கண்ணுதலே. (30)

வேறு.

கண்ணுதலோன் களற்றலைவன் கருத்தமறைத்
தலைவனெனக் கழற லோடும்
புண்ணியமில பாதகத்துப் புலைத்தக்க
னிகழ்ந்துரைத்துப் புரிந்த வேள்வி
மண்ணினிற்பல் கிளைமடித்துத் தலைதொலைத்துத்
தகர்த்தலையே வாய்க்கப் பெற்றான்
நண்ணியுனைத் தொழாதிகழ்வோர் கதியிதுவாம்
நஞ்ஞவிலுறை நன்மை யோனே (31)

நன்மையிலாத் தக்கன்மகந் தனிலுற்ற
பெரும்பாவ நவைசேர் தேவர்
வன்மைபெறுஞ் சூரபன்மன் வாதனையுட்
சிக்கிவெகு வைக லுழன்று
தன்மையிழந் துற்றதுயர் சாற்றுவரார்
சிவசிவமுன் சார்ந்த மற்றோர்
பன்மைதரு மருஞ்சாபம் பட்டழிந்தார்
திருநஞ்ஞைப் பாவா தந்தோ. (32)

அந்தோமற் றெவர்பாலி லறைந்திடுவே
　　னையாவென் னருமையா டெல்லா
மெந்தாய்நின் னடியாவு மெனிப்போனைக்
　　கைவிட்டா லென்செய்வே னுல
பைந்தார்கொ ணறுங்கூந்தற் பைங்கிளியொன்
　　னமமைமவலம பாநது நிற்குங
கொநதாருங கொன்றையனே பவாநிநகர்க்
　　குலகமொழுநதே குலவுஞ் சோதீ　　(33)

குலவுமறைக் கொழுமபொருளே கோமளமே
　　பவாநிநகர்க் கோனே ஞானப
புலமைமிகுந திடுங்காழிப் புரவலனு
　　நாவரசும புகலூ ரூக்கோ
னிலகுமணி வாசகநதெநதம மிறைவருமே
　　புகலநதிக ளேற்கு நிற்குக்
கலகமனக கொடியேனசொல் கவிதையுமேற்
　　றிடுமகொணடருளுங கடவு ளானே.　　(34)

கடவுளரொ லாநதுதிக்குங் கடவுளே
　　யெனதுளததுங் கலக்குந தேவே
புடவியுயி ரெவற்றினுக்கும் பொருந்திமபா
　　சங்களைநது போத நல்கித்
தடையறவா னந்தவெள்ளந் தனிலழுத்திப்
　　பிறவாத தன்மை யாக்கும்
விடையவனே யவாநிநகர் வித்தகனே
　　பரமேசா விமல வாழ்வே.　　(35)

வாழ்வோற் பெருங்கருணை மலைக்கோனே
வைப்பேயெம வளளற் காழித
தாழ்விறிருப் பிளளையாா தனியன்புத்
தமிழ்மாலைத தநதா யென்ற
னூழ்வினையெ லாமபோக்கி யுறைறிருந்தா
மரைமலர்நதா ளுளதகே கொண்டிப்
பாழ்ம்பிறவி தனையொழிககக கருணைவைத்தாய்
என்ன தவம பண்ணி னேனே. (36)

பண்ணியமு மனபர்குட்டும் பிட்டுமகிழந்
தருளளிககும பாலன் றூனாக
தண்ணியசொற் றமிழ்மாலைக் குருகியருள்
அளிக்குமொரு தயாளச் சேய
முண்மகிழ்நது குலவமறைக் கொடிபாகத்
தொடும்பெரிது முளம்பூ ரிக்கும
புண்ணியனே யெனையாளும பூரணனே
திருககுப் புராண தேவே. (37)

தேவேமுன் னியமபயந தீர்ப்பதற்கு
நின்னடியைச சேவித தெநதாய்
ஆவாவென் றடிபோற்று மறைச்சேய்ககக்
காலனைமுன் காலால் வீழ்ததி
மேவாத பேராயு ளுதவுமுன
தருங்கருணை யுன்னி வந்தே
ஆவாவென் றனைக்காவா யம்மானே
பவாதியில்லா ழமல மூர்த்தி (38)

மூர்த்தியுனை யன்றியெவர் முதல்மூர்த்தி
யாயுள்ளார் முன்னோர் நாவி
லார்த்திடுமவே ரலைகடைய வதிற்பிறந்த
நஞ்சுகண்டே யலறிக் கூவி
வேர்த்துடலம் பெரிதுழந்து வீழ்ந்துனடி
துதிதேவர் வீயா தய்யச
சீர்த்திகழ்நஞ் சுண்டருளுந் திருநணு
வுறைசிவமே தேவ தேவே. (39)

திருநணு வென்றுரைக்கா லுரைப்போரே
பெரியோர்கள் செல்வ மலகுந்
திருநணு நகரடையப் பெறுவோரே
முற்சென்மத் திருவி னுளர்
திருநணு நகரடைந்து திருப்பொன்னி
நதியாடித் திருத்தாள் போற்றித்
திருநணு வுறைசிவமே யெனத்துதிப்போர்
முத்திநெறி சேர்வ ரன்றே. (40)

வேறு.

அன்றன் றன்றென றருமறை கூறிப்போய்
நின்று நிற்கணு நேரொன்றுஞ் சொற்றிடா
தோன்றும் வேதக கொடிபட ரோங்கலே
துன்று சோலைகள் சூழ்நணுச் சோதியே (41)

சோதியே யெனை யாண்டிடு தோன்றலே
யாதி, யேயா னேயட்ட மூர்த்தியே
நீதியே நிறை வேதிம லாம்பிகை
பாதியே பர னேசனைப் பாதுவே (42

பாநு வென்ன வொளிர்திரு மேனியாய்
பாநு மத்தி யொளிர்திருப் பண்ணவ
பாநு நேத்திர பர்க்க பதந்தொளிப்
பாநு வேநன்று வாரந்த பகவனே. (43)

பகவனே வினை பாற்றுப வானிலையம்
மூகவ னேமுத லேயென தென்பெலா
நகவ னேக முறைதொழு நேயங்கொண்
டகவெ னெஞ்ச முருகிடப் பண்ணுமே (44)

பண்ணுந் தொண்டொடு பத்திசேர் நெஞ்சொடு
முண்ணி னைந்துனை யொண்மலா கைக்கொடு
நண்ணி நானெழு நாளுறு மோநன்று
வுண்ணி றைந்தெ னுளமகிழ் நேயனே (45)

நேய மிக்கு நினைநெஞ்சி னுட்பதித்
தேயுவ கேள்வி யடியா திருவடி
நாயு மேயிகழ் நாளும் பணிந்திட
லீயு நாளுமுண் டோநன்று வெந்தையே. (46)

எந்தை யேயிறை யேயிவ் வுலகவாழ்
வுந்துந் துன்பலா லொண்சுக மொன்றுமே
தந்தி டாதெனுந் தன்மை யுணர்ந்துனை
வந்தி யாதவர் வாழ்வென்ன வாழ்வரோ. (47)

வாழ்வுஞ் செல்வமு மாப்பெருங் கல்வியுந்
தாழ்வில் வன்மையுந் தன்மையு மேன்மையுஞ்
சூழ்வு சேர்சுற்றுந் தோமி லிலந்தைக்கீழ்
வாழ்வு கொண்ணினை யன்றிமற் றுண்டுமோ. (48)

உண்டோ நின்னையொப் பானவ ரெங்கினுங்
கண்டோ வென்னவெ ழுட்கலந் தானந்தங்
கொண்டே யின்புறக் கோற்றேன் பிழிந்தனை
வாண்டார் சோலை பவாநிமா கேசனே. (49)

வாண்டார் கூந்தல் மறைககொடி பாகதெங்
கண்டே சர்க்கரைக கட்டியே யின்பமே
பண்டே தேவர் பயஙகெடக் காரியுண்
கண்டனே நஞுக காரண வெந்தையே (50)

வேறு.

எந்தா யுனைத்தொழுவா ரெல்லாரு முய்ந்தடைந்தா
ரந்தோ கெடுவே னவலப் பவமதடைந்
துந்தாத் துயாக்கடனீந் தொண்ணு தழல்கின்றேன்
பந்தார் விரன்மடவாள் பங்கா பவாநியனே. (51)

பங்கே ருகனரியுன் பாதமுடி காண்பதற்குக்
கொங்கார் மலர்தனைக் கொண்டுன் குரைகழல்கள்
மங்காமற் போற்றும் வகையறியா தேமயங்கி
யிங்கே யசேதனமா யேமாறி னாரரசே. (52)

அரசே யிலங்கைதிழ லண்ணுறு வுலகர்சிலர்
விரைசேர் திருநீறு மிக்ககண்டி யும்புனைந்தும்
புரைசேருங் கற்பில்லாப் பூவையரைப் போன்றயல
வரையே கடவு ளெனவழுத்தி வாழ்வரோனே (53)

என்னே யுயர்கா யத்திரியென் றெண்ணுமந்
நின்னைய மிகரு ணிசை நேர வுரைத்திடுமென்
றன்னு மறையுணர்ந்த வுத்தமர்கள் கூறுவராற்
பின்னே யதை யுணராப் பேயர் பிணங்குவரே. (54)

பிணங்கும் பிறசமயப் பேயபபற்றுக் கொண்டாடி
யணங்குபல கொண்டோ ரறியா துனைப்பழிப்பார்
வணங்குமறை யுன்னையன்றி மற்றெவரைக் கூறுகிலே
பிணங்கும் பரமபொருளென் றிலகதைப் பெருமானே. (55)

பெருகுமன்பு பூண்டே பிரசமலர் கொண்டுனடி
யுருகுமுளத் தாற்றொழுவா ரோய்வார் பிறப்பொழிந்தே
கருகுமனங் கொண்டே கவலை யடைநாயே
னருகு நிறைவதரி யண்மிக தொழுவதென்றோ. (56)

என்றோபஞ் சாக்கரமே யோயாதசிந்தை கொண்டுறுவ
தென்றோமெய் யன்பர்குழாத தெய்தித் தொழுதிடுவ
தென்றோ மறைகொடியோ டேதகியுனைக் கண்டிடுவ
தென்றோ திருநறை வெயதியுறைந் தேத்துவதே. (57)

எய்தியமா டாடு மெழின்மனையு மக்களுமே
யுய்தியுற வாயத்தவையென வுன்னு மடவோர்கள்
செயதியெலா மென்றனக்குச் செனமப பகையாகச்
செய்தியென நின்றேன திருநறைப் புண்ணியனே (58)

புண்ணியமுங் கண்ணியமும புன்மைதவிர் நன்னெறியு
மெண்ணியவெல் லாமுநின்றே னோததி லுறுவதென்றே
திண்ணியநல் லூக்கமொடு சிந்தைகொணடே னீலம
|லர்க்
கண்ணிமறை வல்லிபடர் கற்றோள் வதரியனே. (59)

கற்றவருக் கேவல்செயேன் கற்பனவே கற்றறியே
னற்றவர்கள் பொற்பாத நாளுந் துதித்தறியேன்
பற்றலர்க ளோர்மூன்றும் பாரகமெனக் கண்டோயே
யுறறவருக் குறுதுணையே யோகநிலத்தைப் பதியானே.
(60)

வேறு.

பதியானை யெண்ணி லுயிர்கட்கு மன்பு
பதியாத நெஞ்சி னிடையே
வதியானை நீழல் வதரிக்க ணென்றும
வதிவானை மாதா சருவி
லுதியானை மெய்யி லுதியானை காதை
யெனவோது வோனை யொளிருங்
கதியானை யுன்னி யுருகா தொழிந்த
கடையேனை யாள்கை கடனே (61)

கடையேனை யாள வருவானை வேத
கலையிற கலந்த பரனை
விடையோனை வண்மை மிளிர்வோனை முக்கண்
மேலோனை யனபா மனவாழ்
வுடையோனை வெள்ளி யுயரோங்க லென்று
முடையோனை வரிகொ ளுரியி
னுடையோனை நல்ல வதரிக்கண் மேவு
லுடையோனை நெஞ்சி னினையே. (62)

நெஞ்சங் கரைந்தெ னஞ்சும மொருங்கி
நீராறு வார விழியே
விஞ்சுங் கரங்க ளஞ்சும பல்போதுன்
மேலாய பாத மிடவே
நஞ்சங் கரந்து துஞ்சுங் களத்த
நறையேற தேறு மிறைவ
தஞ்சம் மிலந்தை யிலகேச வென்கை
தமியே னொரா ளுறுவதே. (63)

எந்நா ளுணர்ந்து திருவைந் தொழுந்தை
யியையவோடு மெண்ணி னுறுநா
ளெந்நா ளுணர்ந்து திருநீ றிலங்கு
மெழிலமேனி கண்டு மகிழ்நா
ளெந்நா ளுணர்ந்து பதுமப பதங்க
ளிதயத் திலவைக ளுறுநா
ளெந்நா ளிலந்தை வனமேவு சங்க
மேசா விசார மறுநாள் (64)

அறுகா விலங்கு குழலா ளிலந்தை
யமர்வா ளொருத்து தயார
மறுமா றிரங்கி யருளே ததும்ப
வடிவோ ளி யாரு மணநா
ஞுறுபா கமாக வருவா யெம்மை
னுமபாத மின்று தொழுதே
னறிவே துலங்கு சிவமே நலஞ்சி
லரசே நிறைந்த முதலே (65)

அரசே விரும்பி முரசே யியம்ப
வமரூடு நின்ற விசயன்
கரசே கரங்கொ டடியே பணிந்த
கணமான் மொழிந்த கவிஞ
ருரைசா லுகின்ற மறைநூ லுமுன்ற
னுயர்வே யலாது மொழியா
தூரவா வவன்ற னுயிரோரு சாறு
மொளிர்பூஜை கூறு முளமே. (66)

ஒளிர்வா னிலங்கு கதிரூடு மாய
னுளமூடு நின்ற வொருவ
தளிர்போ லியங்கு திருமேனி கொண்ட
தவவேத வலவ தலைவ
குளிர்வா னிழிந்த குலவா வலர்ந்து
குராவே துலங்கு சடைய
மிளிர்கா விலந்தை நகரா விறைந்த
வினையேனை யஞ்ச லெனுமே. (67)

அஞ்சே லெனுங்க ணரமாத ராசை
யதனுன் விசும்பி னடைகீழ்
தஞ்சே யெனுன்ற னடிசேரு சீலர்
தமையே விரும்பி வருமோ
விஞ்சே றுயர்ந்த கொடிசேர் கரத்த
விதியார் கடக்க வரியார்
நஞ்சேறு கண்ட நளிர்கொன்றை சூடு
நாதா நணுவி லமாவோய். (68)

அமாவிண்ணி லோடு மருணனபல் தூன்ற
வலருமபகனற ஞொளிர கண்
தமர் நணுறு தீய சிறுவேதன் மண்டை
தழலெச்ச னென்பர் தலைகா
வமர்கொண்டு நின்ற வரிவீர மாகி
யதமா யொழிந்து படவே
சமர்கொண்ட வீர தலசங்க மேச
தவசங்க ரேச கதியே. (69

தவமே புரிந்த தெருமேவா வுறுத்து
தலமேவு பொன்னி யுடனே
நவமே வயாநக மணியே கொழிக்கு
நலமார பவாநி யநுகேசா
குவதாகு கூட விடையே படிந்து
குழகா மன்றக கொடிபடா
சிவமே யிலந்தை நிழலே யமர்ந்த
தேவே யெனப பகரவே (70)

வேறு

பகர்வரிய மறைகளெலாம பரவுகின்ற பதியே
பணணவனே யெனனரசே பாலனமார் விழியாய்
நுகாவரிய போகஙக ளுகாநதுயர்நத பதமே
நோயின்றி யுறைவரெலா நுன்றனே வழுத்தி
யகமகிழப் பெறறவாக ளனறியெவ ரயலா
ரம்பொன்மணி யம்பலததெம் மருமருநதே சிவமே
தகவுரிய விலநதைவனந தஙகுபெருங கனியே
சஙகரனே பசுபதியே தாவில்பரஞ் சுடரே. (71)

பரஞ்சுடரே பரசுகமே பரவெளியே பரமே
பரசிவமே பரநிலையே பரவுபெரும் பொருளே
சிரபுரமார் சிவஞானச செல்வாகவு ணியனுர்
தினம்பரவு நவமணியே திகழுமுககட் கரும்பே
அரகரவென் றுளததமர்ந்த வருமணியே மலேயே
யருட்கடலே யிருட்பகையே யாலநிழ லமர்ந்தே
பரவுமறை யாகமங்கள் பகருமுமா பதியே
படரிலந்தை வனநாதா பகவவெனக் கருளே. (72)

இலங்கை வளைத்த தென்றம்பம் ரெந்தாயோ மறைக
ளொன்றுமுளா யென்றுதொழு மியலறிந்தே னிறை
சிலந்தியொன்று புரிபூசை யுளந்தனிலே மகிழ்ந்து [யே
செங்கணனு னுக்குமரு ளங்கண்ணு விமலா
கலந்தடியார் துதிகூறிக் கண்ணீரே பெருக்கிக்
கைகோத்துக் குரவையிட்டுக் களித்தாடும் பெருமை
நலந்திகழுந் திருநணு நாதசங்க மேசா
நாயகனே யெனையாளவாய நாடரிய பொருளே (73)

பொருளேயென் பொன்னேயென் புந்திமகிழ் கனியே
போதமருள் ஆதாரமே புத்தமுதச் சுவையே
தெருளேகொள் மனப்பெரியார் தேடுபெரு நிதியே
செம்மைமறை யோலமிட்டுந் தேறரிய வெளியே
இருளேகொள் மனச்சிறியே னேத்துகுண மலையே
யெண்ணுமலை வலவிபடா கண்ணியமாந் தருவே
அருளேகொள் விழியநணு வாவடுத்தண் டுறையா
யவிநாசி யப்பாநின னருணினையப் பணியே (74)

அவிநாசி தனிலன்றோ ரருமறையோர் மகவை
யகல்வாய்க்கொள் கராவிணியின் றழைத்தருளு நலத்
தவவாய்மை யாசினுக்குத் தணகயிலைக் காட்சி [தோய்
தான்காட்டுங் கருணையனே சடையவனே விமலா
பவவாய்மை யொழியாதேன் படும்பாடோ பெரிதே
பரவெளி தலவேநற் ககனவெளி யுறைவோய்
சிவசிவவென் றுயவொழிந்துன் றிருவருளுக் கிலக்காச்
செய்குதியோ பவாங்நகர்ச் சீலமுழு முதலே. (75)

சீலமில்லேன் றவமில்லேன் செய்கைநல மில்லேன்
தெளிவிலலே னன்புடையார்ச் சேருமறி வில்லேன்

கோலமில்லாக் கொடியரொடுங் கூடுகுண மில்லேன்
கோதிலனே யாதியனே கோலவெயி றணியோய்
நாலுமறை புகழ்நாயா பவாநிநகா நாதா
நவிலபஞ்ச கிரிசூழ நடுவணுறை நலமே
தாலமதி லுயர்மதியந் தரித்தருளு மொருத்தா
சங்கமேச் சுரனேயென் பங்கமோட்டிடுமே (76)

பங்கமரு மறைக்கொடியெம் பாகுமொழிக் கன்னி
பரசுமடி யவர்களுக்கே பதமருளு மரசி
துங்கமொடு கண்டிடவே சிங்கவிலசீர்ச் சபையில்
தொன்மைநடம் புரிசிவமே தூய்மையிலா நாயேன்
பங்கமறத் துன்னடியார் பங்கிலுற வருளாய
பண்ணவனே கண்ணவனே பவாநிவள ரமுதே
எங்குநிறை புராணமுன னிலந்தைவனங் கபோத
மிரண்டுமரு ளடையவரு ளீசாதே சிகனே. (77)

தேசிகனைக் கருணையனைச் சிவையையிடத் தவனைச்
செங்கமலப் பதத்தானை யங்கமல மலராற்
பூசனைகள் புரிந்தவன்கண் பொங்குமுறக் கொண்டே
பொற்றிகிரி யற்றமதிற் பொற்பினொடுங் கொடுத்த
வீசனைமுற் பனறிக்கோ டானையுரி யிலங்கு
மீடிலரி யுரிபாமை யோடறல்மீன் கண்ணு
மாசறவோர் குறளனமுங் கென்புமுறக் கொண்ட
மாதேவைப் பவாநியனை வாழ்த்திடுவன் யானே (78)

வாழ்த்தவெனக் கினிவாயும் வணங்குதற்குத் தலையும்
வண்புகழ்கேட் டிடச்செவியும் மலரினறக் கரமும்
யாழ்த்தபிறப் பறுத்திடுவான் றிருக்கோயில் சூழப்
பதமுமவன் றிருவடிவம் பார்த்துயக் கண்ணும்

வீழ்த்தசெருக் கொடுநினைந்து விம்மிவிம்மித் தேம்பி
வியாவைவிட்டுக கூத்தாட மெய்யினையுங் கொடுத்தாய்
சூழ்ந்தமது காமூரனுந தாமோயநற பவாநிச
சோதியுமை பாதியனே சோாவிலனிங கியானே (79)

சோராம லெமன்வருங்காற் சோாந்துவிழா தடியேன்
துய்யதிரு நீறணிந்து மெய்ம்மையெழுத் தைந்தா
லாராமை மேற்கொண்டிங் ககங்குழைந்தே யுருகி
யஞ்சலிசெய கரமொடுன தடிவழுத்த வருளாய
தேராம லயனுமாலுந் தேடுமணி மலையே
தெள்ளியோ ருள்ளமதிற றிகழ்தருநல் லொளியே
நீராக வருகங்கை முடியவனே சூலம
நிலாவுங்கையா திருநகுறு நீலகண்டேச் சுரனே. (80)

வேறு.

நீலககிரி போலுயர்ந்திடு யானைகரி பலவனை
நிமலைக்கொரு பங்குதந்திடு மேயாவொளிர் புயா
தாலககிரி வாழ்வுவிற்குரி யானுக்கொரு தாதாய
தங்குகிரி யெனுமெனவினை தனையேயினிமோதாய்
பாலுக்கொரு சேயுற்றழ லாலக்கட லீந்தாய
பரமாவென வெமதுலயர் பாலற்கவண் வாய்ந்தாய்
சீலச்சிவ ஞானப்பர தேவாநுறு மேவுஞ்
தெய்வக கமலப்பாதனே செல்வப்பெருமானே. (81)

செல்வச்சிவ மேயற்புத தேவேநுறு வாழ்வோய்
சிவைநற்கல சப்பாலுணெ ணுளமொப்பிய தேவும்
பல்கத்தவ ஞானத்தொளி பாரெங்கணு மாகிப்
பாவுக்கிறை யாகச்சொலு நாவுக்கிறை தானு

மல்மத்தியி லொண்பாவைபா லுண்மைக்குறு தூத
ஞசச்சொலு ஞானச்சுட ரருண்மாகட லாசும்
சொல்நற்சுவை கனியககவி சொரியெந்தையுமொழியுஞ்
சோதிக்கவி யாதிக்கென தேதக்கவி யுறுமோ (82)

ஏதக்குண மேதக்கதெ னெண்ணஙகொள நண்ணி
யிருந்தேனெநி னருந்தாடொழ வெண்ணிததயை
நீதககுண மலையேயரு ஞததகதவ நிலையே [பண்ணுய்
கிமலப்பெரு மானேகா கமலத்தொரு மானே
யோதகைகொளு பானேமலே வேதககொடி வானே
யொளிாகஙகை முடித்தாய்மழு வொருசெஙகை பிடி
தாதத்திமி யெனநட்டம தாடப்பொலி தாளா [த்தாய்
தண்மறாவத ரிககானில கண்ணுமறை முதலே (83)

மறையிறபொரு ளொன்றேயெனல் முறையிற்பொரு
[ளுணரா
மாநதாபபசு வாகுநதமை யோதற்பொரு ளெனபாா
முறையிற்சொலு மநனுட்பொருண முதன்மைப்பா
[மொன்றே
முதிரும்மறை யுணரும்பொருள் கதிரின்றிய மலமாந
திறையிறபடு பொருளாகிய சீவப்பொருளெனவே
தேறத்தவ மேவறகிலா மாயைபபெரு வினையோர்
நிறைவுற்றிடு முனதற்புத நேயத்திரு வருளே
நோாதவர் சோார்நறு வாரதவைத முதலே. (84)

முதலேப்பிடி யதிலுற்றிடு மூடக்களி ரூதி
மூலப்பொரு ளேயென்ருெலி மூளக்கத றியபோ
ததனைத்துய ரதனிற்கெடா தாளக்கதி ராழி
யதைவிட்டிடு வோனேபா மாரும்பில ரென்றே

பதறிச்சொலு மனிதர்க்கொரு பாங்கார்விடை யாகப்
  பகர்நூல்க ளார்திப்பொருட் பாளீயென லுணரார்
திதலைப்புணர் முலைமாதுமை வதரிப்பெரு மானே
  சேவிற்பொலி யாவிதநுணை யேயுத்தம தேவே. (85)

தேவிற்பெரு மாலுந்தனி மாவுந்தெளி வாருந்
  திருராமனு மழுராமனு முறுவாமனு மலரும்
பூவிற்பொலி கணனுஞ்சல மேவுற்றிடு மீனும்
  புகலாமையு மிகுமேனமு மகமேவிய வரியு
நாவிற்பொலி தேவிக்குறு மாதித்தொழி லானு
  நறுமாமண முறுமாமலர் நாளுங்கொடு பாடி
மேவித்தொழு தாவித்துனு லேயித்துணை மேன்மை
  மிக்காரெனு மெக்காலமும் வியாதன்னுரை மெய்யே
(86)

வியாதப்பெயர் கொளுமாமுனி வேதப்பொரு ளுணர்
[வோன்
  விரிவாகுபு ராணந்தச மென்னுந்தொகை யாகிற்
கியாதுங்குறை யாதுற்றிட வோதிப்பின ரயன்மா
  லலருங்கதி ரவனங்கிய ராதிக்குய ரெட்டென்
னியாயங்கொளு தொகையாயுற சேருங்கதை கூறு
  நேர்மைத்தனி யோர்மைப்புல னுணியோ ருணர்வார்
[கள்
தியானப்பொரு ளாவாய்கரு வியாதிக்கெரி யாவாய்
  செம்மைப்பொருளானேநணு வுண்மைப் பெருமானே
(87)

பெருமாமறை யோலிட்டிடு பெரியோய்கரி யுரியோய்
  பிறையும்மலர் நறையுஞ்செறி பிணையுஞ் சடையுடை
[யோய்

ஒருமாமத னழகங்கம துறு நுண்பொடி கண்டோ
யுலகம்புகழ் கருமானுதி ரங்கொள்கம துடையோய்
வருமாபெரு மொருகாவிரி வளமேவுப யாநி
வதிநல்லமு தகுமபம துறுமோரநதி தானு
மருகாவிணை தருடணணிய மிகுதானம துறுவோ
யளகாபுரி யாய்காநம னனுகாதெனை யரசே (88)

அளகாபுரி நகரான்முத லாகப்பல ரிங்கே
யமலாநினை வழிபாடுசெய் தடைந்தார்பலன் மெய்யே
வளமாகவி பாடிததுயா வாடததிரு ஞானம்
வாய்நதோர்நதி தோய்நதேபவ மாய்நதோர்பல ரன்
உளகாவிடை முகிலமேவிட வோதககுயில் கீதம் [றே
உளமேமகிழ் மயிலாடிட வொளிர்கிள்ளைகள் பூவை
குளமாவிழி யாநினபுகழ் கூறததிரு மிளிருங
கொங்கிற்றிரு நணறுவுறை பெங்கட்கிறை யோனே (89)

இறையேசர ணீசாசர ணேதந்தவிர் மாதா
விணையுநதிரு மெயயாசர ணையாசர ணென்னு
றுறைவாய்சர ணொருவாசர ணேமெனபொரு ளானே
யுன்றுள்சர ணின்றுள்சர ணொளியாய்சரண் வெளி
நிறைவாய்சர ணியமாசர ணிததாசர ணத்தா [யாய்
நேயாசர ணுயாசர ணிமலாசர ணமலா
குறைவில்லதோர் குணனேசர ணினதம்புய பதமே
குறுகுந்தமி யேனுன்சரண் குலவுநதணு வானே (90

வேறு.

அரவமார்பணிப் பரமபோற்றியெம்
மையபோற்றிநன் மெய்யனே

யமலபோற்றியொம் மடிகள்போற்றிநல்
லரசபோற்றிநல லழகுறைஞ
சிரவபோற்றிசெஞ் சேவபோற்றியார்
தேவபோற்றிசெங் கமலமேற்
செறியுகானமுகன் றலைகொளுத்தம
தினனுயினேன் போற்றியெம்
பரமபோற்றிமுப் புரமெரிதநிடும
பகவபோற்றியெம மமமையின்
பாகமார்திருத் தேகபோற்றியே
பதரிமேவிய சதுரனே
குரவமார்திருக் குமரநாயகன்
கோதிறநதையே போற்றியாள்
குழகபோற்றியென் குறைகடைத்திடுங்
கோலபோற்றியோ போற்றியே (91)

கோலபோற்றிசே ராலபோற்றியென்
குறைகடைர்ததிடுங் குமுதவாய்க்
கோதைமென்மலர் வேதநாயகி
கொழுநபோற்றிவெம் மழுவனே
தாலமேலுயர் சேவுயர்ததிடுந்
தலைவபோற்றியெந் தநதையாந்
தருணபோற்றிமெய் வருணபோற்றிசெஞ்
சாணபோற்றிநால வேதமா
நூலபோற்றிமா மூலபோறறியே
நுவலருநதிருக் கயிலைமே
னுதிகொளமுவிலைச் சூலமேநதியாய்
நுன்றிருப்பதம போற்றிநற்
சீலபோற்றிமா விலங்கைமேவிய
செலவபோற்றிகண் ணுவரு

தேவபோற்றிவிண் ணாதிபோற்றிவாழ்
சிவாயபோற்றியோ போற்றியே. (92)

ஆதிபோற்றியென் னப்பபோற்றியென்
னததபோற்றியென் னருமைசேர்
ஐயபோற்றிவாழ் தாய்யபோற்றியிங்
காருமொப்பிலா தேயொளிர்
சோதிபோற்றிமா நீதிபோற்றிவான்
றுலங்குகினறதோர் தன்மைசேர்
தொன்மைபோற்றிமெய்ம மின்மைபோற்றியுன்
றொடர்பறுததோர் உமையவள்
பாதிபோற்றிகற பதரிமாநிழற்
பகவபோற்றிவரு சகாகள்பாற்
படர்கிலாதவா போற்றிபஙகயப
பதநிழற்கணே போற்றியீண்டெனை
யேதிலாளமனன் றெண்ணிநீக்கிடு
லெஙகனுய்குவேன் போற்றியெவ்விடத்
தேவர்பாலடைந் தெய்தபங்கநீக்
கென்றுவேண்டுவ தெந்தைபோற்றியே (93)

பங்கயப்பதம் போற்றிமேருவிற்
பண்ணவததிரு மாலெனும்
பாணபோற்றிமா வேதமாவுடைப்
பாரெனுந்திரு மாரதத்
துங்கபோற்றிநற் சஙகபோற்றிநற்
சோதிபோற்றிநஞ் சுண்டிடு
தூயபோற்றிமா மாயபோற்றியேர்
துன்றுமான்மழுத தோன்றலா
மெங்கணாயகா போற்றியென்னையா
ள்சபோற்றியோர் தேசனே

யெந்தைபோற்றியெம பெருமபோற்றியோ
வேலவார்குழற் கௌரியோா
பங்குடைப்பெரும பரமபோற்றிசுற
ககனமார்நடப் பாதனே
பசுபதித்தனிக் கடவுள்போற்றிநீள
படரிலந்தைமா நிழலபோற்றியே (94)

நிழல்விடுமழுப் படைதுலங்கிய
நித்தபோற்றிசா லுத்தம
நிமலபோற்றிகண் ணுதலபோறறிநன்
னெறியபோற்றி மூதறிஞாகள
அழனிறததவா வாலமுணடரு
ளாதிபோறறியென் றனுதினநதொழும்
அண்ணபோற்றிமுக கண்ணபோற்றியா
ரருளபோற்றிவா ருறுசடைக
குழகபோற்றியெண் குணமுடைப்பெருங்
குனறமன்னதோா கோலமார்
கோதிலாதவா போறறிபுண்ணியக்
கொள்கையாகம மோதிடும்
அழகபோற்றியென் னப்பபோற்றியெம்
மடிகள்போற்றிவே றெுப்பிலா
வாசபோற்றிசீ ரிலநதைநீழல்வா
ழமலபோற்றியோபோற்றியே (95)

அமலபோற்றிவெண் ணீறணிநதோளி
ராகபோற்றிவிற் கயிலையென்
னசலபோற்றிகண் மணியணிநதிடு
மதுலபோற்றிநின் னடியரை
முமலநீக்கியாள் முதல்வபோற்றிமுப்
பொருள்விரிதகரு ணெறியருள்

முகதபோற்றியெங் கத்தபோற்றிவண்
சத்தபோற்றிமுற காலனைக்
கமலநேரடிக ளுறலகொடெற்றிய
கடவுள்போற்றிகங் காதர
காடகுஞ்சரந் துரிவைகொண்டிடு
காரணநின்ற பூரண
சிமயமாலவரைக் கன்னிபங்குறை
தேவபோற்றியோ மூவருந
தோகிலாததோர வதரிமேவிய
சீலபோற்றியோ போற்றியே (96)

சீலபோற்றியன் றுனிமுற்கனே
சின்மயக்குறி யிரவிறைற்
றெளிவுணர்ந்திய முழுமுதற்பொருட்
டெய்வபோற்றியென் செய்கையைக்
கோலமாகவிநின் கோலமாகமுற்
கொண்டுகாத்தவா போற்றிவஞ்சகக்
கொடியனேனையு மடிமைகொண்டிடு
குணநிறைந்தவா போற்றிநாயினேன்
தாலமீக்குய ரேதிலித்தலந்
தங்கவைத்தவா போற்றியுன்னையே
சாற்றவைத்தவாபோற்றி நித்தியஞ்
சாரவைத்தவா போற்றிமுன்
மூலமாவினைப் பாசமோட்டிடு
முனைகொள் சூலமாம படையுடை
முனிவபோற்றிநற் கனியிலங்கைசேர்
முதிர்சுவைக்கனி போற்றி போற்றியே (97)

கனிவுசேருளங் கொண்டுநின்றுநின்
கமலசெஞ்சர ணெஞ்சினிற்

கதுவமென் கணி லமுததாரைகள்
கரைபுரண்டிட மெய்யிலே
பணிவருநதுளி யதனொடொண்மயிர்
படியிலாதுயர் பொடியெழப
பண்ணியஞ்சலி கைகொளக்கடை
படுமெனுளளமு முருகிட
வினிவருபய மேதுமினறிநி
னிணையிலாதசீர் பாடியே
யீசததகிமி யிட்டிடச்செயு
மிறைவபோறறியெ னெநதையே
யினியசாககரை பாலொடொண்பழ
மெனவுளளெழு மினபமே
யிசைகொடககிண வதரிமேவிய
வெய்ப்பில்வைப்பனாய் போறறியே (98)

எய்ப்பில்வைப்பனாய் போற்றியேழையே
னிடாகொணலகுர வினிலமூநதிடா
தினிதிலாண்டிடு மீசபோறறிபொற
பேறுதாளுடை யெநதையே
துய்ப்பினிற்குரி யமுதமன்னமெய்ச்
சோதிபோற்றிவெண் ணீறணி
சுகுணபோற்றிமெய்ச சுயமபுபோற்றிசிற்
சொருபபோற்றிவே தாகம
மெய்ப்புகழ்ப்பொருள் போற்றிசைவமா
மெய்ந்நெறிப்பொருள் போற்றியே
விமலபோற்றிநல் லமலபோற்றிவெள்
ளேறபோற்றிநற் கொங்குசேர்
செய்ப்பெருநதிருப் புனிதகனனைத்
தேவபோறறிவா லறிவனே

தீனனேனையுன் றுளதோதிடச்
செய்த புண்ணியா போற்றியே (99)

போற்றியாரணா போற்றிகாரணா
போற்றிபூரணா போற்றியே
போற்றிசங்கரா போற்றியங்கணா
போற்றிசம்புவே போற்றியே
போற்றிமாவத ரிககண்மேவியாய்
போற்றிசங்கரி பாகனே
போற்றிதாணுவே போற்றிபண்ணவா
போற்றிஸ்யமமுகா போற்றியே
போற்றிசந்திர தாரணாசிவ
போற்றியாதியே போற்றியே
போற்றிசங்கம நாதனேகணாப்
புண்ணியமுதல போற்றியே
போற்றிநாயினேனை மாலைகொண்டருள்
புனிதசீரச்சிவ வுலகனே (100)

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ வேதநாயகிசமேத ஸ்ரீ சங்கமேசாய நம:

உ.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநணா வென்னும்

பவானிப்

பதிற்றுப்பத் தந்தாதி.

இது

பவானி போர்டு ஹைஸ்கூல்த் தமிழ்ப் பண்டிதர்

திருவாளர்

கு. குமாரசாமி பிள்ளையவர்களால்

இயற்றப்பெற்று

ஷியூர் சிவஸ்ரீ சு. நடேசக் குருக்கள்

அவர்கள் பொருளுதவியால்

பவானி சோல்டன் பிரஸில் பதிப்பிக்கப்பட்டது

1924

முகவுரை.

ஸ்ரீ வேதநாயகி சமேத ஸ்ரீ சங்கமேசப் பெருமான் திருவருட் பெருமையை உன்னியபொழுது அடியேனுக் குண்டாகிய ஓர் தீவிர எண்ணத்தாற் பாடசாலை வேலையில் ஓய்வு கிடைத்த சந்தாப்பங்களில் ஐந்து நாட்களில் விரைந்து இந்நூல் பாடிப் பூர்த்தியாயினமையாலும், அடியேன் இயல்பிலேயே சிற்றறிவினனாதலாலும், பின்னாப் பிழைகளைக் கவனிக்க அவகாசமின்மையாலும் பிழையிருத்தல் கூடும்.

அச்சுக்குக் கொடுத்தபின் எனது ஆப்த நண்பர்கள் சிற்சில திருத்தங்கள் செய்தனுப்பினார்கள். அவை வருவதற்கு முன்னமே அச்சிட்டானபடியால் மாறுதல்செய்யமுடியவில்லை. திருவருட் செயலால் இரண்டாமுறை அச்சிடநேருங்கால் அவ்வாறு செய்ய உத்தேசித்துள்ளேன்.

இப்புத்தகங்களாற் கிடைக்கும் ஊதிய முற்றும் ஸ்ரீ சங்கமேசப்பெருமானது திருச்சந்நிதானத்தில் நம் சைவ சமைய பரமாசார்ய மூர்த்திகளது திரு நக்ஷத்திரங்களில் "குருபூஜைத" திருப்பணிக்கே சேர்ப்பதாக அச்சிட்டுதவிய ஸ்ரீ நடேசகுருக்களவர்களும், அடியேனும் தீர்மானித்துள்ளேமாதலால் இந்நூலிலுள்ள பிழைகளை அடியர் பிழை பொறுக்கும் அமலன் பொறுத்தருள்வான் என்பதும் திண்ணம். ஆதலால் தமிழுலகமும் பொறுத்து மேற்கூறிய அரியபெரிய சிவபுண்ணியம் நடைபெறக் கருணைபுரியுமாறு பன்முறை வேண்டுகின்றனன்.

இங்ஙனம் அடிமை,

கு. குமாரசாமி.

சாற்றுக்கவிகள்.

இவ்விரண்டும் பேரூர்ப் பட்டீசுரர் ஆலயம்
ஸ்தானிகம் ஸ்ரீமத் ம நா. இராமசாமி சிவாசாரிய
சுவாமிகள் பாடியன.

வெண்பா.

அந்தாதி காணற் கரியமறை விற்பாலுக்
கந்தாதி யானபதிற் றந்தாதி—முந்துசைவ
மேன்மைக் குமாரசா மிக்கவிஞன் சூட்டினன்
பான்மைத் தமிழாற் பரிந்து.

அரன்பணிகொ ளன்ப னவனடியார்க் கின்பன்
பரனையலாற் பாடாத பண்பன்—வரம்பெறுசீர்
வீரூர் குமாரசா மிக்கவிஞன் சொல்கவிபோல்
வேறூர் புகல்வார் விளம்பு.

இது கோயமுத்தூர்ப் பிரபல வக்கீலும், சென்னைச்
சர்வகலா மன்றத்தின் அங்கத்தினருமாகிய
திருவாளர் ஸி. கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் பி.ஏ.
அவர்களால் இயற்றியது.

சீர்கொண்ட பவாநிநகர் வேதவல்லி
யிடங்கொண்ட தேவ தேவன்
பார்கொண்ட பதமலர்மேற் பதிற்றுப்பத்
தந்தாதி பகர்ந்து தானும்
ஏர்கொண்ட இன்பெய்தி உலகிற்கு
முய்யுநெறி யிதுவென் றீந்தான்
கூர்கொண்ட பத்திபினன் குமாரசா
மிப்புலமை குறிக்கொண் டாயே.

கோயமுத்தூர்க் கவர்ன்மெண்ட் காலேஜ்
தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்
திருவாளர் அ. கந்தசாமிப் பிள்ளையவர்கள்
பாடியன.

கட்டளைக் கலித்துறை.

பந்தாதி மாலை முலைக்கருவ பாவம பகாந்தலைந்து
நந்தாதி மாலைய வலவிம ... ள கலைவுறையுங்
கந்தாதி மாலையன காலைத வாவுண கழறஞ்சமென்
றந்தாதி மாலை பதிற்றுப்பத் தாக வணிந்தனனே.

(1)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அடக்கடக்குஞ் சமயப்பொய் யறிவனெனப் பரமதப்
ரறைவோ ரான [போ
தடக்கடக்குஞ் சாமபிளிறத் தூததுமொரு சைவசிங்
சகச மாயை [கஞ்
படக்கடக்குஞ் சரம்பஞ்சாட் சரமெனக்கொள் தகவுடை
பரமன் பாலே [யோன்
தொடக்கடக்குஞ் சரிதமெனும் பலகலையுந் தெரிந்த
தூயோன் மாதோ [மைந்த

(2)

எழுசீர்க் கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பண்ணிலும் பொருளின் சுவையிலுங் கனிந்து
பரம்பொருட் பத்தியும் பழுததுக
கண்ணினி லொற்றிக் கொளததகுங் கவிகள்
கண்ணுதல் திருமுனே புகன்று
மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறும்பயன் கொள்வோன்
மலர்கொடு தினஞ்சிவ பூசை
எண்ணுறப் புரிவோன் குமாரசா மிப்பே
ரிருந்தமிழ்ச் சிறந்தபா வலனே.

வெண்பா.

வேதவல்லித் தாயுடனே மேவுமர்த்த நாரீச
நாதரங்க மேசுரனைக் கூறுபதிற்றந் — தாதிசொன்னான்
மெய்ம்மைக் குமாரசா மிக்கவிஞ னென்னமிழ்தும்
செம்மைக் குரிசி லறிந்து

இது திருச்செங்கோட்டு விவேகதிவாகரன் பத்திராதிபரும், ஈரோடு "கோங்குவேள்" பத்திராதிபரும் ஆகிய திருவாளர்
தி. அ. முத்துசாமிக் கோனார் அவர்கள் இயற்றியது.

அரும்பவா வெகுளியற்றுச் சிவப்பேறே
கருதுமுண்மை யன்பர் தங்கள்
சுரும்பவா வியபதமே துதிகுமர
சாமியின்பிற் சொன்ன னோர்புற்
றரும்பவா னவரசைக்க முடியாதா
விழைமுக்கட் சோதி நின்ற
அரும்பவா னிக்கூடற் பதிற்றுப்பத்
தந்தாதி யன்பி னுயர்ந்தே.

இவை அவற்பூந்துறைப் பெண்பாடசாலை திருவாளர் K. S. பழநிவேலுபாத்தியாயர் இயற்றியன.

நகம்பரசங் கநத னுயா யுதமாலை
யாக்கொடிரு நற்பவாநித்
திகம்பரசங் கமதேமேற் பதிற்றுப்பத்
தந்தாதி செய்தான் சீர்தங்

குகம்பரசம மணியெனவே சைவமதத்
தழைத்தோங்கக் கொடியை நாட்டும்
சகடபரசனுஞ் சேரவே ஆண்மரபில
வருகுமார சாமி மாலே.

வெண்பா.

பதிற்றுப்பத்த நந்தாதி பாடினா பவாநீ
யதிற்றுப்பத்த நந்தா தியமபு—மிதழ்கனமெய்
மாமறைக கொம் பாரநதி வணணனமீ திறகுமார
சாமித தமிழ்ப்பணடி தார்.

நன்றி பாராட்டல்.

சீர்திகழ் வதரிச் செழுமறைக் கொடிசேர்
சிவபரஞ் சுடரரு ளுடை
நார்திகழ் பதிற்றுப்பத் தந்தா தியினை
நவின்றனை ஞயினே னதனை
யேர்திக ழநாதி சைவனேம் முகத்தி
லிலகிட வருமாதி சைவப்
பேர்திகழ் மறையோன பரன்றிரு வுருவம்
பெட்பொடு மும்மையுந் தொடுவோன்.
சீலமார் சிவாகம மஙகள்கற் றுள்ளான்
செழுமறை யோதுநா வுள்ளான்
தாலமார் நணைவிற் சுநதரக் குருக்கள்
தவப்பய னுகவந் துதித்தோன்
கோலமார் நடேசக் குருக்களை லுலகோர்
கொண்டிட வச்சினி லேற்றி
நீலமாா மிடற்றெம மிறையருள் பெற்றான்
நேரிலயான செயலைகமமா றெவனே.

இங்ஙனம்,

கு. குமாரசாமி.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய தேவாரம்.

திருநணா பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பந்தார்விரன்மடவாள்பாகமாநாகம்பூண்
டெருதேறி
யந்தாரரவணிந்தவம்மானிடம்போலு
மந்தண்சாரல்
வந்தார்மடமந்திகூத்தாடவார்பொழிலில்
வண்டுபாடச
செந்தேன்றெளியொளிரத்தேமாக்கனியுதிர்க்குந்
திருநணாவே (1)

நாட்டம்பொலிந்திலங்குநெற்றியினான்
மற்றொருகைவீணையேந்தி
யீட்டுந்துயரறுக்குமெம்மானிடம்போலு
மிலைசூழ்கானி
லோட்டந்தருமருவிவீழும்விசைகாட்ட
முந்தூழோசைச்
சேட்டார்மணிகளணியுந்திரைசேர்க்குந்
திருநணாவே. (2)

நன்றாங்கிசைமொழிந்துநன்னுதலாள்பாகமாய்
ஞாலமேத்த

மின்றாங்குசெஞ்சடையெம்விகிர்தர்க்கிடம்
போலுமவிரைசூழ்வெற்பிற்
குன்றோங்கிவன்றிரைகண்மோதமயிலாலுஞ்
சாரற்செவ்வி
சென்றோங்கிவானவர்களேத்தியடிபணியுந்
திருநணாவே. (3)

கையின்மழுவேந்திக்காலிற்சிலம்பணிந்து
கரித்தோல்கொண்டு
மெய்யின்முழுதணிந்தவிகிர்தர்க்கிடம்போலு
மிடைந்துவானோ
ரையாவரமபெருமானருளென்றென்
றாதரிக்கச்
செய்யகமலம்பொழிதேனளித்தியலுந்
திருநணாவே. (4)

முத்தேர்நகையாளிடமாகத்தன்மார்பில்
வெண்ணூல்பூண்டு
தொத்தேர்மலர்சடையில்வைத்தாரிடம்
போலுஞ்சோலைசூழ்ந்த
வத்தேனளியுண்களியாலிசைமுரல்
வாலதும்பி
தெத்தேயெனமுரலக்கேட்டார்வினைகெடுக்குந்
திருநணாவே. (5)

வில்லார்வரையாகமாநாகநாணாக
வேடங்கொண்டு

புல்லார்புரமூன்றெரித்தார்க்கிடம்போலும்
புலியுமானு
மல்லாதசாதிகளுமங்கழன்மேற்கைகூப்ப
வடியார்கூடிச்
செல்லாவருநெறிக்கேசெல்லவருள்புரியுந்
திருநணாவே. (6)

கானார்களிற்றுரிவைமேன்மூடியாடரவொன்
றரைமேற்சாத்தி
யூனார்தலையோட்டி லூணுகந்தான்றானுகந்த
கோயிலெங்கு
நானாவிதத்தால்விரதிகணன்னாமமே
யேத்திவாழ்த்தத்
தேனார்மலர்கொண்டடியாரடிவணங்குந்
திருநணாவே. (7)

மன்னீரிலங்கையர்தங்கோமான்வலிதொலைய
விரலாலூன்றி
முந்நீர்க்கடனஞ்சையுண்டார்க்கிடம்போலு
முனைசேர்சீய
மந்நீர்மை குன்றியழலால்வலிகுறைய
வழியுமுன்றிற்
செந்நீர்பரப்பச்சிறந்துகரியொளிக்குந்
திருநணாவே. (8)

மையார்மணிமிடற்றன்மங்கையோர்பங்
குடையான்மனைகடோறுங்

கையாற்பலியேற்றகள்வனிடம்போலுங்
கழல்கணேடிப்
பொய்யாமறையானும்பூமியளந்தானும்
போற்றமன்னிச்
செய்யாரெரியாமுருவமுறவணங்குந்
திருநள்ளாறே. (9)

ஆடையொழித்தங்கமணேதிரிந்துண்பா
ரலலலபேசி
மூடுருவமுகந்தாருரையகற்று
மூர்த்திகோயி
லோடுநதிசேருநித்திலமுமொய்த்தகிலுங்
கரையிற்சாரச்
சேடர்சிறந்தேத்தத்தோன்றியொளிபெருகுந்
திருநள்ளாறே. (10)

கல்வித்தகத்தாற்றிரைசூழ்கடற்காழிக்
கவுணிசீரார்
நல்வித்தகத்தாலினிதுணருஞான
சம்பந்தனென்று
சொல்வித்தகத்தாலிறைவன்றிருநள்ளா
றேத்துபாடல்
வல்வித்தகத்தான்மொழிவார்பழியிலரிம்
மண்ணின்மேலே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ வேதநாயகி சமேத ஸ்ரீ சங்கமேசாய நம:

திருநணாவென்னும்
பவானிப் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி.

விநாயகர் காப்பு.

தேமாலை தொடைமாலை புனைஞான
மங்கைக்கொடியாந் தேவி பாகக்
கோமானைப் பவானிக்காச சீமானைக்
கூற்றினுயிர் குடித்தாளானைப்
பாமாலைப் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி
யாற்பரவப் பரிந்தே பொற்கு
மாமாலை பொழிதருமதப் பிரணவக்குஞ்
சரத்திருத்தாள் வனசந் தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

2

நால்.

உலகெலாந்தன தொருவடி வாகியோ னுணர்கி
லலகிலா வுவை யாவையு மல்லயா மமலன்
விலகிலா வொளி மேவிய பவாநிவாழ் வேத
மிலகு தேவியின் பாகனென் றிசைப்பர்மெய் யுணர்ந
தோர் (1)

உணர்ந்துணர்ந் துணர்ந் துன்னையே பரமெனச் சுருதி
தணர்ந்திடா முத னடுவிறு தியிலுமே சாற்ற
வுணர்ந்திடா திறந் திடுபிற தெய்வத்தை யுன்னிக்
கணர்ந்தனி விறந் திடுபுலோர் காணபமோ நணுவே (2)

நணுத வீட்டினை நண்ணிட வெண்ணிடு நலத்தோ
ரொணுத புண்ணிதி மனைமணி மலரனை மண்ணே
ருணுதை புத்தமு தனையநல லடிசிற்கு முழந்நு
நணுவை நணணிடார் பரகதி நணுகலெந நாளோ (3;

நாளு நாளுமே பொய்சொலிப் பிறர்பொரு ளையநது
கோளு மெண்ணில கூறியே குடிகெடுத் துழன்று
தாளு மோய்நதிடத் தவந்தவிர் வழியிடைச் சரித்துங
கேளிர் பற்றுமே கொண்டுநன் னணுத்தொழார் கெடு
வார் (4)

கெடுதி கொண்டிடு மனமொடு கிளர்மொழி மெய்யும்
புடை பெயர்ந்திடா துனதுநற் றொடொழப் புரியாய்
விடை யுகைத்தொளிர் விண்மதி முடிககணிந் திலங்குஞ்
சடை முடித்திடு சஙகர சங்கமேச் சுரனே. (5)

சங்க மேச்சுர தற்பர சிற்பர தாணு
வெங்க ணுயக பரைதிரு நாயக வெங்குந்
தஙகு நாயக காவிரி நாயக தயங்கு
கங்கை நாயக தானக வதரிநா யகனே. (6)

வதரி மேவிய மறைக்கொடி கொழுநனை மணஞ்சேர்
குதலை மென்மொழிக் குமரன்றனை ருதைபைக கொடி
[யோன
விதலை நோய்தவிர்த் தாண்டிடும் விமலனை யன்றிப
பதரினை மேவிய தேவரை யுளத்துனிப் பணியேன (7)

பணியு மப்பணி புரிபவ னும்பணிப் பயனுந்
துணிவொ டும்மதைச் செயச்சொலுந நூலொடுகோ ருனு
மெணி யதற்குறு பயன்றரு பவனுநீ யென்ன
நணி யுனைதொழப் பண்ணுதி நணுவுறை சிவமே (8)

சிவமெனும் பொரு ளத்துவி தப்பொருள் செழிக்கு
பவமி லாதுயர் நான்கதாம் பொருளெனப தனறி
யுவந்த சாநதமாம் பொருளென மாமறை யுரைக்கப்
மவநதெ ருருனை யறிகில ரென்னறுப் பானே (9)

பரம னேயுனைத் தொழுதிடு புண்ணியம் பலியார்
பிரம னேமுதற் றேவர்கள் பிறந்திறந் துழல்வோர்
விரவு விண்ணிடைத தொழத்தகு விமலமெய்ச்சிவமென்
றுரவு மாமறை கூறுவ தெய்ஙன முணர்வார் (10)

வேறு.

வார்புளி யோடு புனலனல் வாயு
வயங்கிடு வெளிகதிர் மதியம்
ஏர்பெறு புருட னெனவுறு வடிவ
மெட்டுநீ மற்றெவ ருரியார்
தார்பெறு கொன்றை முடியனே வேதத்
தலைவிபங் குறைமணிக் குன்றே
நீர்பெறு பவாநி காவிரி சூழ்ந்த
நிலையனே நணுவினிர்க் குணனே (11)

துணைவனைக் கூறு மெட்டிநிற் கன்றிக்
கூறுவ தல்லவா கலைகளறியார்
பணிவலாக் கசடைப் பகவனை யதூரிப்
பாலினர் பாலமோர் விழியாய்
மணமலராகக் கொண்டு மதியமோ டணிந்த
வபதனை பங்கயப் பாதா
வணமயி பச்சை யுருவுடை மயிலிசேர்
மணியுறுய் நறுநகர் மருந்தே (12)

மருந்தகுய்ப் பிறவிப் பிணிக்கிருள் மனக்கு
வாய்த்ததோ ரொளிவிளக் காகு
யிருந்தகாண் முனிவர் நால்வர்க்கு மாலி
வியைந்தமுப் பொருள்விரித் துனைனக்
தருந்தகை ஞானச் சயம்புவே யமலா
சங்கரா தாணுவே பரமா
முருந்துநேர் நகையெம் மறைக்கொடி பாகா
முக்தனே நறுநகர் முதலே (13)

முதன்மைசேர் கலைக ளெவ்வெவற் றினுக்கு
முறைப்படு பூதஙக ளைவைக்கும
விதம்படு முலகம படைத்திடு வோர்க்கும்
விப்பிர ரெனவுரைப் போர்க்கும்
இதம்பெறு தலைவன பிரமநீ யென்ன
விசைத்திட லன்றிமெய் யன்பிற்
பதம்பெறு மனத்தோர் துதிசதா சிவவோம்
பவாநிதா யகனெனும் வேதம் (14)

வேதநா யகியங் கொளிர்மணி விளக்கே
விண்ணவ ருண்மகிழ் அமுதே
போதநா யகமே புண்ணிய ரோதி
பழுதகலர் பலமேனை போற்றுங்
காதலு யகனே கண்ணுதற் பரனே
கருதுவா ருளத்துறை கமல
பாதநா யகனே பரம்பொருட் சிவமே
பவாநிவாழ் தவாமுழு முதலே. (15)

பவாநிவாழ் முதலே பரமனே சிவமே
பங்கயன் சிரங்கொய்த பதியே
யவாவினி லெழுந்தி யவலமே புரிந்து
மண்பரை யடைந்திடா துற்றுந்
தவாதுனைத் தொழுது பன்மலர் சாத்தித்
தடையிலா தருங்கிடு தொழிலீந்த
தெவாறினி யுய்வே னெனக்கருள் புரியாய்
எந்தையே நந்திவா கனனே. (16)

நந்திடா வேத முதலிய கலையு
நவின்றிடு குடிலையு முருக்கொண்
டெந்தையா ரு சிவமே பரம்பொருளா றி
யெனவுரைத தவிறுமே புணரா
னந்தமா மலரோ னென்றிடி லுலகத்
தறிவுடைத் தகிசியா திகளா
லுய்ந்திடாச் சாபம் பெற்றவ ருன்னை
புணர்வரோ பவாநியுத் தமனே (17)

உத்தம னேமுன் னியக்கனாய் வடிவுற்
றொருசிறு துரும்புமுன் னிட்டுக்
கத்தனா னானென் றிருந்திடுந் தேவ
கணங்களா லசைக்கொணா தாக்கிச்
சித்துரு மறைந்தா யவ்விடத் தருளிற்
சிவையினா ரெனவுனை யுணர்ந்தச்
சித்தமே தெளிந்தா ருன்னரு ளின்றித்
தெளிவரோ திருநணாச் சிவமே (18)

தெளிவடைந் திறைநின் றிருவருட் போன்ற
செழும்புனற் பொன்னிநீ ராடிக்
களிமகிழ் வோடும் பூதிகண் டிகையுங்
கனம்பெறத் தாங்கியைந் தெழுத்து
மிளிர்மனத் துன்னி விழியினீர் பெருக்கி
மெல்லிடை வேதநா யகிபங்
கொளிர்நினை யுருகி யுருகியே தொழும்பே
றுற்றன னெத்தவப் பயனோ (19)

பயனுனைத் தொழும்பே றன்றியொன் றுண்டோ
பரமனே பன்னகா பரணா
வியனிலத் துயிர்கள் யாவையு மியக்கு
மெய்ப்பதி நீயலால் வேறார்
தயையொடும் பிணிப்பு நீக்கியே தாளிற்
றங்கிட வருள்புரிந் தின்பே
யினைதரப் புரியு மெந்தையே யீசா
விலந்தைமா நீழல் வாழ்பவனே (20)

வேறு.

பவனே முதலாந் திருப்பெயர்கொள்
பதியே யெல்லா வுயிர்களுக்கு
நவமே பெருக்கு மின்பளிக்கு
நலமே கருணைக் குறைவிடமே
யவமே பெருக்கி யுழல்நாயே
னநதோ கெடுவே னாயேற்
சிவமே தனிமை யநாதிமுத்த
சித்தே நவைவிற் றிகழ்பொருளே. (21)

திகழா காயந் தனைத்தோல்போற்
சேரச் சுருட்ட வல்லனன்றே
புகழா லுயருஞ் சிவனையன்றிப்
போவான முத்தி தனிலென்று
தகவே யுறுநன் மறைசாற்றச்
சற்று மறியா முழுமூட
ரிகமே புரிவர் பவாநிக
ரீசா வெவ்வா றுய்வாரே. (22)

எவ்வா றுன்னைத் தொழுதிடுவே
னெவ்வா றுன்னை யருச்சிப்பே
னெவ்வா றுன்னை வலம்வருவே
னெவ்வா றுனது புகழ்விரிப்பே
னெவ்வா றுன்றன் சிவாகமங்க
ளியம்ப வல்லே னருளுறைவோ
யெவ்வா றரிய தமிழ்நூல்வ
ரிசைப்பா வுரைக்க வல்லேனே. (23)

வல்லாப் புலையார் மனையிடை
    மயங்கி யுழன்ற மதிகேட
னில்லா வாழ்வை நிச்சயமா
    நினைந்து நின்பொற் பதம் வழுத்தாப்
பொல்லாப் புலையேனை றனையாளப்
    பொருந்தாம விடைமேல் வருவாயோ
செல்லார் பொழில்சூழ் வதரிவனத்
    தேவே யமரா சிகாமணியே. (24)

தேவ தேவன் மாதேவன
    சிவனமா கேசன சர்வேசன
மூவ ரறியா முழுமுதல்வன்
    முத்தன் சித்தன் முற்றறிவன்
ஏவா தமைக்குந் தம்மைமைக்கு
    மின்றியோன பரமன பூரணனென
றோவா மறைக ளறைந்துமறைந்து
    மொருவ னன்றிக் கூறுமே. (25)

கூறு மீச னெனுநாமங்
    குலவு தேவ ரெவர்களுக்கு
மேறு மென்றென் றுணாத தவல
    மியம்பித் திரிவர் மறையுணரா
ராறு முடியின் மிசைத்தரித்த
    வமலா விமையோர் வணங்குகழ
யேறு கண்ட நினைக்கன்றி
    யேவர்க் குரித்துத் திருமொழியே. (26)

திருமால் பிரமன் இந்திரன்றன்
செல்வப் பதமும விரும்பிடே
னொருமான் கரத்தி னொளிர்தரநின்
றொளிரும பரம வெளியினிடை
யருவா யுருவா யருவுருவ
மாகநிற்குந்த னெதாழி லுடைத்து நீ
மருமா மறையின் வடிவிலங்கை
யமருங் கமல மலர்ப்பதனே (27)

கமல மலரோ ராயிரத்தாற்
கருத்தி லுன்னைத் தனியிருத்தி
விமலம் பெறவே யருச்சனைசெய்
விண்டு மலர்க்கண் கொண்டருளிச்
சமரந் தெறுந னேமிதரு
தலைவா விரவி பறறகர்த்த
நிமலா பவாநி நகருறைபு
நிறைவே யுண்மை மறையோனே (28)

மறையி னினையே மறையவனு
வகுத்து மரியே முதலானோர்
முறையே மற்றை வருணரென
முழங்கு மறையோர் வணங்குதெய்வ
மிறைவா நீயென் றறிந்துமிகழ்ந்
தேதி லாரை வணங்கலவர்
குறைவே யவர்கள் வேதியராக்
கூறல் நகைப்பை விளைப்பதுவே (29)

வேண்டு மடியர் தங்கள் குறை
　　வேண்டி முடிக்கும பெருமானே
பூண்ட கருணைப் பெருவாழ்வே
　　பொலலா மணியே பொன்னேயோ
நீண்ட சீர் ததி நின்மலனே
　　நிகழ்நன் னணுவி லுறைசிவனே
காண்டல செய்யும பரமபொருளே
　　கரிசில் வதரிக் கண்ணுதலே. (30)

வேறு.

கண்ணுதலோன் கனற்றலைவன் கருதுமறைத்
　　தலைவனெனக் கழற லோடும்
புண்ணியமில் பாதகத்துப் புலைத்தக்க
　　னிகழ்நதுரைத்துப் புரிந்த வேள்வி
மண்ணினிற்பல் கிளைமடித்துத் தலைதொலைத்துத்
　　தகர்த்தலையே வாய்க்கப் பெற்றான்
நண்ணியுனைத தொழாதிகழ்வோர் கதியிதுவாம்
　　நணுவி லுறை நன்மை யோனே (31)

நன்மையிலாத் தக்கன்மகந் தனிலுற்ற
　　பெரும்பாவ நவைசேர் தேவர்
வன்மைபெறுஞ் சூரபன்மன் வாதனையுட்
　　சிக்கிவெகு வைக றேறுந்
தன்மையிழந் துற்றதுயர் சாற்றுவாரன்
　　சிவசிவமுன் சார்ந்த மற்றோர்
பன்மைதரு மருஞ்சாபம் பட்டழிந்தார்
　　திருநணுப் பரவா தநதோ. (32)

அந்தோமற் றெவர்பாலி லறைந்திடுவே
 னையாவென் னருமபா டெல்லா
மெந்தாய்நின் னடிபாவு மெளியேனைக்
 கைவிட்டா லென்செய் வேனால்
பைந்தார்கொ ணறுங்கூந்தற் பைங்கிளியென்
 னம்மைவலம் பரந்து நிறகுங்
கொந்தாருங் கொன்றையனே பவாநீகர்க்
 குலக்கொழுந்தே குலவுஞ் சோதி (33)

குலவுமறைக் கொழும்பொருளே கோமளமே
 பவாநிகர்க் கோனே ஞானப்
புலமைமிகுத திடுங்காழிப புரவலனு
 நாவரசும புகலு ரூர்க்கோ
னிலகுமணி வாசகத்தேம மிறைவருமே
 புகல்துதிக ளேற்கு நிற்குக்
கலகமனக் கொடியேனசொல் கவிதையுமேற்
 றிடுங்கொன னைக் கடவு ளானே. (34)

கடவுளரெ லாநதுதிக்குங் கடவுளே
 யெனதுளததுங் கலக்குந தேவே
புடவியுயி ரெவற்றினுக்கும் பொருநதிடும்பா
 சங்களைநது போத நல்கித்
தடையறவா னந்தவெள்ளந் தனிலழுத்திப்
 பிறவாத தன்மை யாக்கும்
விடையவனே யவாநிகர் வித்தகனே
 பரமேசா விமல வாழ்வே. (35)

வாழ்வேகற் பொருங்கருணை மலைக்கோனே
வைப்பேமெம வளளற் காழித்
தாழ்விரிருப் பிளளையார் தனியனபுத்
தமிழ்மாலை தநதா யென்ற
னூழ்வினையெ லாபபோக்கி யுனதிருக்தா
மரைமலர்ததா ளுளத்தே கொண்டிப்
பாழுமபிறவி தனையொழிகக்க கருணைவைததாய்
என்ன தவம பண்ணி னேனே. (36)

பண்ணியமு மன்பர்குட்டும பிட்டுமகிழக்
தருளளிக்கும் பாலன் றானுக்
தண்ணியசொற் றமிழ்மாலைக் குருகியருள்
அளிக்குமொரு தயாளச் சேயு
முண்மகிழ்நது குலவமறைக் கொடிபாகத்
தொடும்பெரிது முளம்பூ ரிக்கும்
புண்ணியனே யெனையாளுமபூரணனே
திருநணுப் புராண தேவே. (37)

தேவேமுன் னியமபயந தீர்ப்பதற்கு
நின்னடியைச் சேவித் தெநதாய்
காவாயென் றடிபோற்று மறைச்சேய்ககக்
காலனைமுன் காலால் வீழ்த்தி
யோனாத பேராயு ளுதவுமுன
தருங்கருணை யுன்னி வந்தே
னுவாவென் றனைக்காவா யம்மானே
பவாநியில்வா ழமல மூர்த்தி (38)

மூர்த்தியுனை யன்றியெவர் முதல்மூர்த்தி
யாயுள்ளார் முன்னோர் நாளி
லார்த்திடும்பே ரலைகடைய வதிற்பிறந்த
நஞ்சுகண்டே யலறிக் கூவி
வேர்த்துடலம் பெரிதுழந்து வீழ்ந்துனடி
துதிதேவர் வீயா தய்யச
சிர்த்திகழ்நஞ் சுண்டருளுந் திருநணா
வுறைசிவமே தேவ தேவே. (39)

திருநணா வென்றொருக்கா லுரைப்போரே
பெரியோர்கள் செல்வ மல்குந்
திருநணா நகரடையப் பெறுவோரே
முற்சென்மத் திருவி னுளர்
திருநணா நகரடைந்து திருப்பொன்னி
நதியாடித் திருத்தாள் போற்றித்
திருநணா வுறைசிவமே யெனத்துதிப்போர்
முத்திநெறி சேர்வ ரன்றே. (40)

வேறு.

அன்றன் றன்றென் றருமறை கூறிப்போய்
நின்று நிற்கண்டு நேரொன்றுஞ் சொற்றிடா
தொன்றும் வேதக் கொடிபட ரோங்கலே
துன்று சோலைகள் சூழ்நணாச் சோதியே (41)
சோதியே யெனை யாண்டிடு தோன்றலே
யாதி, யேயரா னேயட்ட மூர்த்தியே
நீதியே நிறை வேதிம லாம்பிகை
பாதியே பர னேநணாப் பானுவே (42)

பாநு வென்ன வொளிர்த்திரு மேனியாய்
பாநு மத்தி யொளிர்திருப் பண்ணவ
பாநு நேத்திர பர்க்க பதத்தொளிப்
பாநு வேநணு வார்ந்த பகவனே. (43)

பகவனே வினை பாற்றுப வானிலையம்
முகவ னேமுத லேயென தென்பெலா
நெகவ னேக முறைதொழு நேயங்கொண்
டுகவெ னெஞ்ச முருகிடப் பண்ணுறுமே (44)

பண்ணுந் தொண்டொடு பத்திசேர் நெஞ்சொடு
முண்ணி னைந்துனை யொண்மலா கைக்கொடு
நண்ணி நானெறுழு நாளுறு மோநணு
வுண்ணி றைந்தெ னுளமகிழ் நேயனே (45)

நேய மிக்கு நினைநெஞ்சி னுட்பதித்
தேயுங் கேள்வி யடியர் திருவடி
நாயு மேயிகழ் நாளும் பணிந்திட
லீயு நாளுமுண் டோநணு வெந்தையே. (46)

எந்தை யேயிறை யேயிவ் வுலகவாழ்
வுந்தூக் துன்பலா லொண்சுக மொன்றுமே
தந்தி டாதெனுந் தன்மை யுணர்ந்துனை
வந்தி யாதவர் வாழ்வென்ன வாழ்வரோ. (47)

வாழ்வுஞ் செல்வமு மாப்பெருங் கல்வியுக்
தாழ்வில் வன்மையுந் தன்மையு மேன்மையுஞ்
சூழ்வு சேர்சுற்றுந் தோமி லிலங்கைக்கீழ்
வாழ்வு கொண்ணினை யன்றிமற் றுண்டுமோ. (48)

உண்டோ நின்னையொப் பானவ ரெங்கினுங்
கண்டோ மென்னவெ னுட்கலந் தானந்தங்
கொண்டே யின்புறக் கோற்றேன் பிழிந்தனை
வாண்டார் சோலை பவாநிமா கேசனே. (49)

வாண்டார் கூந்தல் மறைக்கொடி பாகத்தெங்
கண்டே சர்க்கரைக் கட்டியே யின்பமே
பண்டே தேவர் பயங்கெடக் காரியுண்
கண்டனே நஞுக் காரண வெந்தையே (50)

வேறு.

எந்தா யுனைத்தொழுவா ரெல்லாரு முய்ந்தடைந்தா
ரந்தோ கெடுவே னவலப் பவமதடைந்
துந்தாத் துயர்க்கடனீந் தொண்ணு துழல்கின்றேன்
பந்கார் விரன்மடவாள் பங்கா பவாநியனே. (51)

பங்கே ருகனரியுன் பாதமுடி காண்பதற்குக்
கொங்கார் மலரதனைக் கொண்டுன் குரைகழல்கள்
மங்காமற் போற்றும் வகையறியா தேமயங்கி
யிங்கே யசேதனமா யேமாறி ஞாரசே. (52)

அரசே யிலங்கைநிழ லண்ணு வுலகர்சிலர்
விரைசேர் திருநீறு மிக்ககண்டி யும்புனைந்தும்
புரைசேருங் கற்பில்லாப் பூவையரைப் போன்றயல
வரையே கடவு ளெனவழுத்தி வாழ்வரெனே (53)

என்னே யுயர்கா யத்திரியென் றெண்ணுமது
நின்னேய மிகரு ணிசை நேர வுரைத்திடுமென்
றன்ணு மறையுணர்ந்த வுத்தமர்கள் கூறுவராற்
பின்னே யதை யுணராப் பேயர் பிணங்குவரே. (54)

பிணக்கும் பிறசமயப் பேய்ப்பற்றுக் கொண்டாடி
யணங்குபல கொண்டோ ரறியா துனைப்பழிப்பார்
வணங்குமறை யுன்னையன்றி மற்றெவரைக் கூறுகிலை
யிணங்கும் பரமபொருளென் றிலங்கதைப் பெருமானே.
(55)

பெருகுமன்பு பூண்டே பிரசமலர் கொண்டுனடி
யுருகுமுளத் தாறன்றொழுவா ரோயவர் பிறப்பொழிந்தே
கருகுமனங் கொண்டே கவலை யடைநாயே
னருகு நிறைவதரி யண்மித தொழுவதென்றோ. (56)

என்றோபஞ் சாக்கரமே யேய்ந்தசிந்தை கொண்டுறுவ
தென்றோமெய் யன்பர்குழாத் தெய்தித் தொழுதிடுவ
தென்றோ மறைக்கொடியோ டேதியுனைக் கண்டிடுவ
தென்றோ திருநாளு வெய்தியுறைந் தேத்துவதே. (57)

எய்தியமா டாடு மெழின்மனையு மக்களுமே
யுய்தியுற வாயத்தவையென் றுன்னு மடவோர்கள்
செய்தியெலா மென்றனக்குச் சென்மப் பகையாகச்
செய்தியென நின்றேன திருநாளைப் புண்ணியனே (58)

புண்ணியமுங் கண்ணியமும் புன்மைதவிர் நன்னெறியு
மெண்ணியவெல் லாமுநின்றா ளேத்தி லுறுவதென்றே
திண்ணியநல் லூக்கமொடு சிந்தைகொண்டே னீலம
[லர்க்
கண்ணிமறை வல்லிபடர் கற்றோள் வதரியனே. (59)

கற்றவருக் கேவல்செயேன் கற்பனவே கற்றறியே
னற்றவர்கள் பொற்பாத நாளுந் துதித்தறியேன்
பற்றலர்க ளொழுன்றும் பராகமெனக் கண்டோயே
யுற்றவருக் குறுதுணையே யோங்கிலந்தைப் பதியானே.
(60)

வேறு.

பதியானை யெண்ணி லுயிர்கட்கு மன்பு
பதியாத நெஞ்சி னிடையே
வதியானை நீழல் வதரிக்க ணென்றும
வதிவானை மாதா சருவி
லுதியானை மெய்யி லுதியானை காதை
யெனவோது வோனை யொளிருங்
கதியானை யுன்னி யுருகா தொழிந்த
கடையேனை யாளுகை கடனே (61)

கடையேனை யாள வருவானை வேத
கலையிற் கலந்த பரனை
விடையோனை வண்மை மிளிர்வோனை முக்கண்
மேலோனை யன்பர் மனவாழ்
வுடையோனை வெள்ளி யுயரோங்க லென்று
முடையோனை வரிகொ ளுரியி
னுடையோனை நல்ல வதரிக்கண் மேவு
முடையோனை நெஞ்சி னினையே. (62)

நெஞ்சங் கரைந்தெ னஞ்சும மொருங்கி
நீரா று வார விழியே
விஞ்சுங் கரங்க ளுஞ்சும் பல்போதுன்
மேலாய பாத மிடவே
நஞ்சங் கரந்து துஞ்சுங் களத்த
நறையேற தேறு மிறைவ
தஞ்சம் மிலங்கை யிலகேச வென்கை
தமியே னெநா ளுறுவனோ. (63)

ஏந்நா ளுறுது திருமலை தெழுந்தை
யிமையமோடு மெண்ண லூறுநா
வொருநா ளுறுது திருநீறிலங்கு
மொழினமேனி கண்டு மகிழ்நா
ளொருநா ளுறுது பதுமப் பதங்க
ளிதயத் திலங்க லூறுநா
ளொருநா ளிலகதை வனமேவு சங்க
மேசா விசார மறுநாள் (64)

அறுகா விளங்கு குழலா ளிலகதை
யமாவா ளெனுத்து துயர
மறுமா திரககி யருளே ததும்ப
வடியேனை யாளு மனதா
ளுறுபா கமாக வருவா யெனவு
னுபபாத மின்று தொழுதே
னறிவே துலகு சிவமே நலுவி
லாசே நிறைந்த முதலே (65)

அரசே விரும்பி முரசே யியம்ப
வமரொடு நின்ற விசயன்
கரசே கரங்கொ டடியே பணிந்த
கணமான் மொழிந்த கவினு
ருரைசா லுகின்ற மறைநூ லுமுன்ற
னுயர்வே யலாது மொழியா
துரவா லவன்ற னுயிர்போகு காறு
மொளிர்பூஜை கூறு முளமே. (66)

ஒளிர்வா னிலங்கு கதிரூடு மாய
னுளமூடு நின்ற வொருவ
தளிர்போ லியங்கு திருமேனி கொண்ட
தவவேத வல்லி தலைவ
குளிர்வா னிநந்து குலவா வலர்ந்து
குரவே துலங்கு சடைய
மிளிர்கா விலந்தை நகரா விறைந்த
வினையேனை யஞ்ச லெனுமே. (67)

அஞ்சே லெனுங்க ணரமாத ராசை
யதனூன் விசும்பி னடைகீழ்
தஞ்சே யெனுன்ற னடிசேரு சீலர்
தமையே விரும்பி வருமோ
விஞ்சே றுயர்ந்த கொடிசேர் காதத
விதியார் கடக்க வுரியார்
நஞ்சேறு கண்ட நளிர்கொன்றை சூடு
நாதா நஞுவி லமர்வோய். (68)

அமர்விண்ணி லோடு மருணன்பல் துன்ற
வலரும பகன்ற னொளிர்கண்
தமர் நண்ணு தீய சிறுவேதன் மண்டை
தழலெச்ச னென்பர் தலைகா
வமர்கொண்டு நின்ற வரிவீர மாதி
யதமா யொழிந்து படவே
சமர்கொண்ட வீர தலசங்க மேச
தவசங்க ரேச கதியே. (69

தவமே புரிந்த தெருவோ வுறைந்து
நலமேவு பொன்னணி யுடனே
நவமே வயர்ந்த மணியே கொழிக்கு
நலமார் பவாநி யதுசேர
குவதாகு கூட லிடையே படிந்து
குழகா மறைநக கொடிபடா
சிவமே யிலங்கைத நிழலே யமர்ந்த
தேவே யெனப் பகரவே (70)

வேறு

பகர்வரிய மறைகளெலாம் பரவுகின்ற பதியே
பண்ணவனே யென்னரசே பாலனமா விழியாய்
நுகர்வரிய போகங்க ளுகந்துயர்ந்த பதமே
நோயின்றி யுறைவரெலா நன்றுளே வழுதறி
யகமகிழப் பெற்றவர்க ளன்றியெவ ரயலா
ரம்பொன்மணி யம்பலத்தெம் மருமருந்தே சிவமே
தகவுரிய விலங்கைவனந் தங்குபெருங் கனியே
சங்கரனே பசுபதியே தாவில்பரஞ் சுடரே. (71)

பரஞ்சுடரே பரசுகமே பரவெளியே பரமே
பரசிவமே பரநிலையே பரவுபெரும் பொருளே
சிரபுரமார் சிவஞானச் செல்வர்கவு ணியனார்
தினம்பரவு நவமணியே திகழுமுகக்கட் கரும்பே
அரகரவென் னுளத்தமர்ந்த வருமணியே மலையே
யருட்கடலே யிருட்பகையே யாலநிழ லமர்ந்தே
பரவுமறை யாகமங்கள் பகருமுமா பதியே
படரிலங்கை வனநாதா பகவவெனக் கருளே. (72)

இலக்கை யனந்த தென்றமம மொக்காயே மறைக
ளொன்றுமுளா யென்றுதொழு மியலறிந்தே னிறை
சிலந்தியொன்று புரிபூசை யுளந்தனிலே மகிழ்ந்து [யே
செங்கணுற் றுகந்துமரு ளங்கண்ணு விமலா
கலந்தடியார் துதிகூறிக் கண்ணீர் பெருக்கிக்
கைகோதந்துக குரவையிட்டுக் களித்தாடும் பெருமை
நலந்திகழுந் திருநற்று நாதசங்க மேசா
நாயகனே யெனையாளவாய் நாடரிய பொருளே (73)

பொருளேயென் பொன்னேயென் புந்திமகிழ் கனியே
போதமருள் ஆதாமே புத்தமுதச் சுவையே
தெருளேகொள் மனப்பெரியர் தேடுபெரு நிதியே
செம்மைமறை யோலமிட்டுந் தேறரிய வெளியே
இருளேகொள மனச்சிறியே னேதத்துகுண மலையே
யெண்ணுமலை வலவிபடா கணனியமாந் தருவே
அருளேகொள் விழியரற்று வாவடுதண் டுறையா
யவிநாசி யப்பாநின னருணினையப் பணியே (74)

அவிநாசி தனிலன்றே ரருமறையோர் மகவை
யகலவாய்க்கொள் கராவினின் றழைத்தருளு நலத்
தவவாயமை யபசினுக்குத் தணகயிலைக் காட்சி [தோய
தான்காட்டுங் கருணையனே சடையவனே விமலா
பவவாய்மை யொழியாதேன படும்பாடோ பெரிதே
பகரவெளி தலவேநற் கனவெளி யுறைவோய
சிவசிவவென் றுயரொழிதந் திருவருளுக் கிலக்காச்
செய்குதியோ பவாங்கொச் சிலமுழு முதலே. (75)

சீலமில்லேன் றவமில்லேன் செய்கைநல மில்லேன்
தெளிவிலலே னன்புடையார்ச் சேருமறி வில்லேன்

கோலமில்லாக் கொடியனொடுங் கூடுகுண மில்லேன்
கோதிலனே யாதியனே கோலவெயி றணியோய
நாலுமறை புகழ் நாயா பவாநிகந்த நாதா
நவிலபஞ்ச கிரிசூழ நடுவணுறை நலமே
தாலமதி லுயாமகியங் தரிசகருளு மொருத்தா
சங்கமேச் சுரனேயென பங்கமோட்டிடுமே (76)

பங்கமரு மறைக்கொடியெம பாகுமொழிக் கன்னி
பரசுமடி யவர்களுக்கே பதமருளு மரசி
துங்கமொடு கணடிடவே சிங்கலிலசீர்ச் சபையில்
தொன்மைநடம புரிசிவமே தூய்மையிலலா நாயேன்
பங்கமறுத் தினனடியார் பங்கிலுற வருளாய
பண்ணவனே கண்ணவனே பவாநிவள ரமுதே
எங்குநிறை பூரணமுன் னிலநதைவனக கபோத
மிரண்டுமரு ளடையவரு ளீசாதே சிகனே. (77)

தேசிகனைக் கருணையனைச் சிவையையிடத் தவனைச்
செங்கமலப் பதத்தானை யங்கமல மலராற்
பூசனைகள் புரிந்தவன்கண பொங்கமுறக் கொண்டே
பொற்றிகிரி யற்றமதிற் பொற்பினொடுங் கொடுத்த
வீசனைமுற பனறிகோ டானையுரி யிலங்கு
மீடிலரி புரிபானமை யோடறல்மீன் கண்ணு
மாசறவோர் குறளனமுங் கொளபுமுறக் கொண்ட
மாதேவைப் பவாநியனை வாழ்த்திடுவன் யானே (78)

வாழ்த்தவெனக் கினிவாயும் வணங்குதற்குத் தலையும்
வண்புகழ்கேட் டிடச்செவியும மலரிறைக்கக் கரமும்
யாழ்த்தபிறப் பறுத்திடுவான றிருககோயில சூழப்
பதமுமவன் றிருவடிவம் பார்த்துயரக் கண்ணும்

வீழ்த்தசெருக் கொடுதினோகது விம்மிவிம்மித தேம்பி
வியாவைவிட்டுக கூத்தாட மெயயினையுங கொடுத்தாய்
சூழ்த்தமது காமுாலுங் தாரோயாற் பவாநிச்
சோதியுமை பாதியனே சோர்விலணிங கியானே (79)

சோராம லெமன்வருஙகாற் சோரந்துவிழா தடியேன்
துய்யதிரு நீறணிநது மெய்ம்மையெழுத் தைந்தா
லாராமை மேற்கொண்டிங ககங்குழைநதே யுருகி
யஞ்சலிசெய் கரமொடுன தடிவழுதத வருளாய்
தேராம லயன்மாலுங தேடுமணி மலையே
தெள்ளியோ ருள்ளமதிற் றிகழ்தருநல் லொளியே
நீராக வுருஙகஙகை முடியவனே சூலம
நிலாவுகையா திருநஞ நீலகணடேச் சுரனே. (80)

வேறு.

நீலககிரி போலுற்றிடு மாலுககரி யவனே
நிமலைககொரு பகுகுற்றிடு நேயாவொளிர் தூயா
தாலககிரி வாழ்வுவிற்குரி யானுககொரு தாதாய்
தஙகுஙகிரி யெனுமென்வினை தனையேயினிமோதாய்
பாலுககொரு சேயுற்றழ லாலக்கட லீந்தாய்
பரமாவென வெமனுலயர் பாலற்கவண் வாய்ந்தாய்
சீலசிவ ஞானப்பர தேவாநஞ மேவுஞ்
தெய்வக கமலப்பாதனே செல்வப்பெருமானே. (81)

செல்வச்சிவ மேயற்புத தேவேநஞ வாழ்வோய்
சிவைநற்கல சப்பாலுணெ ணுளமொப்பிய தேவும்
பல்கத்தவ ஞானத்தொளி பாரெஙகணு மாகிப்
பாவுக்கிறை யாகச்சொலு நாவுககிறை தானு

மல்மத்தியி லொண்பாவைபா லுண்மைக்குறு நாத
ஞசச்சொலு ஞானசசுட ரருணமாகட லரசும்
சொல்நற்சுவை கனியககனி சொரியெந்தையுமொழியுஞ்
சோதிககவி யாதிகளென தேசககவி யுறுமோ (82)

ஏதககுண மேதக்கதெ னென்னைநகொள நண்ணி
யிருந்தேனைநி னருந்தாடொழ வெண்ணித்தகையை
நீதக்குண மலையேயரு ளுதததவ நிலையே [பணாளுய்
நிமலப்பெரு மானேகர கமலததொரு மானே
யோதககொளு பரனேமலை வேதக்கொடி வரனே
யொளிர்கஙகை முடித்தாய்மழு வொருசெங்கை பிடி
தாதத்திமி யெனநட்டம தாடபபொலி தாளா [ததாய
தண்ணுளாவத ரிக்கானில கணாறுமறை முதலே (83)

மறையிற்பொரு ளொன்றேயென முறையிறபொரு
[ளுணரா
மாநதர்ப்பசு வாகுநதமை மேயநறபொரு ளெனயார்
முறையிற்சொலு மநனுட்பொருண முதனமைபபா
[மொன்றே
முதிரும்மறை யுணரும்பொருள் கதிரின்றிய மலமாந
திறையிற்படு பொருளாகிய சிவப்பொருளெனவே
தேறத்தவ மேவற்கிலா மாயைப்பெரு வினையோர்
நிறைவுற்றிடு முனதற்புத நேயததிரு வருளே
நேராதவர் சேரார்நளு வாரதவைத முதலே. (84)

முதலைப்பிடி யதிலுற்றிடு மூடக்களி ரூதி
மூலப்பொரு ளேயென்றுலி மூளக்கத றியபோ
ததனைத்துய ரதனிற்கெடா தாளக்கதி ராழி
யதைவிட்டிடு வோனேபர மாரும்பில ரொன்றே

பதறிச்சொலு மனிதர்க்கொரு பாங்கார்விடை யாகப்
பகர்நூல்க ளாதிப்பொருட் பானீயென லுணரார்
திதலைப்புணா முலைமாதுமை வதரிப்பெரு மானே
சேவிற்பொலி யாவித்துணை யேயுத்தம தேவே. (85)

தேவிற்பெரு மாலுந்தனி மாவுநதெளி வாருந்
திருராமனு மழுராமனு முயர்வாமனு மலரும்
பூவிற்பொலி கணனுஞ்சல மேவுற்றிடு மீனும
புகலாமையு மிகுமேனமு மகமேவிய வரியு
நாவிற்பொலி தேவிகுறு மாதிதொழி லானு
நறுமாமணை முறுமாமலர் நாளுங்கொடு பாடி
மேவித்தொழு தாவித்துணு லேயித்துணை மேன்மை
மிக்காரெனு மெக்காலமும வியாதன்னுரை மெய்யே
(86)

வியாதப்பெயர் கொளுமாமுனி வேதப்பொரு ளுணர்
[வோன்
விரிவாகுபு ராணந்தச மென்னுந்தொகை யாநிற்
கியாதுங்குறை யாதுற்றிட வோதிப்பின ரயன்மா
லலருங்கதி ரவனங்கிய ராதிகுய ரெட்டென்
னியாயங்கொளு தொகையாயுற நேருங்கதை கூறு
நேர்மைத்தனி யோகமைப்புல னுணியோ ருணர்வார்
[கள்
தியானப்பொரு ளாவாய்கரு வியாநிக்கெரி யாவாய
செம்மைப்பொருளானேசுறு வுண்மைப் பெருமானே
(87)

பெருமாமறை யோவிட்டிடு பெரியோய்கரி யுரியோய்
பிறையும்மலர் நறையுஞ்செறி பிணையுஞ் சடையுடை
[யோய்

ஒருமாமத னழகங்கம துறு நுண்பொடி கண்டோ
யுலகம்புகழ் கருமானுதி ரங்கொள்கம துடையோய்
வருமாபெரு மொருகாவிரி வளமேவுப வாநி
வதிநல்லமு தககும்பம துறமோர்நதி தானு
மருகாவிணை தருடணணிய மிகுதானம துறவோ
யளகாபுரி யாய்காநம னணுகாதெனை யரசே (88)

அளகாபுரி நகரான்முத லாகப்பல ரிங்கே
யமலாநினை வழிபாடுசெய் தடைந்தார்பலன் மெய்யே
வளமாகவி பாடித்துயர் வாடத்திரு ஞானம்
வாய்ந்தோர்நதி தோயந்தேபவ மாய்ந்தோர்பல ரன்
உளகாவிடை முகில்மேவிட வோதக்குயில் கீதம் [றே
உளமேமகிழ் மயிலாடிட வொளிர்கிள்ளைகள் பூவை
குளமாவிழி யாநினபுகழ் கூறத்திரு மிளிருங்
கொங்கிற்றிரு நணணுவறை யெங்கட்கிறை யோனே (89)

இலைறயேசர ணீசாசர ணேதந்தவிர் மாதா
விணையுந்திரு மெய்யாசர ணையாசர ணென்னு
ளுறைவாய்சர ணொருவாசர ணேமென்பொரு ளானே
புனருளசர ணன்றருள்சர ணொளியாய்சரண வெளி
நிறைவாய்சர ணியமாசர ணிததாசர ணத்தா [யாய்
நேயாசர ணுயாசர ணிமலாசர ணமலா
குறைவில்லதோர குணனேசர ணினதம்புய பதமே
குறுகுந்தமி யேனுன்சரண் குலவுந்நெ வரனே (90

வேறு.

அரவமார்பணிப் பரமபோற்றியெம்
மையம்பொழுற்றினை மெய்யனே

யமலபோற்றியெம் மடிகள்போற்றிநல்
லரசபோற்றிநல லழகுறைஎ,
சிரவபோறறிசெஞ சேவபோற்றியார்
தேவபோற்றிசெங் கமலமேற்
செறியுநான்முகன் றலைகொளுந்தம
தீனனுயினேன் போற்றியெம
பரமபோறறிமுப் புரமெரிததிடும்
பகவபோற்றியெம மமமையின்
பாகமார்திருத் தேகபோற்றியே
பதரிமேவிய சதுரனே
குரவமார்திருக் குமரநாயகன்
கோதிறநதையே போற்றியாள்
குழகபோற்றியென் குறைகமாத்திடுங்
கோலபோற்றியோ போற்றியே (91)

கோலபோற்றிசே ரலபோற்றியென்
குறைகமர்ததிடுங் குமுதவாய்க்
கோதைமென்மலர் வேதநாயகி
கொழுநபோற்றிவெம மழுவனே
தாலமேனுயர் சேவுயர்ததிடுந்
தலைவபோற்றியெந தநதையாந்
தருணபோற்றிமெய் வருணபோற்றிசெஞ்
சரணபோற்றிநால வேதமா
நூலபோற்றிமா மூலபோற்றியே
நுவலருநதிருக் கயிலைமே
னுதிகொளமூவிலைச் சூலமேந்தியாய்
நுன்றிருப்பதம் போற்றிநற்
சீலபோற்றிமா விலங்கைதமேவிய
செல்வபோற்றிகண் ணுவரு

தேவபோற்றிவிண் ணுநிபோற்றிவாழ்
சிவாயபோற்றியோ போற்றியே. (92)

ஆதிபோற்றியான னப்பபோற்றியென்
னததபோற்றியென் னருமைசேர்
ஐபபோற்றிவாழ துய்யபோற்றியிங்
காருமொப்பிலா தேவொளிர
சோதிபோற்றிமா நீதியோற்றிவான்
றுலஙகுகின்றதோா தனமைசேர்
தொனமைபோறறிமெய்ம மினமைபோற்றியுன்
றொடாபறுததோா உமையவள்
பாதிபோற்றிநற பதரிமாநிழற்
பகவபோறறிவஙந சகாகளபாற்
படர்கிலா தவா போற்றிபஙகயப
பதநிழற்கணே போறறிபிண்டெனே
யேதிலாள னென றெணணிநீககிஞ
லெஙகணுய்குவேன போறறியெவவிடத்
தேவர்பாலஙட ந தெய்தபஙகநீக
கென்றுவேணடுவ தெந்தைபோற்றியே (93)

பஙகயப்பதம் போற்றிமேருவிற்
பண்ணவததிரு மாலெனும்
பாணபோற்றிமா வேதமாவுடைப்
பாரெனுந்திரு மாரதத
துஙகபோறறிநற் சஙகபோறறிநற்
சோதிபோற்றிநஞ் சுண்டிடு
தூயபோறறிமா மாயபோற்றியேர்
துன்றுமாண்மழுத தோன்றலா
மெஙகணுயகா போற்றியென்னையா
ளீசபோறறியோா தேசனே

யெந்தைபோற்றியெம பெருமபோற்றியோ
வேலவாகுழற கௌரியோா
பங்குடைப்பெரும பரமபோற்றிச
ககனமாாநட ப பாதனே
பசுபதித்தனிக கடவுளபோற்றிநீள
படரிலநதைமா நிமலபோற்றியே (94)

நிமலவிடுமமுப படைதுலஙகிய
நிததபோற்றிசா ஓதகம
நிமலபோற்றிகண ணுதலபோற்றிகன்
னெறியபோற்றி மேதறிவாகள
அழனிறததவா வாலமுணடரு
ளாதிபோற்றியென றனுதினங்தொழும்
அணணாபோற்றிமுக கணணபோற்றியா
ரருளபோற்றிவா ருறுசடைக
குழகபோற்றியெண குணமுடைப்பெருங
குணமமனனதோா கோலமார்
கோதிலாதவா போற்றிபுண்ணியக்
கொளகையாகம மோதிடும
அழகபோற்றியென னபபபோற்றியெம்
மடிகளபோற்றிவே ரூப்பிலா
வாசபோற்றிசீ ரிலநதைநீழலவா
ழமலபோற்றியோபோற்றியே (95)

அமலபோற்றிவெண் ணீறணிநதொளி
ராகபோற்றிவிற் கயிலையென்
னசலபோற்றிகண் மணியணிநதிடு
மதுலபோற்றிநின னடியனை
முமலநீககியாள முதலவபோற்றிமுப்
பொருளவிரிததரு ணெறியருள்

முத்தபோற்றியெங் கத்தபோற்றிவண்
　　சுத்தபோற்றிமுற் காலனைக்
கமலநேரடிக் கழலகொடெற்றிய
　　கடவுள்போற்றிகங் காதர
கரடகுஞ்சரத் துரிவைகொண்டிடு
　　காரணாநிறை பூரணா
சிமயமால்வரைக கன்னிபங்குறை
　　தேவபோற்றியோ மூவருந்
தோகிலாததோர வதரிமேவிய
　　சீலபோற்றியோ போற்றியே (96)

சீலபோற்றியன் ருணிழற்கணே
　　சின்மயக்குறி விரலினாற்
றெளிவுணர்த்திய முழுமுதற்பொருட்
　　டெய்வபோற்றியென் செய்கையைக்
கோலமாக்கிநின கோலமாகழற்
　　கொண்டுகாத்தவா போற்றிவஞ்சகக்
கொடியனேனையு மடிமைகொண்டிடு
　　குணநிறைந்தவா போற்றிநாயினேன்
தாலமீக்குய ரேகிலித்தலந்
　　தங்கவைத்தவா போற்றியுன்னையே
சாற்றவைத்தவாபோற்றி நித்தியஞ்
　　சாரவைத்தவா போற்றிமுன்
மூலமாவினைப் பாசமோட்டிடு
　　முனைகொள் சூலமாம படையுடை
முனிவபோற்றிநற் கனியிலஃதைசேர்
　　முதிர்சுவைக்கனி போற்றி போற்றியே (97)

கனிவுசேருளங் கொண்டுநின் றுநின்
　　கமலசெஞ்சர ணைஞ்சினிற்

கதுவமென் கணி லமுததாரைகள்
கரைபுரண்டிட மெய்யிலே
பனிவருநதுளி யதனொடொண்மயிர்
படியிலாதுயர் பொடியெழுப
பண்ணியஞசலி கைகொளககடை
படுமெனுளளமு முருகிட
வினிவருமபய மேதுமினறிநி
ணிணையிலாதசீர் பாடியே
யீசதத்துமி யிட்டிடச்செயு
மிறைவபோற்றியெ னெநதையே
யினியசாககரை பாலொடொணபழ
மென்னவுளளெழு மினபமே
யிசைகொடககிண வதரிமேவிய
வெய்ப்பில்வைப்பனுய் போற்றியே (98)

எய்ப்பில்வைப்பனுய் போற்றியேழையே
னிடாகொணலகுர வினிலழுநதிடா
தினிதிரண்டிடு மீசபோற்றிபொற்
பேறுதாளுடை யெநதையே
துய்ப்பினிற்குரி யமுதமன்னமெய்ச்
சோதிபோற்றிவெண் ணீறணி
சுகுணபோற்றிமெய்ச் சுயமபுபோற்றிசிற்
சொருபபோற்றிவே தாகம
மெய்ப்புகழ்ப்பொருள் போற்றிசைவமா
மெய்ந்நெறிப்பொருள் போற்றியே
விமலபோற்றிநல் லமலபோற்றிவெள்
ளேறபோற்றிநற் கொங்குசேர்
செய்ப்பெருந்திருப் புனிதநனனைத்
தேவபோறறிவா லறிவனே

தீனனேனையுன் றாளதோதிடச்
செய்த புண்ணியா போற்றியே (99)

போற்றியாரணா போற்றிகாரணா
போற்றிபூரணா போற்றியே
போற்றிசங்கரா போற்றியங்கணா
போற்றிசம்புவே போற்றியே
போற்றியாவதரிக்கணமேவியாய்
போற்றிசங்கரி பாகனே
போற்றிதாணுவே போற்றிபண்ணவா
போற்றியைமுகா போற்றியே
போற்றிசந்திர தாரணாசிவ
போற்றியாதியே போற்றியே
போற்றிசங்கம நாதனேகணாப்
புண்ணியமுகல போற்றியே
போற்றிநாயினேனை மாலைகொண்டருள்
புனிதசிரசசிவ வுலகனே (100)

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ வேதநாயகிசமேத ஸ்ரீ சங்கமேசாய நம:

MAHAMAHOPADHYAYA
Dr. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR MADRAS

மாயூரநாத அந்தாதி.

அபயாம்பிகையார் துதிகளும், பொன்னி ஆற்றின்
போற்றிச் சிலேடைப் பதிகமும் கூடியது.

மகாமகோபாத்தியாயர் சாமிநாதையர்
அவர்கள் மாணுக்கருள் ஒருவரும்,
மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம், அதிற் கலைத்தோவு ஆயும் அங்கம்
இவற்றின் சார்பினரும், தொல்காப்பியப் பொருளதிகார
ஆராய்ச்சி, தனிப்பாகக்கோவை, பதுமினி, கதையும்
பாட்டும் ஆதிய நூலாசிரியரும்,
பாலபாடசாலைப் பரீக்ஷகப் பணியாற்றி உபகாரச்சம்பளம்
பெறுபவரும், அரங்கநாதபுர வாசியும், அவ்வூர்க்
கோவில்களின் காப்பாளருமாகிய

வே. முத்துஸாமி ஐயர், எம்.ஏ., எல்.டி.
அவர்களால் ஆக்கப்பெற்றது.

Sri K. S.

வெற்றிவேற் பதிப்பகம்,
தஞ்சை.

இதன் பதிப்புரிமை
யாசகரும் உரியது.

1942.

விலை அணா
நான்கு

முகவுரை.

மாயூரநாதர் அந்தாதி என்னும் இந்நூல், மாயூரத்
ருநகரில் கோயில் கொண்டருளும் மாயூரநாதர் மீது
னயப் பெற்ற அந்தாதியாகும். மூர்த்தி, தலம், தீர்த்
ம் என்னும் முப்பெருமையும் முற்ற வாய்ந்தது இவ்
ர். மூர்த்தி மாயூர வள்ளலார்; அம்பிகை அபயாம்
கையார்; மயூர (மயில்) உருக்கொண்டு போற்றப்
பற்றவர். இதனால் இத்தலம் மாயூரம் மயிலாடு
றை எனப்படும். இதற்கு சமயாசாரியரில் சம்பந்தர்,
ப்பர் தேவாரப் பாடல்கள் உண்டு; கவிப்பேரரசர்
னாக்ஷிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களால் ஒரு அரிய புராண
மும் உண்டு. தீர்த்தமாகிய காவேரி, பொன்னிப்போ
ண்டு, தானே புனித மேவுதலோடு, துலாமதியில்
ங்கையாதி புண்ணியப் புனல்கள் கலக்கப்பெறும்

இத்தலத்தில் எளியேன் 1920–21 ஆண்டுகளில்
ணி ஆற்றியபோது, இம்மூர்த்தியின் திருவருளில்
ப்பட்டு, ஓர் அந்தாதி பாடினேன். ஓய்வு கிடைத்த
ப்போது, அதனை இக்கடைமுக நன்னாளில்
5-11-42), மாயூரத் தமிழ்க் கழகத்தார் முன்னிலை
ல், இறைவன் இணையடியில் இசைக்கின்றேன்.
தியமும், கங்கையும் தாங்கும் மணிமுடியில், மாயூர
தர் மத்தமும் எருக்கும் உகத்தல் போல், என் புன்
சொற்களை, அப்பரமனும் அடியார்களும் கடைக்
ணிப்பார்களாக.

அந்தாதி இதனுடன் அபயாம்பிகை துதிகளும்,
பானனியாற்றின் போற்றிச் சிலேடைப் பதிகமும்
சேர்த்துள்ளேன். காவேரி நதியை சிவன், உமை, மால்,
ரு, அயன், வாணி, விநாயகன், குகன், நால்வர், அடி
யார் என்னும் பதின்மருடன் தனித்தனி சிலேடை

யாக அமைத்துப் போற்றியது இப்பதிகம். இறைவன் திருவருள் என்றும் "சூழ்க; வையகமுந் துயர் தீர்கவே."

அரங்கநாதபுரம்,
திருக்காட்டுப்பள்ளி,
12—11—42.

இங்ஙனம்,
அடியார்க்கடியேன்,
வே. முத்துஸாமி ஐயன்.

சாத்துக் கவிகள்.

சிதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ் விரிவுரையாளராக விளங்கியவரும், அங்ஙனம் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தும், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தும் தலைமைத் தேர்வாளரும், கரந்தைப் புலவர் கல்லூரித் தலைவருமாகிய உயர்திரு.

நாவலர் பண்டித. ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் நல்கியது.

கட்டளைக் கலித்துறை

வானாறு கங்கைசேர் மாயூர நாதர் மலரடிகளே
தேனாறு செஞ்சொலி னந்தாதிமாலை திகழுவித்தான்
நானாறு நாடொறு மாராய் தலுங்கவி நாற்றதுஞ்செ
மானாறு நீறணி வானமுத்துச் சாமி மறையவனே.

(மால் நூறு—மயக்கத்தைக் கெடுக்கும்)

திருக்காட்டுப்பள்ளி, சா. சிவசாமி ஐயர் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்

உயர்திரு. மு. வடிவேற்பிள்ளை அவர்கள் பாடியது.

நேரிசை வெண்பா.

அச்சுர்தி மீதேறி அம்புவியு லாப்போந்து
மெச்சுமுர வோர்க்கு விழைவிருந்தாம்—விச்சையுறு
பேர்மறையான ஊரரங்கம் பெற்றமுத்துச் சாமிஐயன்
சீர்மாயூ ரத்தந்தா தி.

(ஊர் அரங்கம்—அரங்கநாதபுரம் என்னும் ஊர்)

——o——

உ

சிவமயம்.

மாயூரநாதர் அந்தாதி.

காப்பு. அகத்திய விநாயகர் துதி.

தாதி யாற்றும் பணியணி ஆகிய நன்மையெல்லாம்
சந்தாதி யாணா மலர்போற் சிதையும்; செழும்புவிக்கே
தாதி யாணடும் நலம்பெற **மாயூர நாதரடிக(கு)**
நதாதி யாததற கத்தியக் கைம்மா அருள் தருமே

(தாது—கமரந்தப்பொடி; யாணா—புதுமை; 2, 3 வரிகளில் திகரம் குற்றியலிகரம்; கைம்மா—கையுடைய மிருகம், யானை; அகத்திய விநாயகர்—தலவிநாயகர் திருப்பெயர்.)

ஆசிரிய வணக்கம்.

ருந்தமிழ் தன்னூல் இருந்தே இமையோர்
நந்தமிழ் தென்னூலும் வேண்டாப—பெருந்தமிழ்ப்பேர்
சிரியச் **சாமிநாதைய ரடித்துணைச்சீர்**
சிரியச் சேம அரண். (பெரும்பேர் ஆசிரியர்—மஹா மஹோபாத்யாயர்; ஆசு இரிய—குற்றம் விரைவில் நீங்க)

அவையடக்கம்.

ல்விலக கில்லை அருச்சனைக; கன்பாமுன் போர்தெறிந்த
பவிலக கில்லை கடுக்கை முடிக்குக; கவ்த்திறக்கும்
ல்விலக கில்லை; நம் **மாயூர நாதனுக்** காதலிற்புன
சால்விலக் கில்லையாம் சூட்டுமந்தாதித் தொடையலினை

(அன்பர்—சாக்கியநாயனார்; கடுக்கை—கொன்றை; அல்—கறுப்பு)

நூல்.

திருவும் அறிவும் திறனும் பொறையும் திருந்தியநல்
உருவும் ஒளியும் உறும் இவண்; பின்னர் உயர்விசும்பு
மருவும் அமரர்நல வாழ்வுறும்; முத்தியும் வாய்த்
திடும் வினை, பொருவும் **மாயூரப் புனிதன்** பதமலர்
பாருவும்-ஒக்கும் இக்கவி பயன் கூறியது.) [போற்றுநர்க்கே.

2 போற்றி வணங்குக மாயூரநாதன் புனைமலர்த்த
சாற்றி மகிழ்க அச்சம்பு திருப்புகழ்; சாந்தாண(
ஏற்றி வளர்க்க பலபல நெய் விளக்; கேற்ற அன்
ஆற்றி நினைக்க நெஞ் சண்ணலைச் சந்தியும் அந்திய
(மனம், வாக்கு, காயம் மூன்றாலும் வழிபடுக என்றவா

3 அந்திப் பிறையணி மாயூரநாதன் அருட் பொரு
சிந்திப் பரவுவ சீர்திகழ் பொன்னலரிச் செழும்பு
போல; வந்திப் பவர்காள்! மகிழ்ந்தடி தஞ்ச
வந்தடைவீர்; முந்திப் பவவினை போக
மெய்யாம் பாக்கியம் முழுநலமே.
(முந்தி என்றும், முந்து இப என்றுமாம; மொய்ம்பு—ப

4 மேவலர் முப்புரம் வேவ நிலவிய வெண்ண
யானை; ஏவலர் மாரனைக் காய்ந்தானை; தென்பா
டிக இறையவனை, நாவலர் சூழ்தர நற்றமி
சங்கம் நடவினன் மால, பூவலர் காணு
உருவொளிர் மாயூரப் புண்ணியனே
(ஏ—அம்பு, அலர்—பூ; பூவலர்—பூவில் வாழும் வல்லவர், பிரம.

5 புண்ணிடைக் கோலிற் புகுத்துபவர் வாட
புரிந்திடினும், பண்ணிடைக் கூத்திற் பயப்ப
இன்பமே பாவிடினும், மண்ணிடைச் சிந்
மந்தர் திருக்க வழியிற் புகாமை, எண்ணிடை
ெந்தாடா இறைஞ்சு மாயூரனை வழுத்துக
(பண்ணிடைக்கூத்து—பாட்டும் நடனமும்; எண்—எண்ண

6 உகவே டனைத்தித் தொழிற்கிறார் அம்ம! உ
குவப்பாக, குகவே டனைத்தகந் தருளி அவ
குலமழித்தான; தகவே டனைத்துயர தகைதெ
முன்னாதத் தனஞ்சயனமுன, மிகவே மேட
சென்றருளுமாயூரனை மேவுவமே.
(வேள்தனைச் சித்து உக எனக; வேடு—வேடக்குலம், வேடன்.

வம்மின் புலவீர்! மனமுற மாயூர வள்ளலுக்கே
தம்மின் புகழுக்கவி; சாலப் புனைந்து தருகுவிரேல்
அம்மின் புரை அபயாம்பிகை பங்கன் அருட்பொலிவால்
நும்மின் பகைகளி யாபிமமை அமமை நுகாவுறவே.

(வள்ளல்—இறைவன் திருநாமம், அம—அழகிய; மின்புரை-
மின்னல் போன்ற, அம்மை—மறுமை)

உறத்தக்க தென்றுமே மாயூரநாதர் குருகுமுளம்;
தெறத்தக்க தென்றுமே ஐம்பொறித் தீயவாசெய்
வினைகள்; அறத்தக்க தென்றுமே மாதர்மண
பொன்மயல; அஃதறவே, பெறத்தக்க தென்று
மே பேதைபங் காளனதன் பேரருளே.

அருளாம அருந்தமுதார் கடலே! கடல ஆர்த்தெ
ழுந்த, கருளாம மருந்தம கவித்துண்டுகண்
டம கறுத்தவ! நின், தெருளாம மருந்துவே
சேர்த்துப் பவவினை தேயத்தருவ; செம்பொருளே!
அருந்தன மாயமாயூரத் தெம புண்ணியனே!

(கருள்—கறுப்பு, மருந்தம்—நஞ்சு; ஆய—ஆகிய)

இயலோடு நலவிசை நாடக முத்தமிழுங் கென்று
மிறை, செயலோடு காப்பழிப பாமமுத்தொழி
லும் திருத்துசிவம; இயலோடு சென்ற தெதிரவு
முக் காலத் திலங்குமுதல, கயலோடுங் காவிரி
மாயூர! முககணாங் கண்ணுதலே

(முக்கண் நம், அம் எனப்பிரிக்க; கணணுதல்-நெற்றிக்கண்ணன்.)

நுதனேர் கிலாத பிறையை யரனமுடி நோக்கி
உமை, கதநேர்ந் ‘திதுவென்ன காட்சி கொலோ’
எனக காலபணிவோாக(கு), இதநேர் ‘வபயாம்
பிகை! உன பெயருணாத் திற’ மென இவ், வித
நேர் உரைவினை யாடுமெம மாயூர வித்தகனே.

கதம்-கோபம்; நேர்ந்து-கொண்டு, இதம்நேர்வு-நன்மைபயத்தல்.)

12 வித்தக மாய விழுப்பொருளே! பார விளங்குமு
வித்தக மாய முதலே! வித் தில்லதோர் பெ
முளையே!, நத்தக மாதவ ஞானிகட் கென்று
நலந்திகழும். புத்தக மாமபுகழ மாயூரநாத! உ
பொனனடியே.

(வித்தகம்— ஞானம், வித்து அகம் — விதைக்கிடம்; நத்தக
நதது அக, ந தக என இருவிதம் பிரிக்க; ந—சிறப்பு.)

13 பொன்னிப் புனலாற் புறமும அகமும் பொருந்துட
மன்னிப புனித மலிநதொளிர் மாயூர வள்ள
துனனிப் புனைக றும செனனியில தொலகட
சூழ் புவியீர்!, முனனிப் பணிபலாக கீந்த
சித்தியும் முத்தியுமே.

14 முத்தம புரையிள ஏரல் மடவார் மொழிக்கிள
சித்தம புரைபடச செவ்விளை யின்றிச சிறுவினை
நித்தம் புரிவது நீத்துமா யூர நிமலனடிப
புத்தம புதுமணப் போதுமுப போதிலுமப போ
[புரை—ஒத்த; புசை—குற்றம்] [றுவே

15 போற்றிய மாககணட மாதவப் பிளளைக்கு
போநதருள்நீ, ஆற்றிய மாககம் அறிவோ
அவனயா னலனெனினும, தேற்றிய மார்க்க
சிறபெனக கீந்திற சீரபெறலாம, சாற்
மாாக்கத் தயங்குமா யூரத் தனிமுதலே!

[அம்-ஆாக்க—அழகு நிறைய; இயம்—இசைக்கருவிகள்]

16 தனித்து விளஙகலெவ் வாறுமெய் ஆவியை
சாரினல்லால; குனிதது வணங்கும் சிலைம
மாயூரக் கோவினருள், இனித்து வயங்குபா
தேனின் மிகுசுவைத்; திஃதலனே, நுனித்
வழங்கினல் லாதுயிர்க் கேது நுவல் கதியே.

[குனித்து—குனித்தலால், எச்சத்திரிபு; நுனித்து—ஆய்ந்து]

கதிரவை மூன்றமை கண்ணுடை யாய்! மலர்க்
கண்ணிடந்தே, எதிரவைத் தன்னடி யேத்துமாற்
காழிபணை டைந்தனை; சீர், முதிரவை; வேத முழுங்
குமா யூர முதல்வ! புனைதோல, உதிரவைப் பாமிவ்
வுடற்பற் றொழிய உவந்தருளே.

[இடந்து—தோண்டி; அடிஎதிரவைத்து என்க. "மாலுக்குச
சக்கரமன் றளித்தானே" —திருப்பல்லாண்டு.]

வந்தர ரோடு முனிவரா மொய்த்து வணங்குத
லால், அந்தரம் வந்தும் அணுகவொ ணுநெருங்
காலமிளிரும், சுந்தர **மாயூரத் தோன்ற**லடித்துணை
தோன்று மென்றும், 'நந்தரம் யார்? எலாம் நம்பன
தரம்' என நாமபிடினே.

[அரா—தேவா, அந்தரம்—ஆகாயம்; வந்தும்—காற்றும்,
தரம்—பக்குவம், வன்மை.]

பிடியாம நடையு மலரானு கரமும பிரான் கரத்துத்
துடியாம இடையும சவண முகையாம
துணைநகிலும, கடியா மதியாம முகமும கயல
களாம கணணுமிளிர, படியா வருமிடப் பாக**மா
யூரன்** பதம்சதமே

[கடி—புதுமை, அழகு, ஒளி, இன்பம் முதலாய பலபொருள்
படும்; கடியாமதி—ராகுகேதுக்கள் தீண்டாமதியுமாம்; படி—
உருவம், தன்மை.]

சதமுறு மாணைடிற் றகவில்பன மக்களோ? சார்
பதிறு(று), இதமுறு மாணடிறு மைந்தனோ?
கேளென, றிறைவினவ, நிதமுறு மாதவன் பின்னைத்
கேட்க நிலவுமகன, சதமுறு மாயுள்பத தாறுறல்
மாயூரன் தண்ணளியே.

[சதம்—நூறு; இறும்—முடியும்; சதமுறு ஆயுள் பத்தாறு—
என்றும் 16 வயது]

21 அளியேற்கு நீயலா தார்துணே?ஐய! நிற் கா
செயலோ, எளியேற்கு மேலைத் துணையே
உளளாா! எனக்கதுவென்?, துளியேற்கு வெ
பயிர் வானிற பிறிது துணைகொளுமோ?, அ
யேற்கு நாண மலர் வான்பொழில் மாயூ
தாண்டவனே!

(அளியேன்—இறங்கத்தக்கேன்; அளி—வண்டு)

22 தாண்டவ! நிலலைத் தமனிய மனறுள்த் தர
யெலாம, ஆண்டவ! அங்க மனே த்தும் தலையெ
பரவெணி, பூண்டவ!'காண்டகு மாயூர நாத! புக
பரநது, நீண்டவ! நீண்டவன நேரயன நேடொ
நீாமையயனே?

(தமனியம்—பொன்; என்பு—எலும்பு; நேர்அயன்—(அவ
ஒதத பிரமன; நேடு—தேடு)

23 நீரார சடைமுடி நினமலன பொன்வணன் நீ
கொன்றைத, தாரார் தடமபுயச சங்கரன் தேக
தழைககவிடக, காரார் அமுதுசெய் கருணை கர
திருக காவிரிசூழ, சீரார் நலமிகு மாயூர நாதனை
சிநதையலோ.

(விடககார்—கார் விடம் என்க)

24 தையலோர் கூறுடை மெய்யவ! வெய்ய த
ஒருவ!, ஐய! லோபக்குணம் அங்கணர்க் கிங்க
கனறு; அருளநீ, செய்யலோ அனறித் திர
பலோ அச்செயல் சேர்ந்ததுயான், உய்யவே
அன்றி உணங்கலோ மாயூரத் துத்தமனே.

(மெய்–உடல், உண்மை; உணங்கல்–வாடல்)

25 உத்தம நற்றவ ருள்ளத் தொளியா ஒளிருபவ
மதத மனத்தவர் காணு முதல்வன்; மயிலுருவி

சித்த மகிழ்ந்துமை செய்பூசை ஏற்பவன்;
செய்த்தலை வெண், நத்த மலியெழில்
மாயூர நாதன்சீர் நாடுளமே.

(மத்தம்—மயக்கம்; மயிலுரு—தலவிசேடம் கூறியது)

உளவாய ஏவலிடம் பொருளாயின் உரிமை
யெலாம், களவாய தீநெறி காட்டுமெக் காலும்;
கதிதரற்குத், தளவாய புன்னகை தவழ் அஞ்சல்
நாயகி சார்ந்துயிர் கட்(கு), அளவாய நல்லருள்
ஆற்றுமாயூரன் அடித்துணையே.

(தளவு—முல்லை; அஞ்சல்நாயகி—அபயாம்பிகை)

துணையே யெனஇனிச் சொல்லுவ தாரைச்?
சொல்ற கமைந்த, இணையே யிலாதாய்! இருள்
சேர் வினைக்கடல் ஏறுதற்குப், புணையே யனையவ!
பொன்னைவள மார்பனைப் பொற்சிலைக்குக்,
கணையே யெனக்கொண்ட மாயூர நாத! நீ
(பொன்—திருமகள்; பொற்சிலை—மேருவில்) [கைவிடினே.

கைக்கின்ற வேம்பணிந் தாயதீந் தமிழ்ப்பாண்டிக்
காவலனு; மைக்கின்ற கையனை ஆங்கதுபோல
வழிக்கொண்டாய, தைக்கின்ற பூங்கணை தாங்
காது தையலா தங்கரத்தே, கைக்கின்ற கிள்ளை
யைத் தந்தாக்கு மாயூர வாழ்முதலே!

(மைக்கின்ற கையன—பிழைபடும் சிறியேன்.)

முதலிடை யீறிலாப் பூரண! ஆரணம் முன்னறி
யாய்!, நுதலிடை விழியின னெனும்ம் அஞ்சலையுற
நோக்கிமகிழ, நுதலிடைக் கண்ணுடை மாயூர்
நாத! நுழைந்தொளிந்து, புதலிடைப் புட்சிமிழ்க்
குங்கடை யேனைப் புரந்தருளே.

(முன்னல்—நினைத்தல்; புதல்—புதர்; சிமிழ்த்தல்—கட்டுதல்;
'புதல்மறைந்து வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த்தற்று' —திருக்குறள்.)

U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
ANT NAGAR, MADRAS-600 090.

30 புரந்தர ஞனமுகனை மால்முதற் றேவொதம போ மெலாம, நிரந்தர மனைறுனை அருளதரு வீடே நிலைப்பொருளாம, தரந்தர மெனறுணாந் து லிரு தாமரைத் தாளபரவ, வரந்தர வேணடுவ மாயூரநாத! வலம குறித்தே.

(நிரந்தரம்—எப்போதும்; தரமதரம—அடுக்கு உறுதிபற்றி)

31 வலஞ்சுழி நல்லூா வலிவலம கோவல மருகலதி வலஞ்சுழி யல்மறைக் காடு கொடுமுடி வாழ கப்பாய்!, வலஞ்சுழி மாலயனிந திரனகாடு மலரடியாய்!, வலஞ்சுழி காவிரி மாயூர! வந்தரு மாநிலத்தே.

(திருவலம் — ஒரு திருப்பதி; அடைமொழியின்றி 9 த பெயர் வந்துள; வலஞ்சுழி—வலம்புரிசசங்கு; வலம்சுழி நலம் செய்கின்ற; இககவி யமகம்)

32 தேனகு கொனறை செறிசடைக காட்டு சினந்துவிழும, வானகு கஙகை மறைத்தலை தாட்கண வணஙகியமெண, கூனகு திங்கள வேணிமுன் கூட்டிக குலவுவிததாய்; மீன காவிரி மாயூர நாத! விழுமிதிதே. (நகு—விளஙகு)

33 விழுவாா எழுவாா விரிகரம கூப்புவாா பெ யனபினுல, தொழுவாா துதிப்பாா துதிப்ப பெருமபுகழ சொலலிநைந வாா, அழுவ சிரிப்பாாவம மாயூர நாதன் அடித் தொழும்ப வழுவாா மனமே! அவரடித தொணடே மா
(வழு ஆர்—குற்றம நிறைநத) [வுகே

34 உகரக் குறுககம உயிாமுன் வரின் மெய்வி டோடுதலபோல, மகரக குருவிழி யார்பொ புவிமயல மாயவுறுமால, சிகரக கயிலைச் சிலம்ப மாயூரத் திருவமிகு, நகரக் கனககன் நம் நம்ப அருள்முனே நணணிடினே.

('உயிர் வரினுக்குறள் மெய்விட்டோடும்'—நன்னூல். மகரம்—
மீன்; நகர் அக்கன் நக்கன் என்க; அக்கன் என்பும் உருத்தி
ராக்கமும் அணிபவன்; நக்கன்—திருவாணியாகிய சிவன்)

இடியாற் றளரும் அரவெனத் தீவினை யீண்
டுடற்றும், படியாற் றடியனேன் பாடுபட்
டெய்த்தேன்; பரிந்தடியார், முடியாற் றரை
மிசை முனைபணிந் தேத்து முழக்கொடுவெண்
பொடியாற் றிகழுறு மாயூர நாத! புரந்தருளே.

(உடற்றும—வருத்தும்; வெண்பொடி—திருநீறு)

தருவைந்து காமனும் மாமனும் பூமனும் சாற்
றரியாய்!, உருவைந்து பூதமும் பேதமுந் தானும்
ஒருமுதலவா!, மருவைந்து மாமுகா! மாயூர நாதா!
வழுத்திடற்குவ, திருவைந்து தெய்வ எழுத்து
மென சிந்தையுட் சேர்த்தருளே.

(கா—கற்பகச்சோலை; மன்—அரசன்; மா—திருமகள், பெரிய)

உள்ளுவார் உள்ளத்து ளூறித் திக்கும் உயர்
மதுவே!, நள்ளுவார் அந்தமில வீடுறுக் குந்தனி
நாயகமே!, எள்ளுவார் உண்டெனை ஏழைமை
கண்டு; நீ இன்றெவரே, கொள்ளுவார் மாயூரத்
தேழைபங் காள! குவலயத்தே.

(நள்ளுவார்—நட்புடையவர்; உறுக்கும்—சேர்ப்பிக்கும்; இன்றி
என்னும் வினையெச்சம் செய்யுளில் இன்று என வந்தது)

அத்தி யுணும்விள வின்கனி யென்ன அரு
வினையின், சத்தி முழுதும் தனிமுதல சங்கரன்
தண்ணருளாம, சித்தி விழுங்கும திருமுணர்ந்
தேம்; இனிச் சென்னியிற்பூந், தொத்தி லதும்
பொழில மாயூரன் றாண்மலர் சூடுவமே.

(அத்தி—யானை; யானை உண்ட விளாம்பழம்—ஒருபழமொழி;
சென்னி—தலை; தொத்து—கொத்து.)

39 உவமன் னுருத உயர்பொருளென்பர்; உளத்தர்
தவமன் னுவோர்சார் தனிப்பொருளெனப
மெய்ச் சத்தியொடு, சிவமன்னு செம்பொ
ளெனபர்; அருட்சீர் திளைப்பவர்தாம், நவமன்
பொற்புடைப் பொன்னிசூழ் **மாயூர நாதனையே.**

(மன்னு—நிலைதத; நவம்—புதுமை)

40 தனையனை வேண்டுவா பறபலா நாளும்; த
நலமசார், மனையனை ஆகிய வாழவினை வேண்டு
வண்புகழும், பனையனை செலவுமே வேண்டுவ
அந்தோ! பவப்பிணியாம், வினையனைத் துமகெ
மாயூர வள்ளலை வேணட லரே.

(அனைய செல்வம்—அனை செல்வம் எனச செயயுள் விகாரம்)

41 அலருண டருசசிக்க; நீருண டூர்ககாட்
அனபுசெய்தார, பலருண டடிபற்ற; நாடி
பயிலவும் பக்குவமார், நலருண டு; நாளுமு
டின்னவை நாடி நயபபவாககு, மலருண்டு வ
கொண டாடு**மாயூரன்** மனததருளே.

(அடிபற்ற—வழிசசெலல; நலர்—நல்லவர்கள்)

42 அருவா யினையென ஆரண மோர்பால அ
மன்றி, உருவா யினவெலா முன்னுரு வென்
உரைசெயும்;இவ், இருவா தமுமிசை **மாயூர நா**
எளியனிலிக், கருவா தனையே கதுவா வண
கடைக்கணியே.

43 கடைபோகு மட்டுங் கடையனைக் காக்
கருணைவைப்பாய், இடைபோக விட்டிடே
காவிரியாற்றி னிடைத் தருக்கும், விடைபோகவி
விமலா! வளைசெல் விளைபுலத்து, மடைபே
விட்டநீர் தேங்கமழ் **மாயூரம்** வாழ்பரனே!

[விடை—(வாகனமான) காளை; ஆற்றிடை விட்டது—த
குறிப்பு; புலத்தில் வளைபோகவிட்ட மடைஎன்க. வளை-சங்

பராபர மான பழம்பொரு ளே! புதுப் பான்மை யனே! தராதலத தேரும் மறைமாவு மாலாம சரமுமலைப், புராதன வில்லும் இருக்கச் சிரித்துப் புரமெரித்தாய்! நிராதர வாயெனை நீவிடேல மாயூர நித்தியனே!

தியக்கந் தரளனக் கைவர் அகப்பகை; செல்வ மணபெண், முயக்கந் தரவரு மூவர் புறப்பகை; மூண்டுநின்றார்; உயக்கண் டருளற்கு **மாயூர நாத!** உனதருளின், இயக்கந் துணையலால ஏதுந துணையிலேன ஏழையனே.

(ஐவர்—ஐம்பொறிகள்; முயக்கம்—சேர்க்கை)

அநேகம் பிழைகளே யான் செய்யினும்அப யாமபிகை சேர், மனோகர! நீபொறுத தாளக;**மாயூர வரத!** இடபார், சினேகனும சுந்தரறு காற்றும் பொறையும சிறுமதிசோ, தனேசனை நேசனுக கொண்டருள சீருந தெரிந்ததனறே.

(தனேசன்—குபேரன், பார—தெரிந்து என்க)

தனறேகம பாதி யுமையாட் களிததருள் தனி கருணைக், குனறே! குணகடலே! எநதநாளிலும குனறகிலா, நனறே! ளமெசறி **மாயூர நம்பா!** நனுகுமெனை, இனறே யடிமைகொண டேடறற வேணடும் இறையவனே!

(குன்றகிலா—குறையாத; நன்று—பெயாசசொல்)

இறையவன காண்; அணடமெங்கு மிறைமெற் றிடமுமின்றி, நிறையவன் காண்;நீறறெளியவன் காண்; சீர் நிலவுமறைத், துறையவன் காண்;உல குய்யநஞ் சுண்டு துலங்கு கண்டக, கறையவன் காண்கதி; காட்டுமாயூரக் கடவுளனே.

(இறை—தலைவன்; இறை—சிறிதும்; கறை—களுப்பு.)

49 கடலூர் துருத்தி வழுவூர்பூங் காமனைக் க
குறுக்கை; திடலூர் இறையிறி னடுவே திகழு
திருமகளின், நடலூர் எனமிளிர் மாயூர நா
நகுபுரம் பாழ், படலூர் புலித்தேர்ப் பரம
பதச்சீர் பரவுவமே.

(துருத்தி—குற்றாலம்; திடலூர்—திடமான ஊர்கள்;
நடலூர்—நடனமிடும் ஊர்; ஊர—நடத்தும.)

50 பரவத் தகுவது யாரும் பகராப் பனுவல்மலை
கரவத்தகுவது காமாதிகுற்றம; களைந்து மெய்
விரவத் தகுவது வெண்ணீறு கணமணி; வேண்
நெஞ்சிற, புரவத் தகுவது மாயூர நாதனை த
பொன்னடியே.

(கரவ—மறைய; கணமணி—உருத்திராக்கம்; புரவ—காக்க)

51 அடியே நெடுமால் புலிகிளைறுந காணுன; அப
பறந்தும, முடியே உயாவிண முடியிலுமகாணு
முழுவுருவம. படியே வருதொண்டர் பாாகக நி
ருய;நின பரிவிருந்க, படியே யிது ,படி யிலை
மாயூரப் பணணவனே.

(படி—பூமி; படி—தனமை; படி—ஒபபு, பிரதி)

52 பணணும் பரதமு மாாதரும உமபா பதிவிர
யேன,எணணும எழுத்தும எனுமதுறை ஆய்
இனியமையும; கணணும கருததுமுனை சேவ
காணக கருதுகணடாய; விணணும புவி
விளங்கத்தென மாயூர மேயவனே!

(தென்மாயூரம்—வடக்கே மயிலாப்பூர இருததல்பற்றி;
தென்—அழகுமாம)

53 மேயவன் வேலெட்டின முன்னுள விசயன வெகு
டெதிர்பப, ஆயவன் போர்புரிந் தன்னாக

வில்லோ டருளுதவும், மாயவன்; மாயவன் வேத
னறியா மலர்முடித் தாள்(த்), தூயவன்; மாயூரன
பாதார விந்தம் தொழுதுய்வமே.

(எதிர்ப்ப மேயவன் என்க; மாயவன்—வேடதாரி.)

தூய்ப்பிறை கைப்பன் என்னும்; பனிநீர்
துறைதந்த சந்தம், அப்பிடின் ஆ! ஆ! அனற குழம்
பென்னும்; அணிமதியம், வெப்பினில நணபக
லோனென்னும் இப்படி வேறுபடச, செப்பிடும
என்மகள் மாயூரன் தந்தமால் சோநதபினே.

(அகப்பொருள் துறையில் அமைந்தது; தாய்கூறுவது. மகள்—உயிராகவும், மயூரநாதன் தலைவனாகவும், நாயகி நாயகத்தன்மை காண்க. பிற கவிகளும் இவ்வாறே. மால்—மயக்கம்)

சேருந் துதிநா வரமுன் நால்வர் செயுமிசைத்தார்
ஆருந் தனிமுதற் றேற வாகிவந்த அரும்பொருளைப
பாரும விசும்பும காற்றுநீர் தீயும் பரனுமெனத்
தேரும் பிரானென்னும மாயூர நாதனைச்
[சிந்திப்பமே.

(இசைத்தார் ஆரும்—பாமாலைசூடிய.)

சிந்திப் புறத்தெம தீமை யொழிப்பன; சீர்பரவி
வந்திப் பவர்க்குநல் வாழ்வை யளிப்பன; வந்துசந்தி
சந்திப்பி னெப்பிலாச சாயுச்சியமும் தருவன; நாள்
அந்திப் புதுமலர் மாயூர நாதன் அடியிணையே.

(எம— எம்முடைய, யமனுடையவுமாம்.)

அடிப்படை யாஅகி லாண்டங்கள் ஆட்டுவ; ஆட்டியன்பர்
படிப்படியா உயர பக்குவ மூட்டுவ; பார்த்துறுதி
கடைப்பிடிப் பார்க்குக் கதிநலம் காட்டுவ; கள்ளமனத்
தடிப்புடை யார்தமை வாட்டு மாயூரன் தாள்மரையே.

(மரை—தாமரை.)

58 தாமரை மாதரை யாவுருக காட்டு; தணகடுக்கைத்
தாமரை அன்பர்முன் நாட்டுவ; அன்னார் தளிர்கருமனத்
தாமரை யுட்கலைத் தேன்சுட் டுவ; கரம் சாருமழுத்
தாமரை கூட்டுவ; மாயூர நாதன்பொற் றுளிணையே.(தாமரை
மாலையுடையவரை; தாம்மரை தாவும்மான். இது யமகக்கவி.)

59 இணையும் எடுப்பு மிலாஇன்ப மூட்டுவ; ஈண்டியெதிர்த(து)
அணையும் பகைவர் அடுதிறல் வீட்டுவ; ஆர்த்துநமைப்
பிணையும் பிணிகடித் தோட்டுவ; சென்மப பெருங்கடற்குப்
புணையும் பின்நீட்டுவ மாயூர வள்ளலார் பொன்னடியே.

60 பொன்னாரு மார்புசார் மால்கண பொருந்துவ ;போற்றடியார்
எந்நாளு மாறாத இன்பம் அருந்துவ; எவ்விடத்தும்
கொன்னாரு நாதிக வெம்மை வருந்துவ; கொம்பிடப்பால்
தன்னாரு மாயூர நாதன் மலர்த்தாள் தருநிழலே.
(ஆறாத-நீங்காத; கொன்-பயனின்மை; கொம்பு- அம்பிகை.)

61 தருவன மைந்திடைத் தேவா கோனாகும்; சரணடையின்
வருவன தீவினை போககும; வினையின் வரமபிகந்த
பெருவன மூக்குப்; பரமபொருள் சாககும் பிறங்குதுறை
உருவன மார்க்குநம் மாயூர வள்ளல் உயர்பதமே. (தரு-க,
கம்; வனம்-அழகு; உருவு அனம அன்னம் என்க. இக்கவி திரிட

62 பதமாம் பொருளென ஞானமறை பேசும் பராபர! பல்
விதமா வழிபட வெவ்வே றுருவம் விளங்கஎங்கும
இதமா உறைந்தருள் வள்ளால்! எள்ளாதின் றெனக்குவந்து
சதமாம் அருட்கதி மாயூர நாத! தருகுவையே.
(எள்ளாது—பரிகசிக்காமல்)

63 குவையாம் பொருள்கனி கூட்டும் வழிஇக் குவலயத்தே [எ
எவையாம் எனககவன் றேங்கி நைந்தேன், எனதேழைமை
அவையாம் சுமையென் றறிவித தெனககுநின் அந்தமில்சீர்
சுவையாம் அடிககன்பு தந்தருள் மாயூரத் தொல்பொருளே
(குவை—குவியல்; கவன்று—கவலைப்பட்டு.)

பொருநீரமை வேற்கணூர் பூணமுலைப் போகம் புணர்மதியீர்!
வருநீரமை வாழவு மதியீர்; புனித மருவுகங்கைத்
திருநீர் துலாமதி யிற்பிற நாநீர் திகழுபொன்னி
தருநீர படிந்துளம் சாரவீர மாயூரன்பூந் தாள்தனையே.

(மை—களங்கம், குற்றம்; நீரமதியீர சாரவீர என்க)

தனஞ்சயன் தன்னுடனாற்றிய மற்போர் தகவுகந்தே
கனஞ்செயும் பாசு பதமீந் தனைமுன்; மாரக் கண்டனுக்குச்
சினஞ்செயும் கூற்றம குமைத்தாய்! எம் வல்வினை தீர்த்தருள
மனஞ்செய வேண்டுவம மாண்புறு மாயூர வானவனே!

அவனே இவனே அவனே உளனேஎன் றாரணங்கள்
அவமே உழன்றும் அறியா திளைக்கும் அரும்பொருளாம்
சிவமே! கருணையின நஞ்சமுதாகும செயலிலென் றன்
தவனோர் புரையுளம் எற்க மாயூர நாதா! இனிதே.

(தவ—மிக; புரை தவ நெருளம்—பிழைமிகச செய்மனம்.)

நாதாந்த மான நலமெனபா; நாளுநன் றெட்டமுறு
வேதாந்த மேவு விளகெனபா; சிந்தையுள் மேவிமிளிர்
போதாந்த மாகும் பொருளெனபர் அன்பா; புனித!உனை
யாதாந் தகுதியின் எதுவென" மாயூரத் தீசசுரனே!

தீசசுர வெஞ்சுறு இலலாமை யாம்கராச சோத்தலைப்ப
மூசசுறு சூககுமக காற்றடு வாழ்வாம் முதுகடலில்
எசசுறு மாறுழ லாதினப நற்கரை யேறுதற்குக்
காசசுரும் பார்வள மாயூர நாதன் கழல்துணையே.

(கரா—முதலை; காசசுரும்பு—சோலைவண்டு.)

கழலும் இருவினைக் கட்டுமுன் னேய்ந்து; கழலவினை
சுழலும் சுவர்க்க நரகா னுபவத தொடக்கழியும்;
உழலும் பிறவி யொழிந்திடும்; பேரின்ப ஊறறும்அருள்
நிழலும் நிலைக்கும்; நம மாயூரன் பாதம் நினைப்பவர்க்கே.

பவர்க்கத்து ளீகாரம் பட்ட வீயென்னப் பவமுழன்றே
கவர்க்கத்து ளூகார வாழ்விற் கடையேன் களித்தலின்றித்

தவர்க்கத் து ளாகாரம் நின்னருள் நண்ணருந் தண்ணாரஞ்சார்
கவர்க்கத்து ளாகாரம் வேரிசூழ் மாயூரக் கண்ணுதலே!

(பகர ஈகாரம்—இடக்கர்; ஈ யென்றும், வீ என்றும் பிரிக்க
வீ-பூ; ககர ஊ, கூ—பூமி; தகர ஆ—தா; அருள்தா என
இயைக்க; ககர ஆ—கா; காவேரி சூழ் என்க.)

71 கண்ணுறு மூன்றுங் கனியே! கழகத்திற் கருமணியே!
பெண்ணுறு கூறும் பிறங்கமுதே! யெனப் பேசிநின்றன்
விண்ணுறு சீர்த்தி விரித்த லலாத விணை மேலுலகம்
நண்ணுறு மென்னினும் வேண்டேன் மாயூர நகரவனே!

72 நகர்வரு மாந்தர்தம் நாகரி கத்தக நலமுயல்வும்
பகர்வரு சிற்றா பயிலுநா வம்புமஅப் பாற்படுத்து
நிகர்வற நாடு நகரெங்கு முற்றவுன் நீள்கருணை
நுகர்வுற வைத்தெமை ஆண்டருள் மாயூர நுண்மையனே!

(பகர்வரு வம்பு, நிகாவுற உற்ற என்க)

73 மைவைத்த கண்டனே! மானமழுக் கையனே
மாமங்கை, மெய்வைத்த மெய்யனே! விண்ண
ஆயனே! மிக்கருளால், பொய்வைத்த இ
ழிவு போக்கியுன் பொற்றுவ புகலளிப்பா
செயவைத்த நீள்வள மாயூர நாத! எம் சிந்தையே

(அருளால் போக்கி என்க)

74 சிந்திக்க நெஞ்சம் திருவருள்; வான்புகழ் செப்ப
வாய், வந்திக்க அங்கமங்க மாயூர வள்ளலை ம
பதையீர்! நிந்திக்க லாமவினைப் பந்திக் கலாம்;மு
நீவை ட இன்பம், சந்திக்க லாம்;பிந்தி முத்தி
துய்க்கலாம; சத்தியமே.

(மன்பதையீர்—மக்களே; பந்திக கலாம்—கூட்டக்கலகம்)

75 சத்திக் கிடம்புறந் தந்தமாயூரத் தலைவன்; அட
சத்திக கரத்துக குமரவேள தாதை; பார் ¿

DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-600 090.

தளிக்கும், சத்திக் கயனமாலிரக்கும் முதல்வன்;
சதுர்மறையின, சத்திக குறுஞ்சாறு; தித்திக்கும
செம்பொருள சார்உளமே!

(சத்தி—அம்பிகை, வேல், பலம்; சத்து இக்கின் எனப்பிரிக்க;
இக்கு—கரும்பு; இக்கவி—யமகம்)

உளமே புலிகது பொறையாக; அந்தோ! உயிர்
சுமந்து, கவலைப் புரிந்துநா ளவமே கழிந்தென்ன
காட்சிகண்டோம்?, உளமே! இனியா கிலுமிவ்
வுலகெலாம உய்யும்படி, களமேவு கண்டனை
மாயூர நாதனைக் கண்டுய்வமே.

(பொறையாக உ(ள)ளமே; களமே—கள்ளமே)

கண்ணகல ஞாலத்த தனியரசாட்சியும காவிலிழல்
விண்ணர சாளும் புரந்தரன் மாட்சியும மெய்யி
னுளபால, திணணக அணடினா சீயென நீத்திகழ்
செத்தையனறோ?, மெணணகா யாதும இணையிலா
மாயூரம் வாழ்பவனே!

(மெய்யின்—உண்மையாக; திண அகம்—பலத்த மனம்)

பவநோய் பிணிக்கு மருந்தாம; மலைவிலாப் பண
புடையார், தவநோ் செயலுக கருளாம; கருளாம்
சகமயற்கா, தவனோ ஒளியாம ; அடியாாக
கொளியாது தாமவிடைமேல், புவனேச சுரியொடு
தோன்றுமா யூரப் பொருவிலியே.

(நேர்—தரும், நோமை; ஆதவன்—சூரியன்)

விலலாகு மேரு மலைசீர் குலைய விடுகணையாம்
அலலாகு மேனித் திருமாலுறங்க அவைகுறித்தோ
அலலாா புரத்தின அரணெள்ளி யோபண்
டரும்பியதுன, எல்லார் முகமலர் மாயூர நாத!
(அல்—கருமை; அல்லார்—பகைவர்; எல்—ஒளி) [இள்நகையே.

80 இளையானை ஆரூரிற் றாதா இருகால இளைத்தவ
முளையானை முனைபறு பத்துமற வாமுன முளை
தவனை, விளையானைத் தெனபன சைப்பூசை
பெண்முன வளைந்தவனை, விளையானைத் தோல
மாயூரத் தோற்றனை மேவுகவே. [

(இருகால் — இருமுறை, இருதாளுமாம்; பனசை — திருப்பன
தாள்; இங்குச சிவபூசை செய்பெண, தன் ஆடை குலைதல
உடல்குனிய, சிவபெருமான் தனது திருமேனியை வளை
கொடுத்தனன். இவ்வளவு குங்கிலியக் கலய நாயனா
நிமிர்ந்தது. விளை—வளர்ந்த; தோற்றன—தோற்றவன் எ
பது தொனி)

81 உகந்துமுன சம்பந்தப் பிள்ளைககு ஞான உண
வளித்தாய, சுகந்த வீர அப்பாககுச சூலந
தாண்டனை; சுந்தரர்ககுச, சகந்தனி வோர்மன்ற
தாக்கி யிரண்டுபின தானளித்தாய், திகந்த
புனைய மாயூரா அழகிதுன சீரருளே.

(திகந்தம—திசைகளின முடிவு, இதனை ஆடையாப் புனை
எல்லாத திக்கும் போற்றும் எனவுமாம)

82 அருவமென் றோடபால அறையும் மறை; அ
வருமறையே, உருவமென றோதும் பிறிதொ
பால; அவ் உயாமறைபின, உருவரு வென்றுப
ரோர் பால் உரைககும; இவ் உண்மையுள நி
பொருவளந் தேருவ தெனனோ? மா யூர! இ
பேதையனே.

83 பேதை மருள, மாயூரப பெதும்பைப பெயரமன
போதை யுறமங்கை, நைந்து மடந்தை புழுங்
வரை, மாதை அரிவை வெதுளத், தெரிவ
வசமழிய, வாதை யுறப்பே ரிளம்பெண் இவ
யுலா வந்தனனே.

(இறைவன் உலாவர எழுபருவ மங்கையரும் காமுற்று வரு
னா என்பது; போதை—மயக்கம்)

வந்தனை மார்தம் வயிற்றிற் பிறந்து வழிவழியே
வந்தனை யாகு மண் பெண் பொன் எனுமயல்
நீங்கியுய்யச், சிந்தனை ஓர்ந்துசெய் நெஞ்சே!
துலாமதி சேர்ந்தடியார், வந்தனை யாறபடி காவிரி
மாயூர வள்ளலையே.

(**வந்தனையால்—வணக்கத்துடன். இக்கவி திரிபு**)

வள்ளி மணாளனு மாமுகச் செல்வனும் வந்து
தழீஇக், கொள்ளும பிதா;ஒரு மாதா பிதாவும்
குறிக்கவொணாக், கள்ள முதல்வன; பூங் காவிரி
வண்கரைக காவிரிநீர், வெள்ளந் தவழு**மா யூர**ப்
பிரான் எம் விழுத்துணையே.

(தழீஇ—தழுவி, சொல்லளபெடை; விழு—சிறப்பு)

விழுவள் எழுவள் வியர்ப்பள் மெலிவள் விதிர்
விதிர்ப்பள், அழுவள் அயர்ப்பள் அழுங்குவள்,
நின்னெழி லார்வதனம், தொழுவள் இவ் வண்ண
மென் பெண்ணமு துற்றதுயர் வணங்காண்,
கொழுவன் கொம் புய்வணம் நீயே **மாயூர!** இக்
கொடியினுக்கே.

(தாய் மகள் துயர் கூறல் என்னுந் துறை.)

கொடிய கிராதக் குலத்தவன் அன்பூண் கொடுத்
தலும் அக், குடியிற் கனிவிழை மைந்தன் குகன்
போற் குறித்தனை;இப், படியிலடியேன் படிறு
யினஅப் படிகுணித்துன், அடியின் நிழலே
அருள்க**மா யூர**த் தருமுதலே!

(கனி—கன்னி; படியில்—புவியில்; படிறு—குற்றம்.)

அருந்தா அமுதே! அணியே! அளியே! அருட்
கடலே!, விருந்தே! விளைவே! விழியே! விளக்கே!
வினை தவிர்க்கும், மருந்தே! மணியே! என உருகும்

மணி வாசகர்க்குக், குருந்தே யமர்ந்த குரும
மாயூரக் கொற்றவனே.

(உருகும்மணி—விரித்தல்; குருந்து—குருக்தமரம்.)

89 கொற்ற மழுக்கொடு தாதைதாள் செற்ற
கொடுமைபுரி, நற்றவச் சேய்ஞலூர்ப் பிள்ளைச்
நாயகம் நல்கினையால், சொற்ற அவ் வாறெ
யாளுதல் குற்றமோ? சொற்றிகழ் நீ; குற்
குணமெலா மலலையோ? மாயூரக் கோமகனே!

(சேய்ஞலூர்ப்பிள்ளை—சண்டேசர்; சொல்—புகழ்)

90 மகவான் அயன்மால் வழுத்து முதலான்; ப
லறுக்கும், பகவான்; பகுவாய்ப் புலியதளா
செழும் பத்தருளம, புகுவான;புகுந்து பேரின்ப
புணர்ப்பான் புகலெவர்கரும, மிகுவான புனற்
விரிசூழ மாயூர வித்தகனே

(பகு—பிளந்த; அதள்—தோல்; எவர்க்கும் புகல் என்க.)

91 அகப்பொருள் ஆகுவ தனபே;சிவமுமவ் அன்
ஒன்றே, சகபபொருள் தேடி யலைவீர்! இ
நனி தேர்கவெனறே, தகப்பொருள் நூலெப
கனபு தலைப்பெய்து சாற்றினை நீ, மிகப்பொரு
வேறிலா மாயூர நாத!நல வித்தகனே!

(நூல்—இறையனார் அகப்பொருள்; அன்புதலைப் பெய்து—"அ
பிணைந்திணை" எனத் தொடங்கி; நூல் சாற்றினை என்க.)

92 வித்துகரு வித்தாத் தொடர் ஆதிமூல விதை
பொருளே!, எத்திக்குந் தோன்றும பு து
யெலாமசார்ந்தியக் குவிப்பாய்!, மத்துக் குடை
தயிர்போற கலையென் மதியுனடி, வைத்துப் பு
தருள் மாயூர நாத! மதிதரனே!

93 தரக்கொன்றை மாலை நம் மாயூர வள்ளல்பா
சார்ந்திரந்து, தரக்கொண்டு வாரும் சகிகா

அரைத்து நந்திலரேல, உருகக்கன்றிக் காமநோயப் பட்டுழன்றினறே உயிரழியும், பரக்கின்ற பெண பழி பூணபீர் எனநீர் பகர்மின்களே.

(மாலைவெணடல் என்னும அகப்பொருள் துறை.)

4 மின்னும் முகிலும் முளரியும மீனும விளங்கிழை யார், பின்னும இடையும பாலமுகம் கண ணெனச் சொல்லிநயம, தன்னைப் புகழ்ந்ததமை யும அமையும; தயாபரனும, உன்னைப் புகழ மதியருள் மாயூர உண்மையனே.

(ஐம்பால்—கூந்தல்; உச்சிமுடி, சுருட்டிமுடி, தொங்கல், சொருகல பின்னல் என்னும ஐந்து பாகுபாடு உடையது)

5 மையாருங் கணமலை மாதொரு பாதியை வந்தருளை, மெய்யாரும சோதியை அப்பாகக்குக் கைகளை விளக்குமருள, ஐயாற்று நீதியை ஆனறவா பூதியை அன்பரிரு, கையாற தொழுதுய்ய மாயூர ஆதியைக் கண்டுய்வமே

6 கண்மேவு மூன்றுடைக கன்னல்; இரண்டு கழல பணிவார்க்(கு), எண்மேவு தன்னுடன் ஒன்றும் பதமருள இடப்பவைப்பு; பண்மேவு நான்மறை தோமுடிவு; ஐந்தாம பகமெழுத்தின், கண்மேவு செம்பொருள கண்டோமமா யூரக கடிநகர்க்கே,

(ஒன்றுமுதல் 5 எண்கள் காண்க. கன்னல்—கரும்பு; கண—கணுவு மாம்; எண்—எண்ணம)

7 நகைசார் புரமூன் றெரித்தாய்; நுதலின நடுவிழி யால, மிகைசார மதனனைக் காய்ந்தாய்; தென கூடலில மேவமணப், பகைசார் மடமகட் தாய; பரம! எம பாழ்வினையின, தொகைசார் கனலமடுத் தாள்க மாயூரச் சுடர்க்கொழுந்தே!

(கூடல்—மதுரை; திரிபுரம், மன்மதன், அமணர் மடம் இவைகளை எரித்ததாகக் எம் வினைத்தொகுதியையும் எரித்தருள் என்றபடி)

98 கொழுந்தே னுயர்கொம்பி னின்றோர் முடவன் குறிப்பிலனாகை, விழுந்தாலென இவ் வறிவு முடமபடு வீணனுக்குச, செழுந்தா மரையயனுங் கட்டா மரையனும் தேவர்களும், தொழுந்தகு டையமாயூரன் தரிசனம துன்றியதே.

(தேன்கையில் விழுந்தாலென என்க. கண்தாமரையன்—தாமரைக் கண்ணன்.)

99 துன்னல னாகியுன்னை கைலை துளைக்கும் துகளனுக்கும், இன்னருள் ஈந்தனை; ஒப்பந்த அன்புப் பால இலேனெனினும், நின்னிரு தாட்குப் பின்னை நினைந் தாற்றிலேனு; நீதி எனக்கும், மன்னன் சோதிகழ மாயூரநாதர் சோர்வற வந்தருளே.

(துன்னலன்—பகைவன்; துகளன—குற்றவாளி)

100 சோர்வந்து மைமக குயில வாய்யடைப் பாடை தோகைமயில, ஆரவ தழைததிடக் காரக தடுகாண; அகநிறைந்த, நாருந்த நம்பிடைட் டே வந்து மாயூர நாதன்மணித், தேருந்தி முந்துறு தீருந் துயரம செழுந்திருவே!

(காப்பருவம் வந்தமை கூறிய அகப்பொருள் துறை; காரகாலத்தில் தலைவன தேரில் திரும்புவன என்பது கருத்து. மேசவந்து—சோர்ந்து; நார—அன்ப; உநதி—தூண்டி. திரு என்பது முதற்கவியில திருவும எனனும் முதற்சொல்லோடு அந்தாதியாகிறறு. அருள் விரைவில் வரும எபமுடிபு.)

மாயூரநாதர் திருவடிகளே சரணம.

மாயூரநாதரந்தாதி முற்றுப்பெற்றது.

உ

மாயூரத் தலத்தில் ஸ்ரீ மாயூரநாதர் இடப்பாகத்தில் இனிது மகிழ்ந்துறையும்

ஸ்ரீ அபயாம்பிகையார் துதிப்பாக்கள்.

நேரிசை வெண்பா

காவுலவு மஞ்ஞையுருக் காட்டிமா யூரனை நாம்
பூவுலகில் ஈடேறப் போற்றிசெயும்—தேவி
அபயாம்பிகையே! அடியேற் கருள்வாய்
உபயாம் புஜத்தாள் உவந்து.

கலிநிலைத்துறை.

தஞ்சம் சார்பவர் தமக்கருள் தயைபொறை சார்தம்
எஞ்ச லில்கவின் இன்பமா யூரமிக் கிலங்க
அஞ்சொல் நாயகி அரவிந்தை அகமகிழ்ந் தணியும்
அஞ்சல் நாயகி அடிமலர் முடிமிசை அணியாம்.

அறுசீர் விருத்தம்.

பவவா தனையே யிதுகாறும் பட்டுப் பட்டுப் பாழ்வினையேன்
அவமே யுழன்ற இது அமையும் அமையும் அமையும் இனி
ஆற்றேன், சிவஞா னம்சேவ செல்வவளம் திகழ் மாயூரப் பதி
மிளிரும், அவயாம்பிகை! உன் உபயபதம் அபயம் அபயம்
அபயமே. டை—வேறு.

மாயூர வளநகர்க்கண வயங்கபயாம் பிகையே! மெய்ம்மறந்து
நாயேன், வாயார உனதுபுகழ் வழுத்தச்செய்; வேறெதுவும்
வழுத்தாமற் செய்; ஓயாதுன் னிசை காதி லுறுமாசெய்; பிற
அதனுள் உறுமல் நீ செய்; தாயே! உன் உருக்காணச் செய்;
பிறகா ஞவாறும் தயைசெய் வாயே.

---

1. உபய அம்புஜம்—இருதாமரை. 2. கவின்—அழகு; சொல் நாயகி—நாமகள்; அரவிந்தை—பூமகள்; அஞ்சல்நாயகி—அபயநாயகி. 3. வாதனை—துன்பம், வாசனை; அவமே—வீணே. 4. இசை—புகழ், கீதம்.

பொன்னியாற்றின் போற்றிச் சிலேடைப் பதிகம்.

சிவபிரானுக்கும் காவிரிக்கும் சிலேடை.

1 மாவுற வாட்ட லானும் மதிதலைக் காட்ட லானும்
தேவுறு கொன்றை யானும் திளைக்க இன் பொன்ற லானும்
ஓவற ஒளிர்தா லானு உயாகங்கை மிளிர்த லானும
தாவறு சிவனும பொன்னித் தண்புனல்த் தகவு போற்றி.

பார்வதிக்கும் காவிரிக்கும்

2 கிரியிடைப் பிறப்பால் நாளும் கிளர் கயற் கண்ணால் அன்பார்
தரையிடை உயிர்கள் தாங்கும் தண்ணிய நீரால் யாண்டும்
பரவுறப் பரங்காத தெய்வப் பதியுற லால்மா தேவி [போற்,
பொருவுசீர்ப் பொன்னியாற்றின்புண்ணியப் பொலிவு

திருமாலுக்கும் காவிரிக்கும்

3 போற்றிமண் காத்த லாலும புரிவளை தாங்கலாலும்
ஆற்றலின் அடாதது மோதும் ஆழிசேர் கையி னாலும்
எற்றநற் றிருவின செவ்வி இலங்குற லானும எனறும
சாற்றுமா லாமகா வேரித் தண்புனல்த் தூய்மை போற்றி.

திருமகளுக்கும் காவிரிக்கும்

4 மாட்சிசேர் செய்ய கஞ்ச மலர்மிசை மருவ லால் நல்
ஆட்சிசேர் வளங்க ளார அளித்தலால் பொன்னிப் பேரால்
நீட்சிசேர் வாச மால்பொன நிறத தொளிர் பூமடந்தைக
காட்சிநோ திருககாவேரிக் கடிபுனல் மாண்பு போற்றி.

பிரமனுக்கும் காவிரிக்கும்

5 நான்முகம் பரவு மாறருல் நலக்கமண்டலஞ்சேர் கையால்
கான்மல ருறலால்த் தன்பால் கலைமறை பயிலு நாவால்
மாண்மல ருந்தி நாளும் வயங்கலாற் பிரம னுக்கும்
மாணமிய மிகுசீர்ப் பொன்னி வண்புனற் பண்பு போற்றி.

---

1. தா—குற்றம். 2. நீர—தன்மை, ஜலம், பதி—தலைவ ஊர்கள். 3. ஆழி—சக்கரம், கடல் 4 செய்ய—சிவந நிறம்—மார்பு, கடி—புதுமணம், காப்பு. 5. நல கமண்டல பிரமனுககு நலகக மண் தலம் காவிரிககு; கால் மலா, கா மலா எனப்பிரிகக; மால்உநதி — திருமால நாபி பிரமனுக் மான் உந்தி-மானகளைத் தள்ளிக்கொண்டு காவிரிக்கு.

நாமகளுக்கும் காவிரிக்கும்

வேதமார் முதல்வா நாவில் விளக்க முற்றிடலால் வெள்ளைப்
போதுமீ துறலாற் கையிற் புத்தகம் பொலியும் சீரால்
மேதையாம் கலைகள் ஆங்கண் மேவலால் நாமடந்தை
ஓதநேர் திருக்காவேரி ஒண்புனற் றண்மை போற்றி.

விநாயகருக்கும் காவிரிக்கும்

மாமுக முடைமை யாலும் மதகரி முழக்கத் தாலும்
தேமிகு நால்வா யானும் தெங்குறும் அகட்டி னாலும்
ஏமுறு துதிக்கையாலும் இடையூறு போக்க லாலும்
சேமஐங் கரனும் பொன்னித் தெண்புனற் றேசு போற்றி.

சுப்பிரமணியருக்கும் காவிரிக்கும்

மூவிரு முகத்தினீண்டும் முயங்கெழில் வள்ளியோடு
தேவ குஞ்சர மாதுற்றும் திகழ்கங்கை சார்ந்தும் நாளும்
மாவுல கசுரவெம்மை மாற்றியும் மயில்மீ தேற்றும்
சேவலஞ் செல்வனுங் காவிரிப் புனற் சிறப்புப் போற்றி.

சமயாசாரியர் நால்வருக்கும் காவிரிக்கும்

ஒத்துறு கையினாலும் உழவாரப் பணியி னாலும்
சித்திர பரவை தோயும் செம்மையி னாலும் மேலாம்
பத்தியிற் பெருந்து றைசேர் பரிதக வானும சைவ
வித்தகர் நால்வர் கோகாவேரி நீர் விழுப்பம் போற்றி.

அடியார்களுக்கும் காவிரிக்கும்

வெள்ளிய தோற்றத் தாலும் விளங்குகண் மணிக ளாலும்
உள்ளியற் றூயமை யாலும் உரியசெந் தண்மை யாலும்
தெள்ளிய நிறைவி னாலும் சிவதலஞ் செறித லாலும்
கள்ளமில் அடியார் மானும் காவிரி போற்றி போற்றி.

---

6. கை—பக்கம்; புத்தகம்—புது வீடுகள் (நதிக்கு). 7. மதகு, அரி என்க (காவிரிக்கு); நால்—தொங்கும், நான்கு (பல என்றபடி) 8. வள்ளி—கிழங்கு. தேவகுஞ்சரம் மாது என்க (ஆற்றுக்கு). உலகு அசுர வெம்மை என்க குகனுக்கு; உலகம்சுர—உலக சுர என்று செய்யுள் விகாரம் 9. ஒத்து—ஒற்று, தாளம்; ஆற்றுக்கு உழவு ஆர் அப்பணி; பரவை—கடல்; பத்தி வரிசை, 10. கள் மணி என்க. (நதிக்கு)

இந்நூலாசிரியர் இயற்றிய வேறு நூல்கள்.

விலை அணா.

1. தொல்காப்பியம் பொருள் அதிகார ஆராய்ச்சி,
   பி. ஏ. மாணவர்களுக்குப் பாடமானது ... 6

2. தனிப்பாக்கோவை,
   சகதாபபமும் குறிப்புங்கொண்டது ... 8

3. பத்மினி — சரித்திர இயைபு பெற்ற ஓர்
   உண்மைத் தமிழ்க் கதை,
   இண்டர்மீடியேட் மாணவர்களுக்குப்
   பாடமானது ... 1.

4 கதையும் பாட்டும் — இரண்டு பாகம்,
   பால பாடசாலைகளுக்கேற்றவை. தனித்தனி ...

5. கஜாரணியேசுவரர் பதிகம், காமாக்ஷியம்மை
   பதிகம், அலங்கார நாயகி பதிகம், வரகூர்
   வேங்கடேசர் பதிகம், முருகவேள் போற்
   றித் துதிகள் — முதலியன .... விலை இலவசம்

வேண்டுபவர் அடியிற் கண்ட விலாசத்துக்கு
எழுதிப் பெறலாம்.

வே. முத்துஸாமி ஐயர் எம். ஏ., எல் டி.,
அரங்கநாதபுரம்.
திருக்காட்டுப்பள்ளி போஸ்டு.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY